

LIBRARY
31 JUL 1956
LEGISLATURE, MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 20th March 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

M. R. Radha Ramayana case in Madurai

* 3446 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri P. Rangaswami Reddiar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the approximate expenditure incurred by the Government in connection with the 'M. R. Radha Ramayana' rioting case in Madurai;

(b) the time taken for the investigation and the trial of the case; and

(c) the result of the trial?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The approximate expenditure incurred by the Government by way of travelling allowance to officials is Rs. 318-1-0.

(b) The investigation took place from 2nd to 11th December 1954, the charge-sheet was filed on 11th December 1954, the trial commenced on 15th January 1955 and ended on 20th December 1955.

(c) All the accused were discharged on 20th December 1955 under Section 253 (1), Criminal Procedure Code.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Did the Government at any time issue instructions to the A.P.P. who was conducting the case that the accused might be admonished if they pleaded guilty and felt sorry for the offence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, if they had pleaded guilty they would have been convicted and charges should have been framed. It is true that the Government issued instructions to the A.P.P. that in case the accused should express regret, as far as we were concerned, we need not press the case.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, while the Government are uncompromising in their attitude towards perpetrators of violence if they belonged to other parties, why were they mollifying in their attitude towards perpetrators of a similar violence in this case? Is it because many of the accused were Congressmen?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir; that was not the consideration. In the circumstances in which the incident took place, the Government thought that it was not necessary for

[20th March 1956]

them to press the case. But ultimately it was the Court which has given a decision on the evidence tendered. On that evidence, the Court was pleased to discharge the accused. Therefore, whatever might be our attitude, we had to abide by the Court's decision ultimately.

SRI A. M. RATHNASWAMY : May I know whether the Government have issued orders to ban this kind of drama being enacted on our stage? And in view of the fact that the sentiments and susceptibilities of millions of devotees of Rama are being deliberately wounded in this part of the country, would the Government take necessary steps to see that this kind of drama is not staged?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, this particular drama is not being staged now and in case it is again staged, the Government will take action and find out whether it comes under the provisions of the Madras Dramatic Performances Act and action, if necessary, will be taken under that Act.

SRI N. K. PALANISWAMY : Sir, the Hon. Minister stated that he gave instructions to the A.P.P. in this case. Is there any secret alliance between this Government and the Dravida Kazhagam, particularly between the Chief Minister and E. V. Ramasamy Naicker and because of this alliance have the Government instructed the A.P.P. to withdraw the case?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am really sorry the hon. Member is completely confused about the set-up in this case.

SRI M. PALANIYANDI : கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'இப்போது இந்த நாடகம் நடத்தப்படுவதில்லை' என்று சொன்னார்கள். இப்போது 'தேவாசுரப் போராட்டம்' என்ற பெயரில் இந்த நாடகம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, இந்த நாடகத்தில் என்ன தவறுகள் இருக்கின்றன? கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நாடகத்தின் Script பூராவையும் வாங்கிப் படித்து, அதன் பிறகு இதில் தவறுகள் உண்டா இல்லையா என்று முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'தேவாசுரப் போராட்டம்'தை பார்க்கக்கூடிய புண்ணியம் எனக்கு இன்னும் ஏற்படவில்லை. கீமாயணத் தினுடைய Script-ஐ வாங்கிப் படித்திருக்கிறேன். அதில் உண்மையில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் எல்லோரும் இந்த நாடகத்தைப் பார்த்து அதன் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நாடகத்தில் பகுத்தறிவை வளர்க்கக்கூடிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் prejudice இல்லாமல் முடிவுசெய்யவேண்டும். பகுத்தறிவை வளர்க்கக்கூடிய இந்த நாடகத்தைப் பார்க்காமலேயே ஒரு முடிவுக்கு வருவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த நாடகத்தைப் பார்ப்பதால் ஏற்படக்கூடிய பகுத்தறிவை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே வைத்துக் கொள்ளட்டும். அவர்களுடைய பகுத்தறிவு வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்னும் சமூகத்தில் சேவை செய்வதற்கு வேண்டிய புண்ணியம் அவர்களுக்கே ஏற்பட்டும். என்னைப் பொருத்த வரையில் அந்த நாடகத்தின்

[20th March 1956]

வாசகத்தை நான் முன்னமேயே படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அதில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

DR. K. B. MENON: Will the Government give some kind of an assurance that no drama will be prohibited unless it proves to be obscene or it incites violence?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have already enacted the Madras Dramatic Performances Act and we can take action only under that Act. Hon. Members know that we have constituted an Advisory Committee also and all the script is referred to the Advisory Committee; it is only on their advice Government take a final decision.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, may I know by way of information whether the Hon. Minister for Education has gone through the Valmiki Ramayanam, its original script and if so, are there any conflicting views in the Ramayanam that is now obtaining in our country as compared with that of the original Valmiki? Is he aware of the fact that Radha is enacting the drama as found in the original script of Valmiki?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I have not gone through the original Valmiki Ramayanam. Perhaps the hon. Member has gone through it in its original script; it is a different thing. So far as I am concerned, I am a devotee of Kamban and every Tamilian should read Kamban, the Tamil poet.

MR. SPEAKER: I must tell hon. Members that the main question relates to the approximate expenditure in connection with the case at Madurai; the whole Ramayanam is not before the House for discussion. (Laughter.)

SRI M. PALANIYANDI: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 'நான் இந்த நாடகத்தையே படித்துப்பார்த்தேன். அதில் ஆட்சேபகரமான வாசகங்கள் இருக்கின்றன' என்று கூறினார்கள். வால்மீகி ராமாயணம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மொழிபெயர்ப்பின்படி நாடகம் நடக்கும்போது, கதாபாத்திரங்கள் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டுமே தவிர, நாடகத்தில் வரும் வார்த்தைகளை மட்டும் பார்க்கக்கூடாது. உதாரணமாக ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், ராமன் 'பரதன் உடன் இருக்கும்போது . . .' என்று சொல்லும்போது, ராமனைப் பார்த்து சீதை 'பேடி' என்று சொல்கிறாள். ஆகவே நாடகத்தை நேரில் பார்க்காமல் script-ஐ மட்டும் பார்த்து எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: ஆட்சேபகரமான நாடகங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டால் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவருவது ஜில்லா அதிகாரிகளின் கடமை. அதுபற்றி பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் எப்போதும் தயாராயிருக்கிறார்கள்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: The question relates to the rioting case in Madurai. In connection with this, may I know, what were the special reasons which prompted the Government to issue instructions to the A.P.P. not to press the case when the

[20th March 1956]

accused expressed regret and may I know whether the Government are in the habit of issuing instructions in almost all cases of this kind?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir. Whenever we consider it necessary, we instruct our counsel—he is our counsel and we are entitled to give him instructions—with regard to the particular circumstances of the case. Taking into account the entire circumstances of the case, these instructions were also issued by the Government.

Stipends to House-surgeons in Government General Hospital, Madras

9-10 a.m. * 3447 Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Lady House Surgeons who were given stipends in the Government General Hospital, Madras, from 1st January 1955 to date;

(b) the number among them that belong to the Backward and other classes;

(c) whether any concession is shown to the House Surgeons belonging to the Backward classes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Twenty-six.

(b) Out of the 26 women House Surgeons, five belong to the Backward classes, one belongs to the Scheduled Castes and Tribes and the rest belong to other communities.

(c) Yes, Sir. Separate lists are prepared for candidates from the Backward classes and Scheduled castes and Tribes in the order of their merit and selection of stipendiaries is made in accordance with the rule relating to the reservation of appointments in public service.

SRI M. PALANIYANDI: Sir, why should not the Government think of paying this stipend to all the persons, who are House Surgeons.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: That will involve more finance.

SRI S. R. ARUMUGHAM: Sir, very few ladies have come up as doctors as a result of reservation of seats in the selection to the M.B.B.S. Course. What is the harm in giving stipends to all the Lady House Surgeons? That will enable the Backward communities to come in more numbers to the medical line.

THE HON. SRI A. B. SHETTY: Women candidates who pass the M.B.B.S. degree examination, just like the men candidates, will have to undergo the House Surgeons' Course and those who come to the Medical colleges are people who can afford to spend money. There is no need to make any distinction between men and women.

20th March 1956]

SRI A. M. RATHNASWAMY : Sir, is it not a fact that there are qualified persons among Harijans? I understand that there are certain women Medical graduates in the Harijan community. What is the difficulty in the way of the Government entertaining them as House Surgeons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : All those who pass have to undergo training as House Surgeons and they are selected for such training.

DR. K. B. MENON : The Hon. Minister, I am sure, is aware that there are only about 100 House Surgeons in the General Hospital and perhaps a few more in other hospitals. A certain percentage is given to them as allowance and all of them are not financially very competent. Will the Government therefore consider the desirability of extending this sum of Rs. 75 as living allowance to these House Surgeons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : All the passed candidates are selected for House Surgeonship training every year. The selection is made twice a year and half of the number are given subsistence allowance.

SRI V. BALAKRISHNAN : May I know whether the selection of House Surgeons is made from the general pool or from the applications of Backward classes and Scheduled Castes and Tribes quota?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : In January 1955, July 1955 and January 1956 altogether 26 Women House Surgeons have been selected for this training. Out of them, five belong to the Backward classes and one to the Scheduled Castes and Tribes.

SRI M. DHARMALINGAM : Sir, the Hon. Minister said in his answer that one candidate belonged to the Scheduled Castes and Tribes. May I know whether the candidate belongs to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes? May I know whether the rules relating to reservation are observed by the Government with reference to this selection?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : No distinction is made between Schedule Castes and Scheduled Tribes.

SRI M. PALANIYANDI : The Hon. Minister said that only persons who can afford are coming to the Medical colleges. Nowadays candidates belonging to the Backward classes and Scheduled Castes are getting scholarships from the Central Government. But the Government are paying this scholarship only for 4½ years. What about the other one year? Why should not the Government think of paying this stipend to all candidates belonging to the Backward classes and Scheduled Castes?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Proper reservation is made for Backward classes and for Scheduled Castes and Tribes in the selection of House Surgeons.

[20th March 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : Sir, to make myself clear to the Hon. Minister, may I know whether the principle of reservation to Scheduled Castes and Backward classes is applied to the selection of House Surgeons and whether the ratio is maintained?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. Just as it is done in the case of selection for appointments, the same communal rotation is followed and people are selected according to the percentage of seats reserved for them.

Kerala Sahitya Parishad at Badagara

* 3448 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Commercial Tax Officer North Malabar, is recovering entertainment tax for the performance of dance-drama held in connection with the Annual Conference of the Kerala Sahitya Parishad at Badagara in North Malabar during May 1954; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : On a representation received from the Secretary, Samastha Kerala Sahitya Parishad Conference, Badagara, the Government have recently issued orders exempting the performance referred to from liability to entertainments tax.

Electricity supply to Puttur Panchayat Board

* 3449 Q.—SRI K. VENKATARAMANA GOWDA : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 319 given on 14th December 1954, the present stage of the proposal to extend electricity supply to Puttur Panchayat Board from Mangalore?

THE HON. SRI R. SHANMUGHA RAJESWARA SETHUPATHI : A major ten year scheme for extension of supply of power from Mangalore Sub-station to Puttur and surrounding areas has just been received from the Chief Engineer (Electricity) and is under the consideration of the Government.

Electric calling bells in Ophthalmic Hospital, Egmore

* 3450 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether there are electric calling bells in special wards in the Ophthalmic Hospital, Egmore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—No, Sir.

DR. K. B. MENON : Will the Hon. Minister consider the matter and provide calling bells as it is an absolute necessity as patients, who have undergone operations, are not even allowed to stir out from their beds?

20th March 1956]

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Yes, Sir. At present we have got electric calling bells in the special wards in the Government General Hospital. There is a proposal for providing such bells in the special wards in the Government Ophthalmic Hospital and Stanley Hospital. Proposals have been called for and they will be considered.

MR. SPEAKER : Question time is over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* REMOVAL OF SEVERAL MINOR IRRIGATION MAISTRIS FROM SERVICE CONSEQUENT ON INTRODUCTION OF *AD HOC* RULES RELATING TO THEIR SERVICES.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri V. Balakrishnan has given notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules, to call attention to a matter of urgent public importance viz., “Removal of several persons from service consequent on the giving of retrospective effect to the *Ad hoc* rules relating to minor Irrigation Maistris”.

* SRI M. DHARMALINGAM : Sir, before proceeding to that, I would like to inform the House that I have sent nearly 200 questions to the Hon. Speaker. Fortunately, 141 of them have been admitted by him. I have made enquiries in the Departments and I am informed that they have sent replies to all the questions put by me. We are having only five or six questions per day now. I do not understand the technical or practical difficulties in putting all the questions on the agenda. I would request the Hon. Speaker to see that all questions to which answers have been received are brought before the House before the closure of this session.

MR. SPEAKER : It was said by the Hon. the Leader of the House yesterday that questions have been sent to the Departments and we are expecting the answers. As soon as answers are received, they will be placed before the House.

* SRI M. DHARMALINGAM : Sir, I am told by the Department concerned that they have already sent answers to the questions put by me. That is why I am making a request to you, Sir, to include all the questions for which answers have been received.

SRI K. VINAYAKAM : Yesterday the Hon. the Leader of the House said that it was difficult to get answers from the districts because of the delay involved in transit. Now I understand that the answers have been despatched and there is delay somewhere. May I seek clarification of it?

MR. SPEAKER : I think the hon. Member is not quite correct. He can verify from the office whether the answers to his questions have been received. I understand that all questions to which

224 STATEMENT UNDER RULE 40 *re* REMOVAL OF SEVERAL
MINOR IRRIGATION MAISTRIS FROM SERVICE CONSEQUENT ON
INTRODUCTION OF *ad hoc* RULES RELATING THEIR SERVICES

[Mr. Speaker] [20th March 1956]

answers have been received will be placed and so far as his questions are concerned, answers have not been received. Anyhow, the hon. Member is at liberty to find out from the registers whether answers have been received.

9-20
a.m.

DR. K. B. MENON : I ask for information from the Hon. Speaker whether the time lost now will be supplemented when the questions actually come so that we may complete as many questions as possible.

MR. SPEAKER : There is no question of time being lost. The first hour of the sitting everyday will be made available for questions. It is not however necessary that we should spend the entire hour on questions and to-day, particularly, I am glad that we have finished questions soon so that many hon. Members who are anxious to speak on Irrigation could participate in the discussion and we could proceed to the next subject.

DR. K. B. MENON : I only meant the time lost for the questions—whether that will be made up and whether all questions will be covered.

MR. SPEAKER : All questions, when received, will be placed before the House.

* SRI V. BALAKRISHNAN : Mr. Speaker, Sir, this delay in the matter of replies to questions put, is causing confusion. We charge the Government and the Government charge us in return. May I suggest to the Speaker to circulate to all Members of the Assembly the number of pending questions sent to each Department, the dates on which they were sent and the number of questions still pending with them so that we may really know where we are and who is at fault?

MR. SPEAKER : The hon. Member may send a letter to me and I shall have it answered that.

* SRI V. BALAKRISHNAN : I now come to my statement under Rule 40. I humbly invite the sympathetic attention of the Hon. Minister for Land Revenue to the tragedy involved in the removal of persons who had been employed in the Minor Irrigation Department since 1946 and even before 1946. The Government Order No. 3175, dated 13th October 1955, stipulates that all those who had passed IV Form alone should be retained in office and those who had not passed IV Form and below must be immediately removed from office. The effect of this order is those who had been in service for a long time and who had acquired the necessary technical skill for ten years or so and people who are really essential to the working of particular sections of the Department are being sent away. The Department are losing the working knowledge and the experience gained by these people in addition to the fact that these people who had been hoping to find

20th March 1956] [Sri V. Balakrishnan]

employment and permanent security of tenure in these offices are being sent away and their families and children are open to starvation and the consequences of unemployment.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, in G.O. No. 3175, Revenue, dated 13th October 1955, *ad hoc* rules in respect of certain posts such as minor irrigation maistris, etc., were framed. In the second paragraph of the preamble and the notification in which the above rules were published, it has been clearly stated that the "rules should be deemed to have come into force with effect on and from the date of publication of the notification in the *Fort St. George Gazette*". The notification was published in the *Fort St. George Gazette*, dated 2nd November 1955. These rules therefore came into force only with effect from 2nd November 1955. The hon. Member seems to be under the impression that the said rules have been given retrospective effect. As the rules came into force only with effect from 2nd November 1955, the date of publication of the notification in the *Fort St. George Gazette*, the question of removal from service of persons who were employed before the rules came into force does not arise. It may also be observed that the *ad hoc* rules do not contemplate the removal of any person who had been in service prior to the date on which the said rules came into force. The rules are applicable only to those persons appointed after the date of publication of the rules.

SRI M. PALANIYANDI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே 9-24
ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, அந்த விதிகள் என்று a.m.
கெஜெட்டில் வெளிவந்ததோ அந்தத் தேதியிலிருந்து அமல் செலுத்தப்
படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், ஜில்லாக்களிலுள்ள கலெக்டர்கள்
அந்த ஜி. ஓ.-வை சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாமலோ புரிந்துகொண்டோ
பல ஆண்டுகள் ஸர்வீஸில் உள்ளவர்களையும் நீக்கியிருக்கிறார்கள். சர்வீஸில்
ரெகுலரைப் பண்ணிய பிறகும் சம்பளத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள்.
ஆகையால், உடனடியாக அரசாங்கத்திலிருந்து ஜில்லா மாவட்ட தலைமை
அதிகாரிகளுக்கு, அதர்வது கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவு அனுப்பி, எந்தத்
தேதியில் உத்தரவு அமுலுக்கு வந்தது என்பதைத் தெரிவிக்குமாறு
கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

MR. SPEAKER: There cannot be any discussion on motions under rule 40 and I wish hon. Members should follow the rules that we have prescribed for ourselves. Now, we will resume discussion on Demands VIII and XXXVI. I have prescribed a time-limit of five minutes for each hon. Member.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1956-57—cont.

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION—cont.

(2) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—cont.

SRI C. KANDASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப் பாசன மானியத்தின்மீது இருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து பேசுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. வெங்கடேச சோளகர் அவர்கள் 9-25
a.m.

[Sri C. Kandasamy] [20th March 1956]

குறிப்பிட்டதுபோல் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கும் கண்டப்பரிச்சனாறு வடிகால் வேலையை துரிதப்படுத்தவேண்டிய அவசியத்தை நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். இருபது ஆண்டு காலமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இருபது வருஷ காலத்தில் பத்து தடவைகள் வெள்ளம் வந்து எட்டாயிரம் ஏக்கர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கான ஜனங்களுடைய வாழ்வு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சீக்கிரம் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து வேலையைத் துவக்குவதன் மூலமாக என்றப் பிராந்தியத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதில் இருக்கக்கூடிய விவகாரங்களெல்லாம் இரண்டு மூன்று வகையில் வடிகால் வசதிகள் செய்யலாம் என்று அபிப்பிராயம் சொல்லப்படுகிறது. பலபேர்கள் பலவிதமான யோசனைகளைச் சொல்லி வருகிறார்கள். குறிப்பாகப் பார்க்கப்போனால் மூன்று அறுகளும் ஒன்றுக்கொன்று லெவல் சரியாக இல்லாத நிலைமையில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் கந்தப்பரிச்சனாறு வடிகால் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்படுகிறதென்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதோடு, சீக்கிரம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மந்திரி அவர்கள் எடுத்து காரியங்களைச் செய்வார்களானால் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும், மக்கள் பிரதிநிதிகளுடைய ஒத்துழைப்பும் கட்டாயம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மந்திரி அவர்களே நேரில் விஜயம் செய்து, ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், இருபது வருஷ காலமாக தேங்கிக்கிடக்கின்ற பிரச்சனை இதில் உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

அடுத்தப்படியாக இந்த டிபார்ட்மென்ட் சம்பந்தமாக கனம் மந்திரி அவர்களை இன்னும் விசேஷ கவனம் செலுத்துப்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் பல ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன. இந்த டிபார்ட்மென்ட்டில் லஞ்ச ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கு இருப்பவர்கள் அதை வேண்டுமென்று செய்கிறார்களோ அல்லது வேண்டாமென்று செய்கிறார்களோ அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. அங்குள்ள லஞ்ச ஊழல்களை அதிகாரிகள் கண்டு பிடிக்கக்கூடிய நிலையில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதற்கு ஒரு உதாரணத்தை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சீர்காழிக்குப் பக்கத்தில் கொள்ளடத்தில் ஆற்றிற்குள் கட்டைகள் கட்டினார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரு பொறுப்புள்ள நபர், அந்த கண்ட்ராக்டர் சில மோசடிகளைச் செய்திருக்கிறார் என்று தகவல் கொடுத்தார். அதாவது அங்கு கட்டைகள் கட்டும்போது குறிப்பிட்ட அளவு சிமெண்ட் உபயோகப்படுத்தாமல் கான்கிரீட் உபயோகப்படுத்தியிருப்பதாகவும் அங்குள்ள கட்டைகள் பலம் குறைவாகி விட்டது என்றும் ஒரு வெள்ளம் வந்தால் அந்தக் கட்டைகளை உடைத்து விடக்கூடிய நிலைமையில் அங்கு கட்டும்போது மோசடி செய்திருப்பதாகவும் அறிவித்திருக்கிறார். அதைப் பற்றி விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அதன்மேல் கனம் மந்திரி தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கிறேன் என்று எனக்கு பதில் அளித்திருக்கிறார். அதைப்பற்றி விசாரணை நடத்துகிறோம் என்று அந்த நபருக்கு பதில் கிடைத்திருக்கிறது. விசாரணை முடிந்ததும் எனக்கு பதில் அனுப்புவதாகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கழித்து அந்தப் பாலத்தில் ஏதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தை வெட்டிப் பார்க்க வேண்டும், அதற்கு ரூ. 150 கட்ட வேண்டும், அப்படி ஏதாகிலும் மோசடி செய்திருப்பதாகத் தெரிந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு அந்த புகார் செய்த கனவான் ரூ. 150-யும் கட்டி விட்டார். விசாரணை முடிவு அடையாமல் இருக்கும்போது புகார் செய்த எனக்கு விசாரணை முடிந்து விட்டது என்று பதில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதன் அர்த்தம் என்ன என்பது புரியவில்லை. அதன் பிறகு மூன்று மாதங்கள் கழிந்த பிறகு அந்த ரூ. 150-யும் அந்தப் புகார் செய்த கனவானுக்குத் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டது,

* **SRI E. T. KUNHAN :** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, മലബാറിലെ ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായുള്ള പല പരിപാടികളും മലബാർ കിസാൻസംഘം മെമ്മോറാണ്ടങ്ങൾ മുഖേനയും പ്രമേയങ്ങൾ മുഖേനയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചിട്ടുണ്ടുവന്നു. ആ പദ്ധതികളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് മലബാറിലെ ജലസേചന സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ഗവണ്മെണ്ട് നടപടിയെടുക്കണമെന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

സർ, പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ എടല്ലാച്ചിൽ കണ്ടയാറിൽ എളിയത്തു ചിറ, കുളത്തും പാട്ടിച്ചിറ എന്നീ രണ്ടു ചിറകൾ കെട്ടുന്നപക്ഷം അഞ്ഞൂറിൽപരം ഏക്കർ ഭൂമി ഒന്നാതരം കൃഷിസ്ഥലമാക്കി മാറ്റാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. കൃഷിക്കാർ കൂട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചു ധാരാളം നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്മേലു സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അരിന്റെ പണി നന്നേക്കാൻ ഗവണ്മെന്റേതേ ആലോചനയുള്ളുവെങ്കിലും ഇതേവരെ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇന്ന് അന്നാട്ടിലെ കൃഷിയെല്ലാം വെള്ളമില്ലാതെ ഉണങ്ങി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

വീയം അനേകദിനം ഇന്നു ആറു കണ്ണി ചീർപ്പു മെത്രയേയ്ക്കു. രണ്ടു കണ്ണി ചീർപ്പു കൂടി പണിയണമെന്ന് നാട്ടുകാർ ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഇങ്ങവണത്തെ മകരകൃഷിയെല്ലാം വെള്ളം കേറി നശിച്ചുപോവുകയുണ്ടായി. വെള്ളം വേഗത്തിൽ വാർന്നുപോകുന്നതിന്നു ചീപ്പിന്നു വിസ്മാരം പോരാത്തതുകൊണ്ടാണു മഴക്കാലങ്ങളിൽ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി കൃഷിയെല്ലാം നശിച്ചുപോകുന്നത്. നേരേ മറിച്ചു രണ്ടു കണ്ണി ചീർപ്പുകൂടെ പണിയുകയാണെങ്കിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതോൾ ചീപ്പു തുറന്നു വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ തടയാൻ സാധിക്കും. അതുപോലെതന്നെയാണ് ചെറു തോട്ട ചിറയുടെ കാര്യവും. ഇന്നു ആ തോട്ട് വളരെയധികം നീക്കനാകിക്കുകയാണ്. അതൊന്നു വെട്ടിത്താഴ്ത്തി ചിറകെട്ടുന്ന പക്കം വളരെയധികം ഏക്കർ നിലങ്ങളിലെ കൃഷിക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുന്നതാണ്.

സർ, തിരൂർ-ബാണാനി പാതയിൽ കൂട്ടായി ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തു ഒരു അണക്കെട്ടു വേണമെന്നു വളരെക്കാലമായി നാട്ടുകാർ നിവേദനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നു അവിടെ ഒരുനൈകട്ടിലാത്തതുകൊണ്ട് കടലിൽനിന്നു ചപ്പുവെള്ളം കേറി കൃഷി മുഴുവൻ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്. അവിടെ ചിറകെട്ടിയാൽ ബോട്ടുവേക്കുവൻ നടപ്പുമാണെന്നു കരുതുന്നവർക്കു ബോട്ടുവേക്കുവാനുള്ള പാതയെപ്പറ്റി പഠനത്തെയും, ബോട്ടിനു കടപ്പുണ്ടാകാത്ത സമയം

[Sri E. T. Kunhan]

[20th March 1956]

தனில் கரு அரிகெதூர் வலிய ப்ரயுஸமிடி. வேலியேடுகனாகவேமாண புழியிலிருந்து உப்பு வவண் மேலேடு கேருளது. வேலியேடு உளாகவேமா மீர்ப்பு அடையுல் உப்பு வவண் மேலேடு கயருகயிடி. வேலியேடுரிசு கோகி வேமேடுகல் திவலயுல் ககனா. வேலியிரிசு வறமேமா மீர்ப்பு துருகெகாதுதல் வவண்மேலு ககலியேறு வலியு பாவணுபாவணுமே. அறயிரசுளகிகேகல் நில வவண்மேலு துக்கியுளா னு உப்பு வவண் கேரி ருசுடிக்கொள்கிருளது. அடிகெ கரு அரிகெதூர் கடு வவகாசை நடபகிகல் ஹுசுளகைனா னாந் ரவமேளிகே கோடு அடிமிகேன.

கனையுல் புழியில் ஹுசுபாமைலவறு கரு கோடுவதுளகைனா ரவமேளிகேகோடு அறவசுரெபுதினையுளிகு. அகிரசு ஸம்வஸியு ரவமேளிகே மில அருகேபகன னாது ககனையுளிகு. பகக னுருவக கோடுவதுளகை நடபகிகல் ஹுசுள கனையு.

அறயிரசுளகிகேகல் நிலமேடு ருசுடிமீர் ப்ரயுசுளகெபுதா கரு பவலிகெலாணியவலயு. அது அகியுளிகெலாயி ஹுசுளகை நடபகைனா னாந் அறவசுரெபுதா. கரு மில பவலிகெலு மலமா கிசுளா ஸம்வ ரவ மேளிகேளிகெ திவலக வலிது. அறமேலு வேளமேலு பவலிகெ நடபகில் வறமேளிகே ரவமேளிகே குகிகுளகைனா அறவசுரெபுதினையு ஹுசுள ப்ரயுசுளகெபுதா.

SRI V. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியத்தை ஆதரித்து சில வர்த்தககளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். மீனவகுண்ட தாலுகாவில், மருதூர் மேலக்கால் வாய்க் கால் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்தக் கால்வாயில் மழை காலங் களில் சுமார் இரண்டு அல்லது இரண்டரை மைல்களுக்கு சுற்று வட்டத் திலிருந்து காட்டுப்புறங்களிலிருந்து தண்ணீர் வந்து அங்கு ஏரிகளை நிரப்புகின்றன. அப்படி தண்ணீர் வரும்போது அந்த வாய்க்கால் மணல் மெடிட்டு தூர்ந்து போய்விடுகிறது. அந்த வாய்க்கால் சுமார் பத்து அல்லது பனிரெண்டு வருஷங்களாக மராமத்து செய்யாமல் மணல் அடித்து தூர்ந்து போய் விட்டது. அதனால் அங்குள்ள குளங்களுக்கு தண்ணீர் வராமல் விவசாயம் செய்ய போதுமான தண்ணீரில்லாமல் கஷ்டமாயிருக்கு. அதனால் அந்தக் கால்வாயை உடனடியாக மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக வேலூர் கல்பா குளம், தென் கரைக் கல்பா குளம் இவைகளின் பாசனத்திலுள்ள நிலம் சுமார் 5,000 ஏக்கர். அந்தக் குளங்கள் சுமார் பனிரெண்டு வருஷங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. சமீபத்தில் வேலூர் கல்பா குளம் உடைத்துக்கொண்டு அது லுள்ள தண்ணீர் எல்லாம் வெளியே போய் விட்டது. அப்படி தண்ணீர் எல்லாம் வெளியே போய் விட்டபடியால் பயிர்கள் எல்லாம் சாலியாகி விட்டது. அந்தக் குளத்தை மராமத்து செய்வதாக இருந்தால் சுமார் 40 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அங்குள்ள மடைகள் எல்லாம் பாழடைந்து சட்ரல் பலகைகள் எல்லாம் கெட்டுப்போய் விட்டன. அவைகளை ரிபேர் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதனால் ஹரிஜன விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அதேபோல் தென்கரை கல்பா குளம் சுமார் பத்து வருஷங்களாக மராமத்து செய்யப் படாமல் இருக்கிறது. அதன் கரை ரொம்பவும் குறுகலாக இருக்கிறது. அதன் மேல் ஒரு சைக்கிள்கூட போக முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது. அவ்வளவு அகல குறைவாக இருக்கிறது அதன் கரை. அந்தக் கரையை பலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவு பல மல்லாத கரையை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் தண்ணீர் பெரும் காலங் களில் அந்தக் கரை உடைப்பு எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீர் எல்லாம் விவசாயத்திற்கு பிரயோசனம் இல்லாமல் போய் விடும். அதை மராமத்து செய்ய வேண்டுமானால் சுமார் 50 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகும். அதை இவ்வருஷம் சாங்ஷன் செய்து அந்தக் கரையை மராமத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

20th March 1956] [Sri V. Arumugam]

அடுத்தப்படியாக பல குளங்கள் ரிபேர் செய்யாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை ரிபேர் செய்தால் மழை காலங்களில் அவைகளில் தண்ணீர் வந்து தேங்கி விவசாயத்திற்கு வாய்க்குள்ளதாக இருக்கும். இப்பொழுது பெருவாரியான குளங்கள் மழை காலங்களில் கரைகள் எல்லாம் உடைபு எடுத்துக்கொண்டு விடுகின்றன. இவைகளை ரிபேர் செய்ய சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாவில் உள்ள குளம், வாய்க் கால் பிரதேசங்களில் விவசாயிகள் மாடுகளை மேய்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள இடங்களை மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி குத்தகைக்கு விடும்போது நஞ்சைக்கு கொடுக்க வேண்டிய அளவில் பணம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள மாடுகளை விவசாயிகள் மேய்க்க வேண்டும் என்றால் அந்த இடங்களில்கொண்டு போய்தான் மேய்த்துக்கொள்ள முடியும். வேறு இடங்களில் மேய்த்தும் கொள்ள முடியாது. அதற்கு குத்தகை விதித்து ஐந்தாறு ரூபாய் என்று வசூல் செய்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தை அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிலும் ஹரிஜன விவசாயிகளால் கட்ட முடியவில்லை. பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். அதனால் அவர்களிடம் பணம் வாங்காமல் குத்தகையை ரத்து செய்து அந்த இடங்களை மாடுகள் மேய்வதற்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாக்களில் சில இடங்களில் புஞ்சையில் நஞ்சை பயிர் செய்கிறார்கள். அவைகள் தாம்பரபரணி பாசனத்தில் இருக்கிறது. அப்படி விளையக்கூடிய இடங்கள் அங்கு சுமார் லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அதில் சுமார் 200 ஏக்கர் தான் இம்மாதிரி நஞ்சை சாகுபடிக்கு திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு தண்ணீர் தீர்வை சர்க்கார் விதிக்கிறார்கள். தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கும்போது இருபது அல்லது முப்பது மடங்கு தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். அப்படி அதிகமாக விதிக்கக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம், திருச்செந்தூர் தாலுகாக்களில் குளங்களின் கரைகளிலும், வாய்க்கால்களின் கரைகளிலும் மரங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் பி.டபிள்யூ.டி.யைச் சேர்ந்தது. அந்த மரங்கள் பல வருஷங்களாக பட்டுப்போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை வருஷக் கணக்காக சர்க்கார் எலம் விடவில்லை. அவைகள் சுமார் ரூ. 200 பொருமான முள்ளவைகள். அப்படி பல வருஷங்களாக எலம் விடாமல் இருப்பதால் பொது ஜனங்கள் அவைகளை வெட்டிக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இப்பொழுது தூர் மட்டும் தான் அங்கு இருக்கிறது. அங்குள்ள லஸ்கர்கள் அங்குள்ள பொது ஜனங்களுக்கு கையாளாக இருந்துகொண்டு அந்த மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போகும்படி விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்காருக்கு எழுதியும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ரூ. 200 பொருமானமுள்ள மரங்கள் இப்பொழுது 1-3/4 ரூபாய்க்குத்தான் எலத்தில் போகும். அந்த மரங்களை முன்னதாகவே எலத்தில் விட்டிருந்தால் இவ்வளவு நஷ்டம் சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. இவ்விதமான விஷயங்களில் சர்க்கார் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஸ்ரீ மரங்களை உடனடியாக எலத்தில் விடவேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீவைகுண்டம் தாலுகாவில் ஸ்ரீமூலக்கரை கிராமத்திலிருந்து காட்பாக்குளம் வழியாகத்தான் விவசாயத்திற்கு வயலுக்கு வரவேண்டும். வழியில் மறுகால் இருக்கின்றது. வரும் வழிகளில் பாலம் இல்லாமல் இருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு மகஜர் கூட பல தடவை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு பாலம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[20th March 1956]

SRI N. RATHNA GOUNDAR : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, உயர் திருவாளர் எம். பழனியாண்டி அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப்பிரேணைய ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி பேசும்போது திருச்சி, கரூர் தாலுகாவைப்பற்றி பேச ஆசைப்படுகிறேன். நீர்ப்பாசன திட்டத்தின் கீழ் பலர் பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசினார்கள். சர்க்கார் எந்த எந்த திட்டங்களை எங்கெல்லாம் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் இப்பொழுது செய்து கொண்டு தான் வருகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது எங்கு நீர்வளம் நிலவளம் இல்லாமல் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் நீர் பாசன வசதியைச் செய்து கொடுக்க விட்டு விட்டார்கள். அதைக் காண்பிப்பதற்குத்தான் நான் பேச முன் வந்துள்ளேன். திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள புஞ்சை பிரதேசங்கள் 1909-ம் வருஷம் கோயம்புத்தூரில் சேர்க்கப்பட்டது. திருச்சியிலிருந்து கரூருக்கு வரக்கூடிய பிரதேசங்கள் இப்பொழுது செழிப்புள்ள பிரதேசங்கள் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு காவேரி ஆறு பாய்வதால் அங்கெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கும் என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. திருச்சி ஜில்லாவில் சில இடங்களில் காவேரி ஆற்றுப்பாசனம் இருப்பதால் திருச்சி ஜில்லா பூராவும் காவேரியாற்றுப் பாசனம் இருக்கிறது. அதனால் எங்கும் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறது என்று நினைத்து விடுகிறார்கள். கரூருக்கு தெற்கே முப்பது மைலுக்கு மேற்கே முப்பது மைலுக்கும் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கிறது. கரூர் தாலுக்காவில் ஐந்து ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அப்படியிருந்தும் அந்த தாலுகா பரமான இடங்களாக இருக்கின்றன. தொய்யல் ஆறு ஓடுகின்றது. அமராவதி ஓடுகின்றது. அப்படி இருந்தும் அது பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கின்றது. லோயர் பவானி கரூர் தாலுகாவில் மூன்று பிரக்காக் களுக்குப் பாய்கின்றது. இந்தக் விவசாய மந்திரி அவர்களும் உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களும் மராமத்து மந்திரி அவர்களும் இது விஷயத்தைக் கவனித்து அந்த வரண்ட பிரதேசத்தைச் செழிப்பிடுவதாகச் செய்யவேண்டும். கரூர் தாலுகாவில் சந்திரபுரம் மிகவும் பஞ்சமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அமராவதியில் அணைக்கட்டியிருக்கிறோம். கரூர் தாலுகா பூராவுக்கும் அதன் பாய்ச்சலை விஸ்தரிக்க வேண்டும். அரசுக் குறிச்சி பிரக்கா நன்மை அடையும். சுகநாறு பற்றி பல மெம்பர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இதனை துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் பத்தாயிரம் ஏக்கராக்கள் பாசனம் அடையும். பல குளங்கள் பாய்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்த சுகநாறைப் பற்றி மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒவ்வொரு ரெவினியூ கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் தேவை. நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு குளம் வெட்டித் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இத்துடன் நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

9-45
a.m.

SRI S. R. ARUMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரம்பக்குளம் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க இந்திய சர்க்கார் இரு ராஜ்ய சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பல்லடம் தாலுகா விவசாய மகாநாட்டில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மகாநாட்டில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிரசன்னமாய் இருந்தார்கள். அப்போது அந்த நீர்த்தேக்கத் தினால் பல்லடம் தாலுக்காவும் பயன்படும்படியு் செய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்திய பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் பல்லடம் தாலுகா எவ்வளவு நன்மை அடையும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடாததினால் அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு சிறிது கலக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதில் மத்திய சர்க்காரின் உதவியைப் பெற்று, இந்தத் திட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்றினால் பல்லடம், தாராபுரம், உருமலைப்பேட்டை போன்ற இடங்கள் அதிக நன்மை அடையும். இல்லாவிட்டால் அவை அபிவிருத்தி யையை வசதி இல்லை.

20th March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

விவசாயக் கிணறுகள் 60 அடி ஆழத்திலிருந்து 100 அடி ஆழமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் வற்றியே விடுமோ என்று தோன்றுகிறது. இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் இதனால் பாசன வசதியும் கிடைக்கும். கிணறுகளின் நீர்மட்டமும் உயரும். பம்பையாறு திட்டத்தைப் போடுவதாயிருந்தால் அது மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் உற்பத்தியாகி அரபிக் கடலில் வீணாகப்போய்க் கலந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கே அணைகட்டி அந்தத் தண்ணீரை இந்தப் பக்கம் கொண்டு வருவதற்கு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்ய வேண்டும். அதில் பவர் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய வசதி இருக்கின்றது. இதனைக் கவனித்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சிறுவாணித் திட்டம் இருக்கிறது. இதனைப் பரிசீலனை செய்து அதனால் பயன் இல்லை என்பது போலக் கைவிட்டுவிடார்கள். இருப்பதறி கோயம்புத்தூர் விவசாய மகாநாட்டில் எவ்வளவு சொன்னாலும் அதிகாரிகளிடமிருந்து திருப்திகரமான பதில் வருவது கிடையாது. இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று மட்டும் எழுதுகிறார்கள். பரிசீலனை முடிய எவ்வளவு நாட்கள் ஆகும் என்று சொல்லப்படுவதில்லை. சிறுவாணியில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை கோயம்புத்தூர் முனிசிபாலிட்டிக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் சப்ளை செய்துவிட்டது போக பாக்கியை நொய்யல் ஆற்றில் விட்டால் தான் விவசாயம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். விவசாயத்திற்குத் தண்ணீர் விடாவிட்டால் பல்லடம் தாலுகா மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இந்த மாதிரியான விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் உடனடியாகத் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A. VAIKUNTAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 9-50 மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியத்தை ஆதரித்து **a.m.** நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா மக்கள் புயலால் பாதிக்கப்பட்டபோது, சர்க்காருக்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரண வேலைகளை அளித்ததற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். பொதுமக்களும் அந்தச் சமயத்தில் முன் வந்து அதிக உதவி அளித்திருக்கிறார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைப் போலவே இதர பகுதியில் உள்ள மக்கள் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் சர்க்கார் அளிக்க முன் வர வேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கியிருக்கிறது. போன பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மக்களுக்கு நல்லவழியில் செலவிடப்பட்டிருப்பதாக காணப்படவில்லை.

பல ஜில்லாக்களுக்கு அநேகவிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து நல்ல காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஜில்லாவுக்கு எதுவும் செய்யிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்சியின்றி எவ்வளவு கவனம் செலுத்தவேண்டுமோ, அவ்வளவு கவனம் செலுத்தி இந்த ஜில்லா மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சரியானபடி செலவு செய்து காரியங்களை செய்து முடிக்கிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் புயலால் வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து கவர்ன்மென்ட் அங்கிருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு மாடு வாங்கவும், வீடு கட்டவும் loan கொடுக்க திட்டங்கள் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு இருப்பவர்கள் நூற்றுக்கு 95 பேர் ஒன்றுதே இல்லாத ஏழைகள். அவர்கள் கடன் கேட்டால் அதிகாரிகள் security கேட்கிறார்கள். அவர்கள் security கொடுக்க எந்தவிதமான சொத்துக்களும் அவர்களிடமில்லை. அவர்கள் விவசாயிகள்தான், கடன் கொடுத்தால் அதை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கென ஒரு கமிட்டி அமைத்து, அந்தக் கமிட்டியின் மூலம் அவ்வேழை விவசாயிகளுக்கு, உண்மையில் மாடு வாங்க கருத்துள்ளவர்களுக்கு கடன் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காரின்

[Sri A. Vaikuntam] [20th March 1956]

கடன் கொடுக்கும் திட்டம், இப்படி எல்லாம் நிபந்தனை ஏற்படுத்தி ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவிக்காக இல்லாமலிருப்பதைப் பார்க்க வருத்தப்படுகிறேன். கவர்ன்மென்ட் இதிலே மிகக் கவனம் செலுத்தி, ஆங்காங்கு நல்ல முறையில் சொசைடிகளை அமைத்து, ஏழை விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்து, அவர்களை வாழவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், ராமனாதபுரம் ஜில்லா சமீபத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்டவுடன் அநேக மக்கள், பிழைப்புக்கு வழியின்றி, அந்த ஜில்லாவைவிட்டு வெளியேறுகிறார்கள். இப்படி வெளியேறுவதைத் தடுத்தது, அவர்கள் வாழ்வதற்கான தக்க கடன் வசதிகள் செய்து கொடுத்து, அவர்களை காப்பாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரியான ஏழைகளுக்கு உதவி செய்யும், கடன் கொடுக்கும் திட்டங்கள் சரியான நடைபெறுகின்றனவா, மக்கள் அந்தத் திட்டத்தின் பலனை அனுபவிக்கிறார்களா என்று கவனித்து, அதை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த ஆங்காங்குள்ள கலெக்டர், டெபுடி கலெக்டர், தாசில்தார் முதலிய அதிகாரிகளுக்குத் தாக்கீது உடனடியாக சர்க்கார் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-54
a.m.

* SRI M. DHARMALINGAM: கனம் சப்ரநாயகர் அவர்களே, இச்சபை முன் தற்போது விவாதிக்கப்படும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் 5 நிமிஷமாதலால் இந்த மானியத்தில் 1956-57-க்கு ரூபாய் 563 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்த ரீதியில், எந்த அடிப்படையின் கீழ் இந்த பட்ஜெட்டில், ஜில்லாவாரியாகவும், தாலுக்காவாரியாகவும் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. செங்கல்பட்டு ஜில்லா குறிப்பாக திருவள்ளூர் தாலுகாவின் நீர்ப்பாசனத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணமும், எடுக்கப்பட்ட வேலைகளும் மிக, மிக குறைவு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

திருவள்ளூர் தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்கள், மற்ற தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்களைப் போல் அல்ல. சில ஆண்டுகள் முன் வரையில் அந்த கிராமங்கள், எஸ்டேட் கிராமங்களாகவும் ஜமீன் கிராமங்களாகவும் சோதனைய கிராமங்களாகவும், இருந்தன. அவர்கள் வரிவசூல் செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனரே தவிர நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்க அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தான் என் முடிவு. 1950-ம் வருடத்தில் அக்கிராமங்களை, ரயத்துவாரி கிராமங்களாக்கின பிறகும், இதுவரை ஒரு நல்ல நீர்ப்பாசன வசதியும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இப்பொழுதும், கலங்கங்கள் உடைந்தபடியே இருக்கின்றன. ஏரிகள் மண்மேடிட்டிருக்கின்றன. மதகுகள் சரியானபடி இல்லை. ஒழுங்கின்படியே இருக்கின்றன. ஆகவே, அக்கிராமங்களுக்கு T.R.S. ஸ்கீம் கீழாவது ஒரு ஸ்பெஷல் இன்ஜினீயர் Staff நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களாக ஏற்படுத்தி, அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஏரிகள், கலங்கங்கள், மதகுகள், சப்ளை சேனல்கள் உடனடியாக கட்டும் ஏற்பாடுகளும் ரிப்பேரும் துரிதமாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

செங்கல்பட்டு ஜில்லா மற்ற ஜில்லாக்களைப்போல அல்ல. மற்ற ஜில்லாக்களில் தென் ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் வடகிழக்கு, தென்மேற்கு, பருவ காற்றுகள் வீசும் இரண்டு காலங்களிலும் நல்ல பருவ மழைகள் பெய்கின்றன. அங்கெல்லாம் 45 முதல் 60, 70 inch வரையில் மழை பெய்கிறது. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் North-east monsoon காற்று அடிக்கும்போதுதான் சுமார் 25 அங்குலம் முதல் 35 அங்குல மழைதான் பெய்கிறது. அந்த மழை தண்ணீரை அங்குள்ள விவசாயிகள் ஏரிகளில் நிரப்பி வருஷம் முழுவதிற்கும் விவசாயத்திற்கு அந்தத் தண்ணீரை உபயோகிக்கவேண்டும். ஆகவே நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் செங்கல்பட்டு ஜில்லா, அதிலும் குறிப்பாக திருவள்ளூர் தாலுகாவில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

செங்கற்பட்டு ஜில்லா, திருவள்ளூர் தாலுகாவில் மூன்று நதிகள் தான் ஓடுகிறது, அதாவது கூவம், கொசந்தலை, ஆரணி என்ற நதிகள் ஓடுகின்றன. இதில் கூவம் குசல்தலை ஆறுகளின் தண்ணீரை எல்லாம் பூண்டி ரிசர்வாயருக்கு கொண்டு போய் சேர்க்கிறார்கள். அவை யாவையும் சென்னை யிலுள்ளவர்களுக்கு குடிதண்ணீருக்கு சப்ளை செய்துவருகிறார்கள். இதனால் திருவள்ளூர் விவசாயிகளுக்கு பெருந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் இப்போது 360 மில்லியன் கன அடி தண்ணீரை ஆரணியார் நீர் தேக்கத் திலிருந்து எடுத்து அந்த தண்ணீரையும் இந்தப் பட்டண வாசிகளுக்கு சப்ளை செய்ய தீர்மானித்திருக்கிறதாக தெரிகிறது. இதனால் திருவள்ளூர் வாசிகள் அத் தண்ணீரை விவசாயத்திற்கு உபயோகப்படுத்த முடியாத துர்ப்பாக்கிய சாலிகளாகிறார்கள்.

தற்போது ஆரணி ஆற்றிலிருந்து சென்னை மக்களுக்கு அதிகமான தண்ணீரை எடுத்துப் போகவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இததிட்டத்தை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டும். பட்டண வாகிகளுக்கு அதிக தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் வேறு இடத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோக திட்டம் போட்டும், இப்பொழுதே பூண்டி ரிசர்வாயரிலும், சோழவரம்பொலிவிலும் 30 மாதத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீர் தேக்கப்பட்டு இருக்கிறதென்று ஒரு அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். ஆகவே ஆரணியார் நீர் தேக்கத்திலிருந்து தண்ணீரைடுக்க, தேவை இல்லே ஆதலால் ஆரணி ஆற்றுத் தண்ணீரை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், சென்னை மக்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாதென்றும் திருவள்ளூர் தாலுகா விவசாயிகளுக்கு முதல் சலுகை தரவேண்டுமென்றும் நான் வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாடி பற்றிக்கொண்டு எரியும்போது பீடிக்கு நெருப்புக் கேட்ட மாதிரி சில விவசாயிகளுக்கு மிக நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறபோது கிணறு வெட்ட இனாமாக கொடுத்ததை திருப்பி கொடு என்று சர்க்கார் கேட்கிறது. அதனால் விவசாய மக்கள் மிக அவதிப்படுகிறார்கள். அரசாங்கம் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பதற்கு செய்துகொண்ட அகரிமென்ட் பிரகாரம் கிணறு வெட்டவில்லை, ஒரு அடி ஆழம் குறைவாக இருக்கிறது என்று எல்லாம் சொல்லி, கொடுத்த கடன் Well subsidy வசூல் செய்ய உத்தரவு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஏற்கெனவே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் பயிர்களை எல்லாம் பூச்சிகள் அரித்துவிட்டன. ஐந்து வருஷங்களாக ஒத்திப்போட்டு வந்த தில்வரி இப்போது கொடுக்கவேண்டுமென்று நீர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுகிறது. ஐந்து வருஷங்களாக வசூல் செய்யக்கூடா தென்று திருத்தப்பட்ட கடன்கள் எல்லாம் இப்போது கொடுக்க வேண்டு மென்று நீர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள். இப்படி இருக்கும்போது, இனாமாகக் கொடுக்கப்பட்ட Well subsidy பணத்தையும் ஏதோ அகரி மென்டு பிரகாரம் கிணறு வெட்டப்படவில்லை (incomplete) என்ற காரணங் காட்டி, அப்பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று டிமாண்ட் நோட்டீஸ், விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதை உடனடியாக நிறுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ജലസേചനപദ്ധതികളുടെ 9.58 പേരം പറഞ്ഞു ഗവണ്മെന്റ് അനാവശ്യമായും അന്യായമായും നികുതികൾ കെട്ടുന്ന മ.വ. ഒരു സത്യമായും ഇന്നു നിലവിലുണ്ട്. അതിനെ ആക്ഷേപിക്കാതെ നിയന്ത്രിച്ചിട്ടു, കുതിപ്പുമയിർന്നിന്നും വെള്ളം എടുക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാം വീരയ്ക്ക് ജലനികുതി 4 ക. വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ച് അവിടത്തെ കൃഷിക്കാരായ വി. കെ. ഗോവിന്ദൻ മുതൽ പേർ ചേർന്ന് 1956 ഫിബ്രുവരി 9-ാം തീയതി ഗവണ്മെന്റിനെ കരം ക്ഷേപം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ മഴയെ തരശ്ശിച്ചാണു കൃഷിചെയ്യുന്നത്. അന്നു കൊട്ടിൻനിക്കരയ്ക്കു വെള്ളം അധർ ഉപയോഗിക്കുന്നയില്ല. അന്നുകൊട്ടിൽ വെള്ളവു മില്ല. വെള്ളം കൊടുക്കാതെ നികുതികെട്ടുന്നത് വലിയ ആക്ഷേപകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. അന്നയിൽ വെള്ളം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ നികുതികെട്ടുന്നതും വെള്ളം ഉപ

[Sri C. H. Kanaran]

[20th March 1956]

யோசிக்காண துணிகலில்நினை நிவ்நயமாயி நிகனி பிலெகனமும் ரண்டு ஸ்டுக்கெ பாவ்மாண். துணிகலக் யாணை உபயோகமுமிலாண ஸாணகெட்குடெ பேரில் நிகனி வலிப்பிகன டிப்டாட் நிரூபலாகி பாவலெபு துணிகல ரணிகன எம்ன ஸ்டுமிபுகொணு.

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன மானியத்தைக் கோரி நான் இந்தத் தடவை இச்சபைமுன் சமர்ப்பித்த demand-ன் பேரில் அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். சகல அங்கத்தினர்களும் கொடுத்த யோசனைகளுக்கு எனது நன்றி. அத்துடன் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு அதிகமாக இம்மானியத்தைப்பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, தாங்கள் அதிக அவகாசம் கொடுத்து மேலும் விவாதிக்க அனுமதித்ததற்காக, தங்களுக்கு எனது வந்தனத்தை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சகல அங்கத்தினர்களும் இந்த நீர்ப்பாசன விஷயத்தில் நல்ல ஆர்வத்தைக் காட்டினார்கள். இந்த ஆர்வமானது என்னை மேலும் மேலும் என்னுடைய வேலையில் உற்சாகமுடன் இருக்க தூண்ட உதவுவதால், அதற்காகவும் அவர்களுக்கு வந்தனம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக அனேக விஷயங்கள் இங்கே பேசப்பட்டன. அவரவர்கள் தொகுதியிலுள்ள குறைபாடுகளைப்பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகளைப்பற்றி பின்னால் விவரித்து பதில் சொல்லுகிறேன். முதலில் எல்லோருக்கும் பொதுவான விஷயங்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதாவது இப்போது பெரிய திட்டங்களை நாம் ஒத்திப்போட்டுத்தான் இருக்கிறோம். தமிழ் நாட்டில் இப்போது நாம் வகுப்பதற்கு பெரிய திட்டங்கள் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. நேற்று பேசிய கனம் செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்கள் பெரிய திட்டங்களைப்பற்றி குறிப்பிடும் போது, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நம் நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போடுவதற்கும், வகுப்பதற்கும் இடம் இல்லை என்று ஏற்கெனவே சொன்னதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்படுகிறேன், அவர் சொன்னது சரி இல்லை என்று பேசினார்கள். செட்டிநாட்டு ராஜா அவர்கள் எதைக் கொண்டு அப்படிப் பேசினார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு இந்த ராஜ்ஜியத்தில் இடமில்லை என்று சொன்னது சரியென்பதுதான் என அபிப்பிராயம். இனிமேல் திருவாங்கூர்-கொச்சி சமஸ்தானத்திலிருந்து துணைநீர் நமக்குக் கிடைக்குமானால் அப்போதுதான் நாம் நம் நாட்டில் பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் போடவும், அதை நடத்தி சகல நீர்ப்பாசன வசதிகளையும் நம் மக்களுக்குச் செய்ய ஏதுவாக இருக்கும். மற்றப்படி சிறு சிறு ஓடைகளை ஆங்காங்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு வேண்டிய வகையில் காரியங்கள் செய்வது பெரிய திட்டமாக கருத முடியாது. நம் நாட்டில், பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் ஒருவாறு முடி அடைந்துவிட்டது. இதில் இவ்வளவு காலமும் நாம் வேலைகள் செய்யும்போது அதிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வருமானம், அதற்கு செலவாகும் பணத்திற்கு வட்டிக்காவது கட்டுமா என்று யோசித்து இன்னென்ன அளவில் அத்திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று யோசித்து வேலைசெய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நியதிகள் எல்லாம் இன்று நீக்கப்பட்டுவிட்டன. அவசியம்பற்றி, இடத்தின் பிற்போக்கான நிலையப்பற்றி கவனித்து அதற்கு வேண்டுவன செய்வது என்ற முறையில்தான் இப்பொழுது நாம் செய்துகொண்டுபோகிறோம். ஆனால் அதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொண்டு எல்லாவற்றையுமே அந்த மாதிரி செய்யவேண்டுமென்று பேசுவது நியாயமல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

“என்ன அந்த மாலம்புழா திட்டம் எக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் ஆகிறது. ஆகவே இதைச் செய்தால் என்ன” என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்ல ஆரம்பித்துவிட்டால், அது நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தையும்,

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

அரசாங்கத்தை நடத்துகிற முறையையும் வெகுவாக பாதிக்கும். எல்லா திட்டங்களையும் அந்த மாதிரி ஒரு நியதி இல்லாமல் பிற்போக்கான பகுதிகளுக்குத்தான் செய்ய தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அதை உண்டியாக எங்கு பார்த்தாலும், எல்லா திட்டங்களையும் செய்துவிட வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் விரும்பினார்களையானால் அது மிகவும் கஷ்டத்திற்கு இடமாகும். இப்பொழுது சில பெரிய திட்டங்கள் எக்கருக்கு ரூ. 1,000, 1,500, 2,000 என்று செலவாகிக்கொண்டு இருந்தாலும் பின்னால் போகப்போக ஆயக்கட்டுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அவைகளுடைய சராசரி வருமானம் நாம் எதிர்பார்ப்பதை மிகவும் குறையும். எக்கருக்கு ரூ. 1,500 என்று ஆரம்பத்தில் இருந்துகொண்டு இருப்பது பிறகு ரூ. 500, 400 என்று வந்துவிடும். இப்பொழுது லோயர் பவானி திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு எக்கருக்கு ரூ. 500 என்று தான் கணக்கு கிடைத்து இருக்கிறது. இன்னும் அது விருத்தியாவதற்கு வழிகள் இருக்கின்றன. ஆகையினால் பெரிய அணைக்கட்டுகளை நாம் நிறைவேற்றும் போது இவைகளை நாம் பார்ப்பதற்கு முடியாது. அதை முதலில் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவது மத்தியதர திட்டங்கள், சிறிய அணைக்கட்டு திட்டங்கள் முதலியவைகளைப்பற்றியெல்லாம் அநேக அங்கத்தினர்கள் அதைச் செய்ய வில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதில் இரண்டு விஷயங்களை கவனிக்கவேண்டும். ஒன்று அது நமக்கு தகுந்த வருமானத்தை கொடுக்குமா என்பது. மற்றும் தண்ணீர் கிடைக்குமா, நாம் செய்கிற வேலை எத்தனை வருஷங்களில் பலிதமளிக்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதை ஆழ்ந்து யோசிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பணத்தை வியர்த்தமாக செலவழித்துவிட்டால் நாளை நீங்களை கேட்பீர்கள். ஒரு பொறுப்பற்ற முறையிலே எதை வேண்டுமானாலும் செய்துவிடலாம் என்று செய்துவிட்டதால் இன்றைக்கு இவ்வளவு தஷ்டத்திற்கு உளராகவேண்டி இருக்கிறது என்று. ஆகவே இந்த குற்றச் சாட்டுக்கு நான் ஆளாகவேண்டி வரும். என்னென்றால் அங்கு செலவழிப்பது மக்களுடைய பணம். ஆகவே அது சரியாக சீர் தூக்கிப் பார்த்து, சரியான முறையிலே செலவிடப்பட வேண்டுமெனியொழிய இந்த நிர்ணயங்களையெல்லாம் செய்யாமல் செலவழித்துவிட்டால் நாளை கஷ்டப்படும்பொழுது அது மிக விபரீதமாக வந்து முடியும். அதனால் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்ற ஒரு தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்துக்கொண்டுதான் அந்த காரியங்களில் ஈடுபடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக இன்ஜினியர்கள் சேர்ந்து, வருஷக் கணக்காக அங்கு பெய்யக்கூடிய மழை, எவ்வளவு கேச்மென்ட் எரியாவிலே தண்ணீர் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பனபோன்ற கணக்குகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுதான் அவைகளில் இறங்கவேண்டி இருக்கிறது. இதையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு இந்த இலாகாவிலே இருக்கக்கூடிய ஊழல்களைப் பற்றியும், லஞ்சத்தைப் பற்றியும் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். அதினின்றும் மிகவும் வரவேற்கக்கூடியது அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்த விஷயத்தில் மட்டும் மனவேறுபாடோ, வேறு எந்தவிதமான வேறுபாடோ யாருக்கும் இருக்கமுடியாது. இதில் நம்முடைய கருத்துகளெல்லாம் ஒரு ஒற்றுமைப்பட்ட கருத்துகளாகத்தான் இருக்கின்றன என்பதை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். இந்த ஊழல்களையும், லஞ்சத்தையும் போக்க எனக்கு அவர்கள் எவ்வளவு உதவி கொடுத்தாலும் அதை நான் மன முவந்து ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கின்றேன். அதுதான் அங்கத்தினர்கள் செய்யவேண்டிய வேலை. ஒரு தனிப்பட்ட மனிதன் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டு இருப்பதென்றால் அது முடியாத காரியம். இது ஒரு பெரிய, ஒரு அகண்ட நிர்வாகம் (Administration). இதில் தனிப்பட்ட நபர்கள் எங்கோ ஒரு மூலையில் செய்யும் தவறுகளை எல்லாம் மந்திரி கேட்கவில்லையே என்றால், மந்திரிக்கு தெரியாமலேயே அநேக காரியங்கள் நடந்துவிடும். அதை நிரூபிக்கும் முறையில்தான் இப்பொழுதுகூட

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கனம் அங்கத்தினர் கந்தசாமி அவர்கள் ஒரு விஷயத்தை சொன்னார்கள். இப்பொழுது எனக்கு இதுவரை வந்த ரிப்போர்ட்டிலே கூட அந்த கேசை பொறுத்த அளவிலே ஒன்றும் இல்லையென்ற ஜவாப்புக்தான் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு பிறகு அந்த ரூ. 150 திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. இது உண்மையாக இருந்தால் அந்த பணம் திருப்பிக்கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தால் அதில் ஏதோ இருக்கிறது என்று அவர்கள் யூகமாக சொன்னார்கள். அந்த விஷயம் இன்னும் எனக்கு வரவில்லை. அது வந்தால் அதிலிருந்து அந்த விஷயம் வெளியாகும். இதை எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால் ஆங்காங்கு நடக்கும் சில்லரை விஷயங்களை எல்லாம் வெளியே வருவது கஷ்டம். ஆகவே அதை ஆங்காங்குள்ள தொகுதி அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் காதில் விழும் குறைகளை தீர விசாரித்து, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எனக்கு கொஞ்சம் உதவி புரிவார்களேயானால், அந்த மாதிரி விஷயங்களை என் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவார்களே யானால் அதற்கு பிறகு தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்கமுடியும். அரசாங்கம் இந்த மாதிரி லஞ்சப் பேயை ஒழிப்பதற்காகத்தான் **Tribunal for Disciplinary Proceedings** என்றும் **Tribunal-Branch** என்றும் வைத்து இருக்கிறது. இந்த மாதிரி தவறுகள் வந்தபோது, அவைகளின் மூலமாக இவைகளையெல்லாம் விசாரினை செய்து ஒரு முடிவு செய்வதற்காக நாங்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். ஆனால் இவைகளையெல்லாம் ஓரளவிற்கு உட்பட்டுத்தான் செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக ஜனங்கள் சொல்வார்கள் “கள்ளன் பெரிதா, காப்பான் பெரிதா” என்று அதுமாதிரி காப்பான் என்னதான் கண்ணில் விளக்கெண்ணையை விட்டுக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாலும், கள்ளன் அடித்துக்கொண்டதான் போய் விடுகிறான். ஆகவே நாங்கள் எல்லா செய்கிறோம் என்று மார்த்தட்டிக்கொள்ள தயாராக இல்லை. இது மக்களின் சர்க்கார். அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைக்கக் கூடிய விஷயம் இது. ஆகவே நீக்கவேண்டுமோ உதவினர்களானால் நாங்கள் எங்களால் எவ்வளவு தூரம் முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பிரயாசை எடுத்து முயற்சி செய்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வளவுதான் முக்கியமான சில பொதுவான பிரச்சினைகளைப்பற்றி. இனி அங்கத்தினர்கள் சொன்ன சில விஷயங்களை பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மலபார் அங்கத்தினர்கள் “அங்கு அபரிமிதமாக மழை பெய்தாலும் அதை ஒருவிதமாக harness செய்து மக்களுக்கு பயன்படும் முறையில் செய்யவில்லை. அங்கு மழை 75 அங்குலம் பெய்கின்றது. ஆனால் ஒருவருக்கும் பிரயோஜனப்படவில்லை, கடலில் இருக்கும்பொழுதாவது ஒரு வன் சொன்னதும் “**Water. Water, everywhere, but no water to drink**” என்று அந்த மாதிரி நிலையிலே இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதை செய்வதற்கு முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறோம். இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் பாலக்கழித்திட்டம், கன் சிரப்புரா திட்டம் போன்றவைகளை எடுத்து நடத்தவில்லை என்று மிகவும் ஆயாசத்துடன் பேசினார்கள். எடுத்து அவைகளை நடத்தக்கூடாது என்பது எங்களுடைய கொள்கை அல்ல. நாங்கள் அநேக திட்டங்களை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்து திட்டக் கமிஷனுடைய தீர்ப்புக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தோம். நாங்கள் அனுப்பியதிலே அவர்கள் வெட்டிவிட்டார்கள். நாங்கள் குறைந்தபட்சமாகத்தான் அனுப்பிவினோம். அதில் பெருவாரியான திட்டங்களை எல்லாம் சேர்த்து இருந்தோம். நாங்கள் ரூ. 220 கோடிக்கு திட்டங்கள் அனுப்பிவினோம். அவர்கள் அதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக குறைத்துக்கொண்டு வந்து இப்பொழுது ரூ. 170 கோடியில் நிற்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டுவது அவ்வளவு சரியல்ல. நாங்கள் சொல்லவேண்டியதை எல்லாம் சொல்லி இருந்தோம். அதற்கு மேல் அவர்கள் சிலவற்றை நீக்கிவிட்டார்கள். அவர்கள் அனுமதித்த ஒரு தொகைக்குத்தான் இந்த வேலைகளை நாங்கள் செய்யவேண்டி இருக்கின்றதேயொழிய இதற்கு நாங்கள்தான் குற்றவாளிகள் என்று எங்கள் மேல் குற்றம் சாட்டுவது தவறு.

20th March 1956]

SRI C. H. KANARAN : Will the Hon. Minister be pleased to state the irrigation schemes for Malabar and other districts which this Government have recommended to the Government of India?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : If a separate question is put, I can give the information. We are going to discuss the Second Five-Year Plan and in that connection Members will come to know the schemes that we have recommended and the schemes which the Central Government have approved. Now I am referring only to schemes which have been referred to in the course of the discussion on the floor of this House.

DR. K. B. MENON : The only Government we can blame is our own Government. We cannot put pressure on the Central Government. That is why we are bringing pressure to bear on the Madras Government.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It would be more generous on the part of the Members if they press upon the Government rather than complain against the Government. If they go on complaining, I go on rebutting. If they ask this Government to press upon the Central Government, that will be more sensible and also more reasonable. Instead of that, if they blame this Government, they are not going to be benefited by it.

SRI K. VINAYAKAM : The Hon. Minister says that we should not complain and that if we complain, it is not sensible. It amounts to saying that complaining is nonsensical. Using a word of that type is unparliamentary.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : It is not unparliamentary. I am only thinking along with the Members and trying to help them to achieve the object. We must put pressure jointly. Union is strength. If we divide ourselves, we are not going to gain anything. Hon. Members may blame me and I can even own the blame but nothing tangible is going to be achieved thereby. If it is election time, hon. Members may carry on propaganda against me on the platform saying that this Minister had been negligent in the performance of his duty. But nothing is going to be gained by blaming me now. This Government have not failed to do their duty.

Dr. K. B. Menon rose in his seat.

MR. SPEAKER : I think the Hon. Minister must be allowed to continue his speech uninterrupted and any personal explanation may be made or clarification on any point may be sought at the end of his speech.

THE HON SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : மலபார் ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் எங்களால் முடிந்ததைச் செய்து விட்டோம். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் சாங்ஷன் செய்யவில்லை

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

என்பதையும் சொல்லிக்கொண்டேன். மலபார் ஜில்லாவில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இங்கு வற்புறுத்துவதை விட, அவர்களுக்கு அதிசிக்கிரம் ஏற்படக்கூடிய வோரிடத்தில் வற்புறுத்துவதற்கு எவ்வளவோ சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படப்போகின்றன, ஆகையால் இப்பொழுது அனாவசியமாக அவர்கள் என்னுடைய நேரத்தை போக்கவேண்டாம் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, திருவாங்கூர் தண்ணீர் விஷயமாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன முறையை நான் மிகவும் ஆதரிக்கிறேன். அவர்கள் இங்கிருந்துபோய் அங்கு நமக்கு உதவி செய்கிறேன் என்று சொல்லுகிறார். அவருடைய வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற முழு நம்பிக்கையை இந்தச் சபையின் முன்பாக நான் சமர்ப்பிக்கப் பிரியப்படுகிறேன். அங்குச் சென்று அவர்கள் வேறு விதமான செய்கையைச் செய்யக்கூடாது. அவர்கள் சொன்னதை பூர்த்தி செய்வதற்கு அவர்களால் முடிந்ததைச் செய்யவேண்டும். அவருடைய சக்திக்கு அப்பரப்பீட்டதை செய்யவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களால் முடிந்ததையாவது செய்யவேண்டும் என்று தாழ்மையாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் ஒரு விஷயம். நமது இன்ஜினியரும், அவர்களுடைய என்ஜினியரும் ஸ்தலத்திற்குச் சென்று ஜாயின்டாக இன்ஸ்பெக்டன் செய்து அவர்களுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொள்வேண்டும் என்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நண்பர் அவர்கள் சொல்லுவது எப்படி இருக்கிறது என்றால் அவர்களுடைய இன்ஜினியர்கள் முதலில் போய்ப்பார்த்து அபிப்பிராயத்தை அந்த சர்க்காருக்கு தெரிவித்ததற்கு அப்புறம் நம்முடைய இன்ஜினியரும் அவர்களுடைய என்ஜினியரும் சேர்ந்து ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இரு இன்ஜினியர்களும் ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்வதால் ஒருவிதமான கோளாறும் வந்துவிடாது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமோ அவ்வளவையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதில் ஒரு சொட்டு ஜலத்தைக்கூட நாங்கள் கேட்கவில்லை. அவர்களுக்குத்தான் முதல் உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டியதை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு மிச்சத்தைத்தான் நாங்கள் கேட்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதுபோல் அவர்களுடைய இன்ஜினியர் முதலில் போய் பார்வையிட்டு வந்த பிறகுதான் ஜாயின்ட் இன்ஸ்பெக்டன் செய்யலாம் என்றால் காலதாமதம் ஆகிறது. காலதாமதம் ஆவதினால் பலன் இல்லை. ஏனென்றால் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவோ அவசரப்படுகிறார்கள். அங்கு போய் செய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு மலபார் அங்கத்தினர்கள் இங்குள்ள மந்திரியிடம் குற்றத்தை கற்பிக்கும்போதும், இவ்வளவு அவசரப்படுமோ தும் நாமும் அவசரப்படுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஜி. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொன்னதை மட்டும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ நாராயண நம்பியார் மலையாளத்தில் பேசிவிட்டார்கள். அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனிக்கக்கூட எனக்கு ஆதாரம் இல்லை. அவர்கள் என்ன பேசினார்கள் என்பதையும் நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அதற்காக பதில் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீ பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்கள் சில விஷயங்களைச் சொன்னார்கள். கொடிவேரி அணைக்கட்டின் கீழ் உள்ள நிலங்களுக்கு இரண்டுபோகும் பயிர் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அது விஷயமாக சிப் இன்ஜினீரை ரிபார்ட்டு கேட்டிருக்கிறோம். அது கிடைக்கும் வரை நான் ஒரு விதமான பதிலும் சொல்லமுடியாத நிலையில் இருக்கிறேன்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

கீழ்பவானி திட்டப்பகுதியில் பயிர்க் கட்டுப்பாடு இருக்கக்கூடாதென்று சொன்னார்கள். கீழ் பவானி பிராஜக்டின் கீழ் பத்தாயிரம் ஏக்கர் வரையில் நெல் சாகுபடி செய்யலாம் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விஸ்தீர்ணம் வரையில் நெல் சாகுபடி ஆவதற்குப் பின்னால், ரெவினியூ போர்டையும் பிரதம இன்ஜினீரையும் கலந்துகொண்டு கட்டுப்பாடுகளை விலக்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம்.

இவைகளையெல்லாம் முக்கியமாக கீழ் பவானிக்கு அவர்கள் கேட்கும் போது 4 அட்வைசரி கமிட்டிகள் பற்றி ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் பேசினார்கள். அம்மாதிரி ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி அமைத்து, அதனுடைய யோசனையைக் கேட்டு இவைகளையெல்லாம் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அட்வைசரி கமிட்டி என்ன யோசனை சொல்லுகிறதோ, அதற்கேற்ப என்ஜினீயரையும், போர்ட் ஆப் ரெவினியூவையும் கலந்து கொண்டு அதிக முரண்பாடு இல்லாதமுறையில், மத்தியமான ஒரு முறையை அரசாங்கம் கடைப்பிடிக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதை நான் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

பரம்பக்குளம் பிராஜக்ட் எடுத்துக்கொண்டு நிறைவேற்றப்படுவது பற்றி ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நதி நமது ஸ்தலத்தில் உற்பத்தியானாலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தின் எல்லையில் தான் நாம் அணைக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. வேறு வசதி நம் பகுதியில் இல்லை. அதனால்தான் அவர்களைக் கேட்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நாம் அந்த இடத்தைப் போய் பார்க்கக்கூட அவர்கள் இடம் கொடுப்பதாக இல்லை. அந்த ரீதியில் இருக்கிறது. அதற்கு மத்தியில் அங்கு ஹைட்ரோ-எலக்ட்ரிக் ஸ்கீம் ஆரம்பிப்பதாக திட்டமிடுவதுக்கு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பிப்பது நம்மை பாதிக்கும் என்று நாங்கள் மனசெய்துக்கொண்டிருக்கிறோம். திட்டக் கமிஷன் தான் இதை ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவு செய்யவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அங்கு போனதைக்கூட அவர்கள் தப்பாகக் கருதிவிட்டார்கள். அந்த அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவை வாங்கி போய்ப்பார்க்கவேண்டும் என்பது அவர்களுடைய கருத்து. மத்திய அரசாங்கம் இன்டர்ஸ் ஸ்டேட் ரிவர் வர்டர் டிஸ்பட் பில் என்ற ஒரு ப்ரோதாவை நிறைவேற்றப்போகிறார்கள். அது நிறைவேறிவிட்டால் இரு ராஜ்யங்களுக்கு இடையில் போகும் நதித் தண்ணீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள எதுவும்க இருக்கும். மேல் பெரியாறு, பம்பையாறு, கிரியாறு, பாலாறு போன்ற விஷயங்களில் ஒரு பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

கிணறு வெட்டுவதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவிஷயமாக, என்ஜினீயர்கள் ரொம்பவும் ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் underground seepage ஆவதன் காரணமாக கடைக் கட்டு ஆயக்கட்டுதார்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது துர்லபமாகப் போய்விடும் என்பது எஞ்சினீயர்களுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தோடு என்னுடைய அபிப்பிராயத்தையும் சேர்த்து முடிவுகட்டிவிட்டேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. இது விஷயத்தில் என் மனதை நான் சிறந்த நிலையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இது விஷயத்தில் மறு பரிசீலனைசெய்து, பிறகு முடிவுக்கு வரலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

Irrigation Board meetings ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்தப்படுவதால் தாங்கள் எதுவும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் இல்லையென்றும், அதனால் தாங்கள் ஒன்றும் பேச முடிவதில்லையென்றும் அனேக கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் கோருகிறபடி அந்த மீட்டிங்குகளை அடிக்கடி கூட்டுவதற்கு சர்க்கார் தயாராயிருக்கிறது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மீட்டிங்குகள் நடத்தவேண்டுமென்றால் அதற்கு நாங்கள் ஒன்றும் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை : அல்லது ஒரு மாதத்திற்கு

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

ஒரு முறை நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னாலும் ஆட்சேபணியில்லை. மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்குத் தான் நாம் இருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய உற்சாகத்திற்குத் தகுந்தபடி அடிக்கடி மீட்டிங்குகளை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“சேலம் ஜில்லாவைப்பற்றிப் பேசும்போது, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ துரைசாமி கௌண்டர் அவர்கள் வாணியார் திட்டம், ஊத்தங்கரை உப தாலுகாவிலுள்ள பாம்பார் திட்டம் முதலியவைப்பற்றிப் பேசினார்கள். பாம்பார் திட்டத்தைப்பற்றி பிரதம (நிர்ப்பாசன) எஞ்சினியரிடமிருந்து ‘ரிப்போர்ட்’ கேட்டிருக்கிறோம். வாணியார் திட்டம் சம்பந்தமாக ரூ. 80 லட்சம் செலவில் வசூலிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு (நகல்) திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த இரண்டு திட்டங்கள் விஷயமாகவும், பரிசீலனைசெய்துதான் பிறகு கூறமுடியும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பி. கே. நல்லவாமி அவர்கள் **Mettur Canal Scheme**-ஐ உடனடியாக நிரமாணிக்கவேண்டுமென்றும், கோயம்புத்தூர், சேலம் ஜில்லாக்களுக்கு அதைக் கொண்டுவந்து, இப்போதிருப்பதை விட **additional**-ஆக **extent**-பண்ணவேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். இதை துரிதமாகச் செய்வதற்கில்லை. திட்டம் முடிவாகும் தருவாயில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி பிறகு யோசனை செய்யலாம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரெங்கசாமி செட்டியார் அவர்கள் பம்பு செட்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்த விஷயம் ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் முடிவு தெரியும். **Authorised, unauthorised** முதலியவற்றைப் பற்றிய விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துவருகிறது.

வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப்பற்றி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் செட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். காவேரிப்பாக்கத்தில் மேட்டிக்குடம் விஷயத்தைப்பற்றி அவர்கள் கூறினார்கள். அது வாஸ்தவம். அதைப் பார்ப்பதற்காக நான் அங்கு போயிருந்தேன். சில அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு இந்த இடத்திற்குப்போகும் தருவாயில் இருட்டிவிட்டது. ஆகவே அதை சரியாக நேரிடையாக நான் பார்க்கவில்லை. இந்த பட்ஜெட் (அலெம்பிளி) கூட்டம் முடிந்த பிறகு இன்னொரு தடவை அங்கு வருகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதைப் பார்த்த பிறகு ஆவதை செய்யலாம்.

பாலாறு விஷயமாக, மைசூர் சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். பாலாறு விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரம் செட்டியார் அவர்கள் ஒரு வார்த்தை கூறினார்கள். அதாவது, பாலாறு விஷயத்தில், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி (என்னைக்குறித்து) ஒரு நீதிபதியாக இருக்கக் கூடாது, வழக்கறிஞராக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். நான் நீதிபதியாக இருக்கப் பிரியப்படவில்லை. வழக்கறிஞராக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் சாதாரணமாக ஒரு வழக்கறிஞரைப் அமர்த்தும்போது நல்ல தேர்ச்சிபெற்ற வக்கீலாக அமர்த்துவது வழக்கம். இந்த விஷயத்தில் கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் என்னைவிடத் தேர்ச்சி பெற்றவர். ஆகவே அவர்களுடைய ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்களிடமே இந்த விஷயத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறேன். அவர் என்னை விடத் தேர்ச்சி பெற்றவர் : என்னென்றால் அவர் இயல்பாகவே வழக்கறிஞராக இருக்கிறார். நான் இப்படிச் செய்திருப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இருக்காதென்று நினைக்கிறேன்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR: May I know, Sir, whether, as far as Palar is concerned, the Hon Sri M. A Manickavelu is the Minister for Public Works and not the Raja of Ramnad?

20th March 1956]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I said, Sir, that I had delegated this subject to him. There is, after all, joint responsibility in the Cabinet.

ஆகவே என்னை விட உயர்ந்த வக்கீலாக கனம் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் அவரிடம் இந்த விஷயத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறேன் : உயர்ந்த வக்கீலை அமர்த்துவது என்ற முறையில் அவர்களிடம் இந்த விஷயம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் 'பார்க்கிறேன்' என்று சொல்லி, இந்த விஷயத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் என்னுடைய கடமையை நழுவவிட்டுவிடவில்லை. நான் நீதிபதியாக இருக்கிறேன் என்று சொல்லப்பட்டதற்கு, நான் நீதிபதியாகவும் இல்லை, வழக்கறிஞராகவும் இல்லை என்று பதிலளிப்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

'Pumping Schemes in Palar Basin'-ஐப்பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம் செட்டியார் அவர்கள் பேசினார்கள். அது நல்ல 'ஸ்கீம்' என்று நானும் முன்பு சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. Pumping schemes-ஐ எடுத்தால், அப்போது தண்ணீர் போய்விடுகிறது என்று கீழே உள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து ஆட்சேபணை வருமென்று கருதப்படுகிறது. இருந்தாலும், பரிசீலனைசெய்து, வரண்ட பிரதேசங்களில் Pumping scheme-ஐ அமுலுக்குக் கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லுகிறேன்.

ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்கள் பாலாறு அணைக்கட்டு விஷயமாகப் பேசினார்கள். பாலாற்றில் கட்டப்படக்கூடிய அணைக்கட்டு செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிற்கும் நன்மை பயக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது வாஸ்தவம். ஆனால் அணைக்கட்டைக் கட்டுவதற்கு முன்பு தண்ணீர் ஓக் கூடிய விஷயத்தைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அணைக்கட்டில் தண்ணீர் ஓடவேண்டுமென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்போது நாம் தண்ணீருக்குச் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கும் தண்ணீர் அவசியம் என்பதைப்பற்றி முன்னமேயே சொன்னதை அல்லவா ? இப்போது பாலாறு விஷயமாக மைசூர் சர்க்காருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். பேச்சு வார்த்தை முடிந்து அணைக் கட்டிற்குத் தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டால், பிறகு இதுசம்பந்தமாக ஆவன செய்யலாம்.

ஆரணியாறு விஷயமாக ஆந்திர சர்க்காருடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டம் விஷயமாக சர்க்கார் அசட்டையாக இருக்கவில்லை. இது விஷயமாக ஆந்திர மந்திரி ஜி. சஞ்சிவி ரெட்டி அவர்களுடன் பேசியபோது அவர்கள் compensation for submerged land கொடுப்பது முதலியவற்றிற்கெல்லாம் அனேகமாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றியும் விசாரப்படுவதற்கில்லை. சென்னை நகரக் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக இந்தத் திட்டத்தில் சிறிதளவு பயன்படுத்திக்கொள்ளமுடியுமா என்று ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையை அப்புறப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். இதிலிருந்து நகரக் குடி தண்ணீருக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் எப்போதும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையை பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

தென் ஆற்காடு ஜில்லாவைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்கள் கோமுகி, மணிமுத்தார் ஆகிய நதித் திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றியும் ஆலோசனைகளை திட்டக் கமிஷனுக்கு அனுப்பியிருந்தோம். ஆனால் அவர்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாகத் தான் இந்தத் திட்டம் தாமதமடைகிறது.

ஸ்ரீ கட்டிமுத்து அவர்கள் மேமத்தார், பெலந்தொரை முதலிய அணைக் கட்டுகளைப் பற்றிப்பேசினார்கள். இந்த அணைக்கட்டுகளுக்கு மராமத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மேலும், கலுரே ஓடைத் திட்டத்தைப்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

பற்றியும் ஸ்ரீ. கட்டிமுத்து அவர்கள் பேசினார்கள். இவைகள் எல்லாம் இப்போது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன : ஆவன செய்ய முடியுமென்று நினைக்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். “Excavation of a right side Channel from Sathanur to benefit areas in Kallakurichi taluk” என்பது பற்றி அவர்கள் பேசினார்கள். இது economical-ஆக இருக்குமென்று தோன்றவில்லை என்று எஞ்சினியர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத் தைப்பற்றி பிறகு யோசிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். சாத் தனூர் திட்டம் இப்போது உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் கூறிய யோசனையை, சிறிது தாமதமானாலும், பிறகு யோசிக்கலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காவிரியைக் கொண்டுபோய் பெண்ணையாற்றில் விடவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாகராஜன் குறிப்பிட்டார். அவர் மனதிலே தோன்றிய கற்பனையாகத்தான் இது இருக்கிறது. அவர் கற்பனை உலகத் திலேயேதான் சஞ்சரிக்கவேண்டிய நிலைமை, இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், இருக்கிறதென்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ஸ்ரீ வெங்கடேச சோளகர் அதே விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோரையாற்றுக்குக் கீழே கண்டப்பரிச்சுற்றை “ஸைபோன்” மூலமாக ஏற்படுத்துவதற்கு யோசனை கூறினார்கள். அவருடைய யோசனையை நான் முழுதாக ஒத்துக்கொள்கின்றேன். அது உடனடியாக கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்றும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இது தாமதம் ஆனதே தவறுதல் என்று மனதில் பட்டிருக்கிறது. இதுவிஷயத்தை அதிகீக்கிரம் பார்த்துச் செய்ய ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

ஸி.எம்.பி. பிரதேசத்தில் தண்ணீர் வசதி சரியாகச் செய்யவேண்டுமென்று அவர் கேட்டிருக்கிறார். அந்தக் கேள்வியை நாங்கள் ஏற்கெனவே பிரதம இன்ஜினீருக்கு அனுப்பி இப்போது அது சூபரின்டென்டிங் இன்ஜினீரின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவருடைய ரிபோர்ட்டும் துரிதமாக வந்துசேரவேண்டும் என்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிகீக்கிரம் பதில் வந்துவிடும். அதன் பிறகு கவனிக்கப்படும்.

வடவாற்றையும், அதனுடைய எக்ஸ்டென்ஷன் கால்வாயையும் அகலப் படுத்தும் விஷயமும் கவனத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

ஒரே சமயத்தில் இரண்டு டெஸ்டாப் பிரதேசங்களும் தண்ணீர் விடாமல் அடைக்கப்படுவதால் கடைக் கோடியில் இருக்கிற பயிர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்ற ஒரு விஷயத்தை அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அதை யும் பரிசீலனை செய்து, அந்த முறையை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்பதை நாம் புனராலோசனை செய்கிறோம்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் சர்க்கரை ஆலைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படித் தண்ணீர் விட்டதினால் ஒரு விபர்தம் நேர்ந்து விட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. அது எப்படி என்று என்னுடைய மனதிற்குப்படவில்லை. ஏனென்றால், அங்கு விவசாயத்திற்கு பழுது வரும்படியான முறையில் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. மேட்டூரில் மின்சாரம் உற்பத்தி பண்ணுகிறோம். “டர்பைன்” ஐச் சுற்றிக்கொண்டு அங்கு தண்ணீர் வெளியே வருகிறது. அதைத்தான் நாம் சர்க்கரை ஆலைக்குவெண்டிய கரும்புப் பயிருக்குக்கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீர் விவசாயம் இல்லாத காலத்தில் பயன்படாமல் வீணாகப்போகின்றது. அந்தத் தண்ணீரைத் தான் நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். மேட்டூரிலிருந்து வேறு ஒரு காலேத் திறந்து அதன் மூலமாக வரும் தண்ணீரை சர்க்கரை ஆலைக்காக கொடுத்திருந்தால்

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

அங்கத்தினர்கள் குற்றம் சாட்டுவது சரியாக இருக்கலாம். ஆனால், அப்படிச் செய்யப்படவில்லை. மின்சார இயக்கும் முறையில் “ டர்பைன் ” ஐச் சுற்றி வரும் “ Power discharge water ” ஐத்தான் கொடுப்போம் என்று ஸ்பெஷ்டமாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். சர்க்கரை ஆலை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு பவர் டிஸ்சார்ஜ் வாடர்தான் கொடுக்கப்படும் என்று திட்டவப்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டோம். அப்படியிருக்கும்போது ஏதோ விவசாயம் தடைபடுகிறது என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. சர்க்கரை ஆலைக்காகத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக “ பவர் டிஸ்சார்ஜ் ” ஆவதில்லை. மின்சாரம் இயக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது. மின்சாரம் உற்பத்தி பண்ணிக்கொண்டே இருக்கிறோம். அதற்காக டர்பைன்கள் சுற்றும்போது தண்ணீர் வெளிப்படுகின்றது. அந்தத் தண்ணீரைத் தான் கொடுக்கிறோம். தப்பான முறையில், விவசாயத்திற்குக் கொடுக்காமல், அதற்கு அந்நிதாவாக, ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட கொடுப்பதற்கு நான் இணங்கமாட்டேன்; இதுவிஷயத்தில் நான் எப்பொழுதும் தீவிரமாக இருக்கக்கூடியவன். ஆகவே எந்தா தப்பாக காரியங்கள் நடக்கிறதாக யாரும் நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர்களை மிகவும் தாமதமாகக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். (Interruption by an hon. Member.)

MR. SPEAKER : Unless it is a point of order, please do not interrupt the speech of the Hon. Minister. If the Hon. Minister is anxious to reply at this time, I have no objection.

THE HON. SRI. R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : பாப்பான் கால்வாய் ரிபேர் விஷயமாக கனம் அங்கத்தினர் திரு. வெங்கடேசு சோளகர் குறிப்பிடும்போது அதற்காக ஐனங்கள் சில தொகை கொடுத்துள்ளதாகவும், ஆனால், பாப்பான் கால்வாய் இன்னும் ரிபேர் செய்யப்படாமல் இருக்கிறதென்றும் குறிப்பிட்டார். அதையும் சீக்கிரமாக கவனிப்பதற்கு ஏற்பாடு பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

திரு. கே. ஆர். சம்பந்தம் அவர்கள், மாயவரம் தாலுகாவில் சில பிரதேசங்கள் மண் மேட்டிட்டுக் கிடக்கின்றன என்றும், reclamation செய்தால் விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்யலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அது கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன்.

Irrigation channel-களும் புயலால் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவைகள் துர்நதுப்போயிருக்கின்றன, கண்மாய்களும் துர்நதுபோயிருக்கின்றன, அவைகளுக்கெல்லாம் ஒரு நிவாரணம் வேண்டுமென்று கேட்டார். புயலினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் “ ஐடம் ” களையெல்லாம் அதிச் சீக்கிரம் “ ரிஸ்டோர் ” பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். செப்டம்பர் மாதத்திற்குள் அவைகளெல்லாம் தயாராக வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்காக பெருத்த தொகையும் “ சாங்ஷன் ” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்னினீர்களும் வெகு துரிதமாக வேலை செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள இன்னினீர்கள் என்ன என்ன வேலைகளை எங்கெங்கே செய்து முடித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்கு வாரா வாரம் ரிபோர்ட் அனுப்பவேண்டுமென்று சொல்லி, அதன்படி ஒவ்வொரு வாரமும் ரிப்போர்ட் வந்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு புயல் நிவாரண சம்பந்தமான வேலைகள் சரிவர நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

ஏதோ இராமனாபுரம் ஜில்லாவில் புயல் நிவாரண வேலைகளுக்காக எங்கோ பணம் “ சாங்ஷன் ” செய்யப்பட்டுவிட்டதாகவும், ஆனால் அங்கு வேலை நடக்கவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம் என்று பிரதம இன்னினீர்டம் நேரிலே சொல்லி, வேலைகள்

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

நடந்த விவரங்களுக்கு வாரா வாரம் ரிபோர்ட் வரும்படிச் செய்திருக்கிறோம். அந்த முறையில் புயல் நிவாரண வேலைகள் கவனிக்கப்பட்டு வந்தும், “அங்கு வேலை நடக்கவில்லை” என்று சொல்வது சரியல்ல. மராமத்து வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அதாவது கண்மாய், கால்வாய் இவைகளைச் செப்பனிடுவது போன்ற விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையில் வாரத்திற்கு ஒரு ரிப்போர்ட் வந்துகொண்டிருக்கிறது. மராமத்து அல்லாத விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. அந்த விஷயம் எனக்குத் தெரியாது. ஆடு மாடுகள் போன்ற விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. மராமத்து வேலைகளைப் பொறுத்தவரையில் வேலை திருப்திகரமாக நடந்துவருகின்றன. ஷெட்யூல்படி காரியங்கள் அங்கு நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று நிச்சயமாக, திட்டவட்டமாக சபை முன் நான் இப்பொழுது சொல்லமுடியும்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சுயம்பிரகாசம் அவர்கள், புதிய கட்டளை ஹை லெவல் கெனல் திட்டத்தை தஞ்சை ஜில்லாவில் மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று பேசும்போது, தஞ்சை ஜில்லாவில் 40 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி ஏற்படக்கூடிய முறையில் “எக்ஸ்ப்ளொய்ட்” பண்ணலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதென்றால், காவிரியாற்றின் தண்ணீரை 85 சதவிகிதம் வரையில் பூராவாக “exploit” பண்ணியாய்விட்டது. காவிரியில் என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதெல்லாம் செய்யப்பட்டு விட்டது. காவிரியாற்றுத் தண்ணீர் விஷயம் மைசூர் கவர்ன்மெண்டோடு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திட்டங்களுக்கே அவர்கள் “object” பண்ணலாம். புள்ளம்பாடி, கட்டளை திட்டங்களுக்கே அவர்களுடைய அனுமதியில்லாமல் செய்யக்கூடாது என்று அவர்கள் “object” பண்ணலாம். நாம் அவர்களைக் கேட்கின்றோம். இன்னும் விரிவு படுத்திக்கொண்டு போனால், அவர்களுடைய ஒரு பெரிய “objection” க்கு உள்ளாவோம் என்பதை முக்கியமாகக் கருதி, அந்த விஷயம் பூர்த்தியாகத் தீர்ந்தவிட்ட பிறகு, தண்ணீரை அனாவசியமாக விட்டுவிட யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். விவசாயிகளும் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அங்கத்தினர்களும் அதற்குமேல் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். ஏனென்றால் தண்ணீர் தான் விவசாயத்திற்கு ஜீவநாடி. நீர்பாசனம்தான் இந்த நாட்டுக்கு உயிர். அதை அனாவசியமாக விட்டு விட யாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். நீர்பாசன விஷயத்தில் கட்சி வித்தியாசத்திற்கே இடமில்லை. எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொதுவான ஒரு விஷயம் இது. அரசாங்கம் இதில் முழு தவணம் செலுத்தும். காவிரித் தண்ணீரை இன்னும் புதிய இடங்களுக்குக் கொண்டுவரும் விஷயத்தில் ஐந்து சதவிகித சான்ஸ் கிடைத்தாலும்கூட அதை நான் விடமாட்டேன் என்று கனம் திரு. சுயம்பிரகாசம் அவர்களுக்கு நான் உறுதி கூற விரும்புகிறேன்.

அரந்தாங்கி தாலுகாவில் வெள்ளாற்றுக்குத் தெற்கே காவிரியாற்றுத்தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று யோசனை தெரிவித்த திரு. சாலிய மரைக்காயர் அவர்களுக்கும் மேற்சொன்ன பதிலைத்தான் நான் தெரிவிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

கனம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் நீர்பாசன அரை வருட மகாநாட்டைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதை அடிக்கடி வைக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். நான் மேற்கொண்டு பதில் சொன்னதிலிருந்து அவர் திருப்தி அடைந்திருப்பார் என்று நினைக்கிறேன். மற்றும் அவர் பம்பையார் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அதை நிறைவேற்றினால் அது மணப்பாறை பிரதேசத்திற்கு வசதி அளிக்கும் என்று சொன்னார். இது விஷயமாக திரு-கொச்சி சமஸ்தானத்துடன் கலந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது மணப்பாறைக்கு வருவதற்கு

[20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

முன்னதாக பல இடங்களை அது தாண்டி வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த இடங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகுதான் மணப்பாரையைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். மணப்பாரைக்கு அது கடைசியாகத்தான் வருகிறது. அதனால் அந்த திட்டத்தை கடைசியாக வைத்துக்கொள்ளலாம். நடுவில் இருக்கும் இடங்களுக்கு வந்த பிறகு கடைசியில் அதைப்பற்றி யோசித்துக்கொள்ளலாம். அதன் பிறகுதான் உங்களுக்கு வரும். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து கொண்டு திரு-கொச்சி சமஸ்தானத்துடன் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்று தோன்றுகிறது. ராமனாபுரம், திருநெல்வேலி ஜில்லாக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்த பிறகு கடைசியில் அவருடைய பிராந்தியத்திற்குக் கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. திரு-கொச்சியின் சம்மதம் பெற்று மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று அதன் பிறகுதான் அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இதற்கு முன்னதாக அதைப்பற்றி யோசிப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

அக்னியார் விஷயமாக அவர் குறிப்பிட்டதற்கு நான் பதில் சொல்வது என்னவென்றால் அந்த திட்டம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதை யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது விஷயமாக சில டெக்னிகல் டோக்கள் வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்பற்றி இஞ்சினியர் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார். அது செய்யக்கூடிய திட்டம்தான்.

அடுத்தபடியாக சுந்தரப்பட்டி திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார். அது அவ்வளவாக உசிதமான திட்டம் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படவில்லை. அதனால் அதை கைவிட்டுவிட்டோம். மற்றும் அங்குள்ள கட்டடங்கள் சரியாக இல்லை என்றும் அவைகள் சரிவர பராமரிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார். மற்றும் அதைப்பற்றி கேள்வி நேரத்தில் கேட்கும்போதுகூட அந்தக் கட்டடங்களில் கழுவைகள் வந்து தங்குகின்றன என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கு ஏற்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதன் காரணமும் புரியவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் அப்படி கழுவைகளை அடைய விரும்படியாக இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இருந்தாலும் டிபார்ட்மென்ட் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கட்டடங்கள் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பில் இருக்கின்றன. கனம் அங்கத்தினர் அதைப்பற்றி சொன்ன பிறகு அதைப்பற்றி விசாரணைசெய்து சொல்லுகிறேன். அதன் பிறகு அதைப்பற்றி அவருக்கு பதில் சொல்லுகிறேன்.

கனம் எம். பழனியாண்டி அவர்கள் கட்டளை, புள்ளம்பாடி திட்டங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். அவைகள் திட்டக் கமிஷனின் அனுமதி பெற்று விட்டன. அவைகள் நல்ல திட்டங்கள்தான். அவைகளை இந்த வருஷமே ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அதற்கு ஏன் முதலிடம் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் கேட்கிறார். வாஸ்தவமாகவே கொடுக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்களுடைய தொகுதியிலுள்ள கிட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து இந்த வருஷத்திலேயே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த திட்டங்களை எடுத்து நடத்த ஐந்து வருஷ திட்டம் அமைத்திருக்கிறோம். அவைகளை இந்த ஐந்து வருஷங்களில் எடுத்து முடித்துவிடவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் இந்த வருஷமே எடுத்து முடித்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னால் ஐந்து வருஷ திட்டம் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஒரு வருஷ திட்டம் என்றே சொல்லி விடலாம். அதனால் இந்த திட்டங்களையெல்லாம் இந்த வருஷமே எடுத்து நடத்தி முடித்துவிடவேண்டும் என்று சொல்வது முடியாத காரியம். கொஞ்சம் பொறுமைபுடன் இருக்கவேண்டும். கூடிய சீக்கிரத்தில் எடுத்து முடித்துவிடுவதாகத்தான் அரசாங்கத்தின் உத்தேசம். அதனால் கொஞ்சம் பொறுமைபுடன் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கல்லகம் ஓடை திட்டத்தைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அதை எடுத்து நடத்துவதாக இருந்தால் செலவு ஜாஸ்தியாக ஆகும் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் வரக்கூடிய வருமானத்தை விட செலவு அதிகமாக ஏற்படும் என்று அபிப்பிராயப்படுவதால் அந்த திட்டத்தை கைவிட்டுவிட்டோம். காவேரி மேல் அணைக்கட்டில் ஒரு ரெகுலேட்டரைக் கட்ட வேண்டும் என்று சொன்னார். அது பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்த பின்னர் அதைப்பற்றி இஞ்சினியரைக் கேட்டுக்கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம் என்றிருக்கிறோம். பெருவலை ஐய்யன் வாய்க்கால்களுக்கு ரிபேர் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி அங்கு ரிபேர் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

புதுக்கோட்டைக்கு என்று தனியான ஒரு பி. டபிள்யூ. டிவிஷன் அமைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி அங்கு அமைத்து வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய வேலை அங்கு கிடையாது. இவ்விதம் இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் அங்கு தனியாக ஒரு டிவிஷனை அமைப்பதற்கு இல்லை.

கனம் மதனகோபால், மாணிக்கசுந்தரம், ரெதன கௌண்டர் முதலியவர்கள் கொட்குரை திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் நல்ல திட்டங்கள்தான். அதற்கு நான் விருத்துவமாக சொல்லவில்லை. அது ஒரு நல்ல திட்டம் என்று இஞ்சினியருடைய அபிப்பிராயத்தில் இல்லை. கீழ் பவானி, மேட்டூர், அமராவதி திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் அதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். அதன் பிறகுதான் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதன் பிறகு இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அது ஒரு வரண்ட பிரதேசம் என்று கனம் மதனகோபால் சொன்னதை நான் பூராவும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படி சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டால் பின்னால் வாக்குறுதி கொடுத்ததாக எடுத்துக்கொண்டு அதைப்பற்றி கேட்டுக்கொண்டே இருப்பார்கள். அதனால் வாக்குறுதி கொடுக்காமல் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. செய்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டால் உடனே அது அக்ரான்ஸ் என்ற பகுதியின் கீழ் வந்தவிடும். அதைப்பற்றி பின்னாடி கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதனால் வாக்குறுதி என்று சொல்லாமல் கூடிய வரையில் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறேன். இருந்தாலும் அங்கு காலிங் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக சீப் இஞ்சினியருடைய ரிபோர்ட் 1959-க்குள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கனம் பழனியப்பன் அவர்கள் காவேரித் தண்ணீரை புதுக்கோட்டைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். ஏற்கனவே இந்த திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இதைப்பற்றி கனம் கி. எம். வல்லத்தரசு அவர்கள் கூட கேட்டதற்கு ஒரு அறிக்கை வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவரவதாக இருந்தால் விவசாயத்திற்கு பிரயோசனமில்லாமல் அனாவசியமாக 80 மைல் தூரத்திற்கு தண்ணீரைக் கொண்டுவரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அது அவ்வளவு சாத்தியமானதாக இல்லை. மற்றும் அதற்கு வேண்டிய தண்ணீரும் இப்பொழுது காவேரியில் இல்லை. அதனால் அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அத்துடன் அதனால் ஏற்படும் பலனைவிட செலவு அதிகமாக ஆகும் என்று நினைப்பதால் அந்த திட்டத்தை கைவிட்டு விட்டார்கள். மற்றும் பல சில்லறை திட்டங்களையற்றி அவர் குறிப்பிட்டார். அவைகளை கவனித்து என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய கவனத்தை செலுத்துகிறோம்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

கனம் செட்டிநாடு ராஜா அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சண்டை போட்டு வேண்டிய பணத்தை வாங்க வில்லை என்று சொன்னார். அப்படி எங்கள் பேரில் குற்றம் சாற்றவேண்டியதில்லை. பல திட்டங்கள் “டிபால்ட்” டினால் கைவிடப்பட்டது என்று சொல்லுகிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பெரிய திட்டங்களுக்கு ஒன்று முதல் ஐந்து கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். கோடி ரூபாயெல்லாம் அணுவாகத்தான் அவர் மதிப்பிடுகிறார். கோடி ரூபாயை எப்படி அணுவாக மதிப்பிட முடியும். எங்களுடைய டிபால்ட்டினால் பல திட்டங்களை கைவிடப்பட்டுவிட்டன என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு நாங்கள் ஆளாகமாட்டோம். எங்களால் எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ அவ்வளவையும் செய்துகொண்டு தான் வருகிறோம். ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக 220 கோடி ரூபாய் கேட்டோம், அவர்கள் 170 கோடி ரூபாய்தான் கொடுத்தார்கள். அத்துடன் நாங்கள் விட்டுவிடவில்லை. இன்னும் முடிந்தவரையில் போராடிக்கொண்டு தானிருக்கிறோம்.

மற்றொரு விஷயத்தைப்பற்றி அவர் சொன்னார். கூர்க் தண்ணீர் எல்லா வற்றையும் திருப்பி காவேரி நதியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று அதைப் பற்றி அவர் போன வருஷம் பேசியதற்கு நான் பதில் சொல்லும்போது நான் “எக்ஸாஜிசேட்” பண்ணி சொன்னதாகச் சொன்னார். ஒரே வார்த்தையில் அவர் சொல்லிவிட்டார். ஏழு ஜில்லாக்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டியதற்கு 6½ ஜில்லாவிற்கு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னேன். நான் இந்த சபையைக் கேட்கிறேன், ஏழுக்கு பதிலாக 6½ என்று சொல்வது “எக்ஸாஜிசேட்” பண்ணிச் சொல்வதா என்பதை அங்கத்தினர்களே பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படி இஞ்சீயர் அய்யாத்துரையைக் கேட்டிருக்கிறோம். கூர்க் தண்ணீரிலை சுமார் 50 அல்லது 60 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை திருநெல்வேலிக்குக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் ரொம்பச் செலவு ஆகிறது. இப்பொழுது திருநெல்வேலியில் அப்பர் பெரியார், பம்பையார், பரம்பைக்குளம் திட்டங்கள் கிடைத்த பிறகு இந்த திட்டம் அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. அதற்கு நாம் பிரயத்தின்பட வேண்டாம். அப்படி பெரியார் திட்டத்திற்கு 12 கோடி ரூபாய்தான் செலவாகும். ஆனால் கூர்க் திட்டத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவாகும். ஆனால் அதன் பலனை விட இதன் பலன் குறைவாகத்தான் ஏற்படுகிறது. குறைந்த செலவில் அதிகப்படியான பலன் கிடைக்கக்கூடிய திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் அதிகப்படியான செலவுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியதவசியமில்லை என்று தோன்றுகிறது. அதனால் அது கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அதனால் அதற்கு ஒரு அஷுரென்ஸ் கொடுக்கவும் முடியாது.

அடுத்தபடியாக பாலார் திட்டம். மதுரைக்கும் திருச்சிக்கும் நடுவில் இருப்பதை அவர் குறிப்பிடுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். அந்த திட்டம் எவ்வளவு தூரம் பிரயோசனப்படுமோ அவ்வளவு தூரம் பரிசீலனை செய்து அதை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதனால்தான் காலதாமதமாகிறது. அதை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றமுடியாத திட்டமாக இருக்கிறது. அதை எடுத்து நிறைவேற்றுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

கனம் பரமசிவத்துடையார் சின்னார் திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். பிளான்களும் எஸ்டிமேட்டுகளும் சீப் இஞ்சினியரிடமிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவைகள் வந்தவுடன் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [20th March 1956]

கனம் மாணிக்கசுந்தரம் அவர்கள் புகளூர் வாய்க்கால் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார். ராஜா குமாரபாளையம் வாய்க்கால் கிடைத்துவிடும் என்று அவரே அதற்கு பதில் சொல்லிவிட்டார். அவர் சொன்னது லிருந்தே அந்த விவகாரம் தீர்ந்துவிடுகிறது. எல்லோரும் சேர்ந்து நன்மையைச் செய்தால் அத்துடன் சேர்ந்து செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அத்துடன் தென்கரை வாய்க்காலைப்பற்றி சொன்னார். அதை நிறைவேற்றினால் திருச்சி குளித்தலை இடங்களுக்கு பாசன வசதி ஏற்படுவதைப்பற்றி சொன்னார். அந்தத் தாலாகாலில் ஒருவர் குருவை சாகுபடி செய்தால் மற்றொருவர் சம்பா சாகுபடி செய்கிறார், மற்றவர் குருவை சாகுபடி செய்தால் இன்னொருவர் சம்பா சாகுபடி செய்கிறார். இது சம்பந்தமாக சீப் இஞ்சினியரைக் கேட்டிருக்கிறோம். தகவல் கிடைத்தவுடன் இந்த விஷயத்தைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் தினகரசாமி தேவர் கள்ளூர், பம்பையார் திட்டங்களைப்பற்றி சொன்னார். இது திரு-கொச்சி சர்க்காருடன் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயம். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடன் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் பிறகுதான் இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம். வைகை திட்டம் சம்பந்தமாக நிலம் இழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது விஷயமாக அவர் சொன்னார். சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக முக்கியமாக ஒன்றும் கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் வைகை திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தயோது திட்டவட்டமாக நிலம் இழந்தவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதனால் அதைப்பற்றி அவர் கவலைப்படுவதற்கு இடம் இல்லை.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப்பற்றி கனம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும் போது பம்பையார் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார். இதுவும் திரு-கொச்சி சம்ஸ்தானத்துடன் சேர்ந்து பேசி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும் தாம்பரபாளையிலிருந்து தன்னரைக் கொண்டு வந்து கங்கைகொண்டான் குளத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொன்னார். இது முடியாத காரியம் என்று இஞ்சினியர் அபிப்பிராயப்படுகிறார். அதனால் இந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. அவரை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யச்சொல்லி அதைப்பார்த்தவிட்டு ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். அதைப்பற்றி புனராலோசனை பண்ணுவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

கனம் கந்தசாமி அவர்கள் கனம் வெங்கடேஷ ஷோளகர் சொன்ன மாதிரி கண்டப்பரிச்சரை வாய்க்காலைப்பற்றிச் சொன்னார். அதைப்பற்றியும் கவனிக்கப்படும். அவர் மேலும் லஞ்ச ஊழலைப்பற்றி சொன்னார். ஏதாவது ஒரு விஷயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர் சொல்லுகிறார் என்பதை தெரிவித்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அவர் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்கிறேன். அதைப்பற்றி யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறேன். கனம் ரெத்ன கௌண்டர் களூர் தாலாகாவைப்பற்றி குறிப்பிட்டார். அவர் போய் வரும் பிரதேசங்கள் எல்லாம் பஞ்சப் பிரதேசமாகவும் வரண்ட பிரதேசமாகவும் இருக்கிறது என்று சொன்னார். களூர் தாலாகாவில் ஐந்தாறு ஆறுகள் ஓடினாலும் அது ஒரு பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அது வாஸ்தவம்தான். கீழ்பவாணி திட்டம் வந்த பிறகு அது பரிசீலனைக்கு உட்பட்டு ஒரு முடிவு செய்யப்படும் என்று சொல்லுகிறேன். குடகநாறுபற்றிச் சொன்னார்கள். அல்விஷயத்திலும் என்னால் முடிந்த அளவு முயற்சி செய்கிறேன். எஸ். ஆர். ஆறுமுகம் அவர்கள் பரம்பக்குளம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி நான் முன்பு சொல்லி விட்டேன். சிறுவாணி திட்டம் சம்பந்தமாகத்தான் காலதாமதம் ஆகிறது. இது விஷயத்தில் சீக்கிரமே ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

20th March 1956] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

இங்கு பேசியிருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சமாதானம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் என்னால் முடிந்த அளவு ஒருவாறு பேசினேன். இது பெரிய விஷயம். பேசுவதாயிருந்தால் முடிவு இன்றி பேசிக்கொண்டே போகலாம். நேற்று மின்சார இலாக்கா நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடைந்து வருகிறது என பல மெம்பர்கள் பாராட்டினார்கள். அதைப் போல இந்த இலாக்காவும் அபிவிருத்தியடைய இன்னும் சில வருஷங்கள் ஆகும். விவசாயமே இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்து இருக்கின்றது. ஆகவே ஆங்காங்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டிருக்கும் பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் சர்க்காருக்கு யோசனை கூறினால் அவற்றை எல்லாம் நான் பரிசீலிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். நான் கூடுமானவரையில் எல்லா அங்கத்தினர்கள் சொன்ன விஷயத்தைப்பற்றி பேசியிருந்தாலும்கூட ஒன்றிரண்டு விட்டுப்போயிருந்தால் அதை நான் கவனிக்கமாட்டேன் என்று எண்ணவேண்டாம். அப்படிப்பட்ட தப்பான அபிப்பிராயம் கொள்ளவேண்டியதில்லை. எந்த அங்கத்தினரும் அப்போதைக்கப்போது தங்களுக்குத் தேன்றும் யோசனையை என்னிடம் வந்து சொல்லலாம். அவற்றை எல்லாம் கவனித்து ஆவன செய்ய நான் தயாராயிருக்கிறேன். இந்த மானியம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் சர்க்காரின் பொதுவான குறிக்கோள்களை எல்லாம் எடுத்து விளக்கினேன். சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டிருக்கிற விரிவான திட்டங்களின்படி, வரையறுத்துக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைகளின்படி நாட்டின் எதிர்காலத்தில் விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி அடையும் என்கின்ற நம்பிக்கை உங்களுக்கு எல்லாம் இருந்தால் இதனை ஆதரிக்கும்படியும், இந்த மானியத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெறும்படியும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. PERIASAMY : தலைவர் அவர்களே, நாமக்கல் தாலுக்காவில் உள்ள மோகனூர் வாய்க்காலில் வருஷா வருஷம் சிலக் களியர் செய்யப்படும். ஆனால் இந்த ஆண்டும் அந்த வேலை நடைபெறவில்லை. அதோடு அதனில் தண்ணீர் விரும்போது எச்சரிக்கை செய்துவிட்டுத் தண்ணீர் விடுவார்கள். இந்த வருஷம் எச்சரிக்கை செய்யப் படாமல் தண்ணீர் விடப்பட்டதனால் இடங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக சர்க்கார் ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடமிருந்து தகவல்களை விசாரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவியை அளிக்க முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI : I submit, Sir, that a question may be put or a motion under rule 40 can be brought in.

SRI E. T. KUNHAN : സർ, ഒരു പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡർ. തിരൂർ ഡിവിഷനിലെ കൂട്ടായി ഞങ്ങളുടെ കെട്ടുനീർ ഉടനടി നടപടി എടുക്കുമെന്ന് ഞാനിങ്ങാൽ കൊള്ളാം.

MR. SPEAKER : അതൊരു പോയിന്റ് ഓഫ് ഓർഡർ. Is the hon. Member withdrawing the cut motion?

SRI M. PALANIYANDI : அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது திருச்சிராப்பள்ளி வாய்க்காலைப்பற்றி கவனிப்பதாக உறுதி அளித்திருப்பதின் காரணமாக நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெறுகிறேன்.

The cut motion under Demand VIII was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,10,45,000 under Demand VIII—Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[20th March 1956]

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri Gopalakrishnan is not in his seat. His cut motion is deemed to have been withdrawn. I now put the original Demand to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,19,72,300 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories.”

SRI K. P. GOPALAN: Sir, I move the cut motion standing in my name, namely:—

“That the allotment of Rs. 32,50,600 under Demand XXIII—Labour including Factories be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion. The discussion will be over to-day and the Hon. Minister will reply on the 22nd. Now, the hon. Member Sri Jeevanandam will initiate the discussion.

SRI P. JEEVANANDAM: தலைவர் அவர்களே, நமது முன்னாள் தொழில் கொள்கையைப்பற்றிய விவாதம் இப்போது தொடங்குகிறது. நாம் மிகப் பெரிதாக எதிர் பார்க்கிற நாட்டினுடைய, இந்திய யூனியனிடைய முக்கியத்தையும், ஆக்கத்தையும் பெரிய மாறுதல்களாக வெற்றிகரமாகக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து முன்னால் நிறுத்தி நமது தொழில் கொள்கைகளைப் பார்க்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்த விதம் இந்தச் சபையின் அங்கத்தினருக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நகல் குறிப்புத் தரப்பட்டிருக்கிறது? அந்த நகல் குறிப்பு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக ஆகுவதற்கு தொழில் கொள்கையைப்பற்றி பேசுகின்றது.

“In the labour policy proposed for the period of the first Plan, greater emphasis was placed on the effective administration of labour laws than enacting fresh legislation.”

தொழிற்கொள்கை சம்பந்தமாகப் புதுச் சட்டங்கள் இயற்றுவதைக் காட்டிலும் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை உறுதியாக அமுல் நடத்தப்படுவது கவனிக்கப்பட்டது என்று சொல்லுகிறது. இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நான் சர்க்காரின் தொழில் கொள்கையைப்பற்றி குறிப்பிட்டு பேச விரும்புகிறேன்.

20th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

ஏற்கனவே இயற்றப்பட்ட சட்டங்களை சர்க்கார் எப்படி அமுல் நடத்தி வருகின்றது? இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை நிச்சயமாக அபிவிருத்தி அடையும் என்று கூறப்படுகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் துறையில், நிர்வாகத்திலும் பங்கு இருக்கும். அதன் இடரெக்டர்களாகக் கூட வர வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கே நான் சில குறிப்பிட்ட அம்சங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் நிர்வாகத்தில் உள்ள குறை என்ன? நிறை என்ன? குறைகள் எவ்வாறு களையப் படுவேண்டும். நிறைகள் எவ்வாறு விருத்தி செய்யப்படவேண்டும்? இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் சில உதாரணங்களைச் சொல்லி பேச விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு முக்கூட்டு மகாநாடு நடந்தது. பீடித் தொழிலைப் பற்றிக் கூடப்பட்டு மகாநாடு அது. இந்த ராஜ்யத்தில் இரண்டு லட்சம் பீடித் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த முக்கூட்டு மகாநாட்டில் குறைந்த பட்சச் சம்பளம், பிரான்சு முறை ரத்து போன்ற பல தீர்மானங்கள் போடப்பட்டன. குறைந்தபட்சம் எவ்வளவு கூலி இருக்கவேண்டுமென்றும் முடிவு காணப்பட்டது. அதை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறபோது சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து என்ன பதில் வருகிறது? ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய சட்டங்களை எல்லாம் திறம்பட உறுதியாக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று சங்கல்பம் செய்து கொள்ளுகிற சர்க்கார், இந்தச் சிபார்சுகளை எல்லாம் அமுல் நடத்த ஆலோசனை செய்வதற்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி ஏற்படுத்தலாமா என்று யோசிக்கிறதற்குப் பதில் வருகிறது. பீடித் தொழிலைப் பற்றி ஏற்கனவே பல தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நாராயணப் பிள்ளை போன்றவர்களின் தீர்ப்பு இருக்கிறது. அதை எல்லாம் அமுல் நடத்தவில்லை. இன்றைக்கு மறுபடியும் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தலாமா என யோசிப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறார்கள்.

ஷாப் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போட்டு விசாரணை நடத்தினார்கள். அதுபற்றி ரிப்போர்ட் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட்டில் கண்டுள்ள சிபார்சுகளை சர்க்கார் அமுல் நடத்தலாமா என்று கேள்வி கேட்டால், அவற்றை எல்லாம் அமுல் நடத்தவேண்டுமென்ற நியதி கிடையாது என்று அப்போது பதில் அளிப்பதை பார்க்கிறோம். அப்படியானால் என்ன அர்த்தம்? சர்க்கார் தகராறு ஏற்படும்கூட ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமிக்கும். ஆனால் அந்த விசாரணைக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை சர்க்கார் உறுதியாக அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது என்று சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து பதில் வந்தால் இந்த விசாரணைக் கமிட்டியைப் போடவேண்டுமென்ற அவசியம் என்ன என்ற கேள்வி வருமா வராதா? விசாரணைக் கமிட்டி என்று போடப்படுவது வெறும் கேலிக் கூத்தா? அப்படியானால் இதற்காகச் செலவிடப்படும் பணம் வீண் விரயம்தானே. முன்பு நியமிக்கப்பட்ட விசாரணை கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டே அங்கீகரிக்கப்படாதபோது இப்பொழுது பீடித் தொழிலுக்கு ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி போடப்போகிறோம் என்றால் இதன் அர்த்தம் என்ன?

இங்கே சர்க்கார் உறுதியாக தங்களுடைய ஏற்கனவேயுள்ள சட்டங்களை அமுல் நடத்தமுந்துவதில்லை என்பதை பார்க்கிறோம். வெள்ளை முதலாளி நடத்தும் சென்னையிலுள்ள B & C மில்லில் அம்முதலாளிக்கு ஒரு வருஷத்தில் 9 கோடிக்கு மேல் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்காக வரி கொடுக்கவேண்டியது ஒரு கோடியும் சொச்சம்தான். தற்போது சிறு சிறு பஞ்சாலை முதலாளிகள் நான்கு மாத போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த B & C வெள்ளை முதலாளி 2½ மாதத்திற்குமேல் போனஸ் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறான். இப்படி இம்முதலாளி சொல்லுவதிலிருந்து ஒன்று பார்க்கிறோம். எப்படி சர்க்கார் நம் தேசத்தில் தொழில் மயமாக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை அமுலாக்க உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது. 1955 டிசம்பர்

11-12
a.m.

[Sri P. Jeevanandam]

[20th March 1956]

மாதத்தில் மட்டும் 791 தொழில் தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதில் முக்கியமாக தொழிலாளர்களை பழிவாங்குதல், வேலையிலிருந்து நீக்குதல், சஸ்பென்ஷன் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த தகராறுகள் முடிவு அடைய 203 நாள் விசாரணை நடந்திருக்கிறது என்றால், முதலாளிகள் எந்த திசையில் போகிறார்கள், சர்க்கார் எப்படிப்பட்ட உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றி தெரிய இதை உதாரணமாக வைத்து கணிக்க முடியும்.

நெய்வேலி திட்டம் ஒரு பிரம்மாண்டமான திட்டம். தமிழக முகத் தோற்றத்தையே மாற்றக்கூடிய திட்டம். இதற்கு தற்போது 80 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு வேலைசெய்யும் தொழிலாளருக்கு தினம் ரூ 1-4-0-க்குமேல் கூலியில்லை. பட்ஜெட்டின்பேரில் **General Discussion** போது சொன்னேன். அதாவது அங்கு 300 தொழிலாளர்கள் பழிவாங்கப்பட்டார்கள் என்று. அப்போது சர்க்கார் அவர்களுக்கு போதுமான வேலை அங்கே இல்லை, அதனால் அவர்களை நீக்கிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது அங்கே புதிதாக 800 ஆட்களை புதிதாக வேலைக்கு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே வேலையிலிருந்து தள்ளப் பட்ட 300 தொழிலாளர்களில் ஒருவருக்காவது வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கிருக்கும் இன்ஜினீர் வேண்டுமென்றே இக்கொள்கையை கடைபிடிக்கிறார். இக்கொள்கை எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும். பண்டித ஜவ்ர்லால் நேரு அவர்கள், தொழிலாளர்களைப் பார்த்து, நாடு முன்னேற்றமடைய கடுமையாக உழைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இங்கு தொழிலாளர்கள் உற்சாகமிழக்கும்படியான காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இந்தியத் தொழிலாளர்கள், இதைப் பார்த்துக்கொண்டு எப்படி கடுமையாக உழைப்பார்கள் என்பதே எனது கேள்வி.

இன்னும் நான் கூறுவது என்னவென்றால், சர்க்கார் சில விஷயங்களை அமுலாக்குவதில் **initiative** எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்படி சர்க்கார் **initiative** எடுத்துக்கொள்வதால், தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்குமுள்ள பேதங்கள் அகற்றப்படுகின்றன, தொழிலும் வளர்ச்சி அடையும். சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தை அமுலாக்குவதில் முதலில் முனையவேண்டுமென்பதை சட்ட கர்த்தாக்களின் எண்ணமாகும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

சென்னையில் நடந்த மூன்று விஷயங்களைப்பற்றி சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். **Primary** மெட்டல் பேக்டரியில் 175 பேர் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அது தற்போது மூடப்பட்டுவிட்டது. மூன்று மாதம் ஆகியும் இன்னும் அதைத் திறக்க ஏற்பாடுகள் ஆகவில்லை. 1954-ம் வருஷத்தைவிட 1955-ம் வருஷத்தில் சர்க்கார் தரப்பிலுள்ள லேபர் டிபார்ட்மெண்ட், அதிக சுறுசுறுப்பாக காரியங்களைச் செய்கிறது என்பது உண்மைதான். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் 3 மாதம் அந்த பாக்டரி மூடி இருந்தால் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கவேண்டும்? சர்க்கார் தாங்களாக **initiative** எடுத்து பாக்டரி சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டாமா? அப்படிச் செய்தால் அல்லவா, தொழிலாளர்கள் நாட்டின் ஜீவாதாரத்திற்கு முக்கியமாக உள்ள சமுதாயம், வர்க்கம், உண்மையிலேயே சர்க்கார் தேசத்திலே தொழில் மயமாக்குவது இன்றியமையாத கொள்கையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு மேலும் மேலும் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபடுவார்கள். தொழிலாளர்கள் சர்க்காருக்கு காவடி எடுக்கும்வரையில் கார்த்திருக்காமால், சர்க்கார் தாங்களாகவே முன்வந்து சட்டத்தை அமுல் நடத்தி, அக்கத வடைப்பை தீர்த்திருக்கவேண்டும். கடைசியில் அந்த பாக்டரியைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி உண்ணாவிரதம் இருந்தார்; 300 தொழிலாளர்களும் பட்டினியாகவே இருக்க நேர்ந்தாலும், தொடர்ந்து பாக்டரிக்குள்ளே

20th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

இருந்து வேலை செய்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து sales டிப்போ தொழிலாளர்களும் மறியல் செய்தார்கள். அவர்களில் 55 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இவ்வளவு நடந்த பிறகு, லேபர் கமிஷனர் வந்து ஒரு செட்டில்மெண்ட் ஏற்பட்டது. இந்த செட்டில்மெண்ட் வரவேற்றாகத் தக்கதுதான். ஆனால் இந்த பாக்டரி மூன்று மாதம் மூடிக்கிடக்க வேண்டுமா? இவ்வளவு தொழிலாளர்கள் போராடவேண்டுமா? என்பதுதான் என் கேள்வி. சர்க்கார் முன்வந்து தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் வழங்கிற்று என்று இல்லாமல் இருந்தால், தொழிலாளவர்கத்திற்கு உற்சாகம் வராது. இவ்வளவு அரிகண்டம், எமகண்டத்தை எல்லாம் தாண்டிச் சென்றால்தான் ஏதாவது நடக்கிறது. இன்று நம் சர்க்கார் Welfare State கொள்கையை கடைபிடிப்பதில் ரொம்ப பல ஹீனமாக இருக்கிறது என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளுகிறோம்.

அடுத்தபடியாக Nelson Type Foundry-க்கு வருவோம். இதிலே காங்கிரஸ் முதலாளி இருக்கிறார். அவர் தீபாவளி போனஸ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து வந்தார். ஆனால் போனஸ் வருஷம் அந்த போனஸ் அவர் கொடுக்கவில்லை. அதன் காரணமாக அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் இரண்டு நாள் உள்ளிருப்பு வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அதன்பின் லேபர் கமிஷனர் அங்கு சென்று ஒரு சமரசம் செய்த பிறகு அந்த போனஸ் கொடுக்கப்பட்டது. பிறகு தீபாவளி கழித்து மறுநாள் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கெல்லாம் டிஸ்ட்ரிப்யூட்ஷன் கொடுத்து, அம்முதலாளி தொழிற்சாலையை மூடிவிட்டார். ஒன்றரை மாதமாகியும் சர்க்கார் அது விஷயமாக ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதற்குமேல் தொழிலாளர்கள் ஊர்வலமாகச் சென்று செக்ரிட்டேரியட் முன் ஆர்பாட்டங்கள் செய்தபிறகு தொழில் டிபார்ட்மெண்ட் காரியதரிசி தலையிட்டு ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்தினார்கள். இந்த இடத்தில்கூட சர்க்கார் தாங்களாக இறங்கி initiative எடுத்து சீக்கிரமாக சட்டத்தை அமுல் செய்து நல்ல முறையில் தகராறைத் தீர்த்து வைக்கவில்லை.

கோயம்புத்தூரை எடுத்துக்கொண்டால் 1948-ம் வருஷத்திய பஞ்சாலை போனஸ் தகராறு இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. கீழ் கோர்ட்டு, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு 6 மாத போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறது. முதலாளிகள் அந்த தீர்ப்பை ஆட்சேபித்தார்கள். அதன் பின் இன்னொரு கோர்ட்டுக்கு போய் அனுமார் வால் மாதிரி அந்தத் தகராறின் விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. 1956-ம் வருஷத்திலும் அந்தத் தகராறு தீர்த்தபாடிவில்லை. இப்படி நடந்தால் தொழிலாளர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பது. இனிமேல் அவர்களுடைய பிள்ளை குட்டிகளுக்குத்தான் அந்தத் தகராறின்மேல் ஏற்படும் தீர்ப்பின் பலனை அனுபவிப்பார்கள் என்ற நிலைமைதான் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

புகலூர் சர்க்கரை மில் தொழிலாளர்கள் 6 மாத போனஸ் கேட்டார்கள். சர்க்கரை மில் முதலாளி 2 மாத போனஸ் கொடுப்பதாகச் சொன்னார். லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டு மூன்று மாத போனஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பு கூறினார்கள். ஆனால் அந்த முதலாளி 3 மாத போனஸ் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்லிவிட்டார். அதன் பின் அங்கிருக்கும் தொழிற் சங்கத் தலைவர் உண்ணாவிரதம் இருந்து செத்துப் போய் விடுவார் என்று டாக்டர்கள் அபிப்பிராயப்பட்ட பிறகு, முதலாளி ஒரு சமாதான செட்டில்மெண்டிக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

Plantations-யை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கே 1952-53-ம் வருஷத்திய போனஸ் பற்றிய தகராறு இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது, விசாரணையும் நடந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் 1955 வருஷத்திற்கு 10 சத விகிதம் போனஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் 1956-க்கு 9 சத விகிதம் போனஸ்தான் கொடுப்போம் என்று முதலாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள்

[Sri P. Jeevanandam]

[20th March 1956]

சத விசீதம் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அதைப்பற்றி கேட்டால் சர்க்கார், 1952-53-ம் வருஷத்திற்கும், எல்லா தோட்டங்களை சேர்த்து போனால் கொடுக்க விசாரணை நடத்துகிறது, அது முடிந்தால் எல்லா விவகாரங்களும் தீர்ந்துவிடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் ஒன்றும் அறியாத தொழிலாளர்கள், எங்கே போய் கேட்பது? இப்பேர்ப்பட்ட விஷயங்களிலெல்லாம் சர்க்கார் initiative எடுத்து தொழிலாளர்களுக்கு சீக்கிரத்தில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் அடையும்படி செய்தால்தான் சர்க்கார் இந்த விதமாக நடவடிக்கை தொழிலாளர்கள் விஷயமாக எடுக்கிறதென்பது தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்குத் தெரியும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னும் தொழிலாளர் தகராறுகளை கன்சிலியேஷன், ஆர்பிட்டேஷன், அட்ஜுடிகேஷன், லேபர் கோர்ட்டு, சபீர்ம் கோர்ட்டு, இவைகளின் முன் கொண்டுவரும்போது, தொழிலாளர்கள் லேபர் கமிஷனரிடம் காவடி எடுக்கவேண்டும். இவைகளில் தீர்ப்பு ஏற்பட்டு, மந்திரியே அந்த தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னாலும் முதலாளிகள் அமுல் நடத்துவதில்லை என்ற நிலைமையே இருக்கிறது. இந்த அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விரும்போது தொழிலாளர்கள் சொல்லும் தகராறுகள் நியாயமானது என்று மந்திரி மனதிற்குப் பட்டால்தான் விருவார். இம்மாதிரி இருந்துங்கூட, தீர்ப்புகளின் பல்வேறு தொழிலாளர்களின் போப் பிள்ளைகள் பெரும்படி விட்டு விட்டு, அத்தொழிலாளர்கள் சொர்க்கலோகத்திற்கு போகும்படியான நிலைமையே தற்போது இருந்து வருகிறது.

கடந்த எட்டு வருஷங்களாக எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள் எழுந்திருக்கின்றன. சுமார் 200 ஸ்டிரைக்குகளை தொழிலாளர்கள் நடத்தி இருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் இம்மாதிரி அநேக ஸ்டிரைக்குகள் நடந்து இருக்கின்றன. இவைகளில் மிகப் பெருவாரியான தகராறுகளை, லேபர் கமிஷனர், லேபர் ஆபீசர், டெவலப்மெண்ட் டிபார்ட்மெண்ட் காரியதரிசி தலையிட்டு சமரசம் செய்து தொழிற் சங்கத்தலைவர்கள் அச்சமரசத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சங்கத் தலைவர்கள் அச்சமரசங்களை ஒத்துக் கொள்வதால்தான் அத்தகராறுகள் ஒருவிதமாக முடிவடைகின்றன. இன்றைக்கு முதலாளிகள் செய்யும் தவறுகளுக்கு தண்டிக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரமில்லை. அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வதன் மூலமாகத்தான் முடிவடைகிறது என்பதை பார்க்க முடிகிறது. இன்றும் முதலாளிகளை தட்டிக்கேட்க, முதலாளிகளை தண்டிக்க அவர்கள் கையில் அதிகாரம் இல்லை. கட்டுப்பாடுகள் இல்லாமல்தான் முதலாளிகள் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் பாலிசியா? இன்றைக்கும் முதலாளிகளுக்கு கடிவாளம் கிடையாது. இந்த ஆண்டு சுறுசுறுப்பாக லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. இன்னும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். லேபர் ஆபீசருக்கு “சம்மனிஸ்” பவர் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது லேபர் ஆபீசர் கூப்பிட்டால் முதலாளிகள் “வராமட்டேன்” போ என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. இன்னும் லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே staff-களை அதிகமாக்கவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்களை அதிகமாக்கவேண்டும்.

இவைகளையெல்லாம் நாம் செய்வதற்கு ஒரு புல்லடின் இப்பொழுது இருப்பது போதாது. இது ஒரு கெஜட்டாக வரும்படியாக செய்ய வேண்டும். ஆகவே எப்படி மத்திய சர்க்கார் ஒரு லேபர் கெஜட் போடுகிறதோ, அதுமாதிரி நமது மாகாண சர்க்காரும் ஒரு கெஜட் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் தொழில் தகராறுகளில் நேரடியாக intervene செய்யவேண்டும். இதற்காக டிரிபூனல் கோர்ட்டோ, என்க்யூரி கமிட்டியோ, அஜுடிகேஷனோ வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இவைகளினால் உள்ள அனுபவம் எதைக் காட்டுகிறது? கேட்டு, கேட்டு, கேட்டு, எந்த தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு, உழைப்பு செல்வத்திற்கு உற்சாகம்

20th March 1956] [Sri P. Jeevanandam]

ஏற்படவேண்டுமோ, அது வெற்றி பெறுது, சர்க்காருக்கு சரி என்று பட்டால் கூட செய்ய முடியவில்லை. முன்பு தொழில் மந்திரிகளிடத்தில் 10 தடவைக்குமேல் போய் பேசி இருக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் ஒரு முறைதான் சென்றிருக்கிறேன். இந்த விஷயம் ஒரு விலாங்கை பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. அல்லது காற்றைப் பிடிக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. சர்க்காரிடத்திலேயுள்ள சட்டம் பிரியாக மாவதேயில்லை. ஆகவே முதலாளிகளுக்கு கடிவாளம் போடக்கூடிய மாதிரி சட்டம் இருக்கவேண்டும். தொழில் தகராறுகளில் சர்க்கார் நேரடியாக intervene பண்ணி முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் இணைப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும். இருக்கிற சட்டங்களை உறுதியாக அமுல் நடத்தவேண்டும். அது இல்லாவிட்டால் பிரமாண்டமான ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் ஒன்றும் பலனளிக்காது. ஆகவே சர்க்காருடைய “dilatory tactics” போக்கு இருக்கிறதே இது மாறவேண்டும். பாலிசி நன்றாக இருந்தால் போதாது, நடைமுறையில் சரியான விதத்தில் அதை அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I fix a time-limit of ten minutes for each hon. Member.

* SRI R. KUPPUSWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! 11-25 a.m.
கனம் தொழிலாளர் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். சந்திரம் பெற்ற பிறகு 9-வது ஆண்டில் இருக்கின்றோம். கடந்த 8 ஆண்டுகளாக தொழிலாளர் நலனை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையான கொள்கையில் உண்மையாகவே பல நல்ல சட்டங்களை சர்க்கார் செய்திருப்பதாக எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதை முதலாளி-தொழிலாளி உறவு ஏற்படுத்தி, அமுல் நடத்துகிற பாதையில், தொழில் தகராறுகள் எந்த முறையில் எற்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. தொழிலாளி-முதலாளி உறவு சரியாக இல்லை என்பதை நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். அப்படி அனுபவ ரீதியாக பார்க்கும்பொழுது சென்ற மாதத்தில் கோயம்பத்தூரிலே மூன்று மில்கள் தொழிலாளர்களுடைய ஒழுங்கினம் காரணமாக ஒரு மாதத்திற்கு மேல் சாத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் தேசத்திற்கு 20 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் உற்பத்தி நஷ்டம் ஏற்பட்டது. காரணம் என்ன வென்றால் சர்க்கார் பல நன்மைகள் செய்தாலுங்கூட தொழிலாளர்கள் அதை சரியாக உணரக்கூடிய நிலையில் இல்லை. அதேமாதிரி முதலாளிகளுக்கு தொழிலாளர்களுடைய நலன்களை பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. லாபம் சம்பாதிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு குறிக்கோளைத் தவிர சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல பெயரை உண்டாக்கித் தர வேண்டும் என்ற எண்ணம் முதலாளிகளுக்கு கிடையாது. அதற்கு ஒரு சிறிய உதாரணத்தின் மூலம் நான் சர்க்காருக்கு தெளிவு படுத்த விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மில்களில் ‘டெம்பரி ஓர்க்கர்ஸ்’ என்று சொல்லி வைத்துக்கொண்டு முக்கால் ரூபாய், ஒரு ரூபாய்க்குமேல் கூலி கொடுப்பதே கிடையாது. மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை அவர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். பிறகு ஒரு வாரம் அவர்களுக்கு லீவு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். வேலை கொடுப்பதில்லை. பிறகு ஒரு வாரம் கமித்து மீண்டும் அதே தொழிலாளர்களை ‘டெம்பரி ஓர்க்கர்ஸ்’ என்று சொல்லி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் மற்ற ‘பர்மனென்ட்’ தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய வசதிகளை, சலுகைகளை கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு முதலாளிகள் குழ்ச்சி செய்கிறார்கள் என்று தொழிலாளர்களுக்கும் தெரிகிறது. சர்க்காருக்கும் தெரிகிறது. ஆனால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பது புரியாமல் தவிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ‘டெம்பரி ஓர்க்கர்ஸ்’ என்ற நிலைமை மாற்ற வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்கார் மீது உள்ள தொழிலாளருடைய அதிருப்தி நீங்கி நல்லெண்ணம் உண்டாகும் என்பதை தெரிவித்துக்

[Sri R. Kuppuswamy]

[20th March 1956]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே எந்த தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களை வேலைக்கு சேர்க்கும்பொழுது முதலாளிகளுக்கு அந்த சலுகையைக் காட்டக்கூடாது. சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுவது 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ச்' எப்படி சர்க்காரிலே வைத்திருக்கிறார்களோ அதுமாதிரி எந்த எந்த ரக தொழிலாளிகள் எங்கெங்கு வேலை செய்கிறார்களோ அந்த ரகத்திற்கு தகுந்த மாதிரி 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்சுகள்' திறக்கப்படவேண்டும். பஞ்சாலை என்று சொன்னால் பஞ்சாலைக்கு தனியாக 'எம்ப்லாய்மென்ட் எக்ஸ்சேன்ச்' இருக்கவேண்டும். அதன் மூலமாகத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாலையும் வேலைக்கு ஆட்களை அமர்த்தவேண்டும் என்று வைத்துவிட்டால் இந்த 'டெம்பரரி ஓர்க்கர்ஸை' சேர்த்துக்கொள்ளுவது, விலக்குவது, மீண்டும் சேர்த்துக்கொள்ளுவது என்று ஏமாற்றம் ஒழிந்து எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் சர்க்காரால் செய்யப்படும் நல்ல காரியங்கள் சட்டத்தின் மூலமாக என்னென்ன வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றனவோ அதுவேல்லாம் கிடைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். அது இல்லாமல் இந்த நிலைமை நீடித்துக்கொண்டு போனால் தொழிலாளர்கள் தங்களை முதலாளிகள் ஏமாற்றுகிறார்களே, சர்க்கார் ஒன்றிரே செய்யாது இருக்கிறார்களே என்று அதிருப்தி அடைய இடமும். இதனால் தான் **discipline** ஓர பாக்கீர்களுள்ளோ, ஒரு வேலைக்குள்ளோ ஏற்படாமல் போவதற்கு காரணம். இவையெல்லாம் தடுப்பதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதோடு மற்ற தொழிற்சாலைகளில் கிடைக்கச் கூடிய வசதிகள் போன்ற காரிய தேவியை தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் பிரசு சகாயம் கொடுப்பதில்லை. இது போன்ற குறைகளை சர்க்கார் உடனடியாக கவனித்து அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளை தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களுக்கு 50 வயதிற்கு மேற்பட்டால் ஒரு தொழிற்சாலையில் வயது வந்து விட்டதன் காரணமாக அவர்கள் நிறுத்தப்படவேண்டும் என்று சொல்கின்றார்கள். இப்பொழுது வயது வந்த தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு **compensation** கொடுத்து நிறுத்துவதற்கு சட்டத்தில் வகை கிடையாது. ஆகவே வயது வந்ததன் காரணமாக நிறுத்தப்படும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு **compensation** கொடுத்து நிறுத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் உடனடியாக சர்க்கார் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்கு 'இன்ஷியூரன்ஸ் ஸ்கீம்' வீட்டு வசதி முதலிய பல வசதிகளை சர்க்கார் செய்து கொடுத்து இருப்பதை வரவேற்கின்றேன். அதற்காக சர்க்காரை பாராட்டுகின்றேன். இந்த 'இன்ஷியூரன்ஸ் ஸ்கீமினால்' ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் பலன் அடைகின்றார்கள். ஆனால் அதில் சில குறைகள் இருப்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். தொழிலாளர்களுக்கு நோய் வந்தால் அவர்கள் இன்ஷியூரன்ஸ் ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு செல்கின்றார்கள். மருந்து வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்கு போய் விடுகின்றார்கள். இதனால் சில குறைகள் ஏற்படுகின்றன. இன்ஷியூரன்ஸ் டாக்டர்களுக்கும் சில கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆங்காங்கு மிகவிலை அதற்கு தகுந்த பாதுகாப்பான இடத்தில்—டெம்பரரி ஷெட்கூட போடலாம்; பக்கா பில்டிங்கூட அவசியமில்லை—படுக்கைகள் வசதி தொழிலாளர்களுக்கு செய்துகொடுத்தால் 'இன்ஷியூரன்ஸ் ஸ்கீம்' நல்ல முறையிலே வெற்றியடையும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கான திட்டத்தில் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு அடிப்படையில் வீடுகள் கட்டுவது என்பது சில இடங்களில் கிடையாது. அப்படி கட்டப்படக்கூடிய வீடுகள் தொழிலாளர்களுக்காகவே சொந்தமாக்கக்கூடிய வசதி ஒன்றும் கிடையாது. கோயம்பத்தூரில் மில் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகட்டிக் கொள்வதற்காக திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். பிற்காலத்தில் தொழிலாளருக்கே சொந்தமாகக்கூடிய ஏற்பாடும் செய்யவேண்டும்.

அடிக்கடி தொழிலாளர் இருக்கும் பிரதேசங்களில் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் பல ஏற்படுகின்றன. அவர்கள் உயிரோடு வீடுபோய் சேருவது நிச்சயமாக இல்லை. இதனால் அவர்களுக்கு மிகவும் பாதகம் ஏற்படுகிறது.

20th March 1956] [Sri R. Kuppaswamy]

சில அரசியல் காரணமாக தொழிலாளர்கள் இந்த பலாத்கார செயலில் இறங்குகிறார்கள். இதனால் கொலை முதலிய பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. சாரணமாக போலீஸ்காரர்கள் தொழிலாளர்களுடைய சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு உயிர்போன பிறகுதான் பந்தோபஸ்திற்கு வருகிறார்களே தவிர அந்த நிகழ்ச்சிகள் நடப்பதற்கு முன்னால் எந்தவித பந்தோபஸ்தும் செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்பதில்லை.

மில்களில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் 10-ம் தேதியன்று சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தேதிகளில் மில்கள் பக்கத்தில் பல கட்சிக்காரர்கள் வந்து அவரவர்களுடைய தொழில் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சந்தாத தொகையை தொழிலாளர்களிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இதனால் கலகம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து தேவையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் சங்கம் வைத்துக் கொள்வது என்பது அவர்களில் பிறப்புரிமை. ஒரு தொழில் சங்கம் நடத்துவதற்கு பணம் முக்கியமாக தேவைப்படுகிறது. ஆதலால் சந்தாத தொகையை அவர்கள் வசூலிக்கவேண்டியதுதான். பணம் இல்லையென்றால் சங்கம் நடத்தமுடியாது. ஆனால் அந்தத் தொகையை வெளியே வசூலிப்பதைவிட மில்களுக்குள்ளேயே வசூல் செய்ய உரிமை அளிக்கப் படவேண்டும். மேலூருகளில் இம்மாதிரியான முறையை அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள். ஆதலால் தொழிலாளர்கள் சம்பளத் தேதியன்று சந்தாத தொகையை தொழிற்சாலைக்குள்ளேயே வசூலிப்பதற்கான உரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது மில் தொழிலாளர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிங்கநல்லூர், பிளமேடு முதலிய தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடத்தில் தண்ணீர் வசதி மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆதலால் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் லேபர் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் தண்ணீரை லாரி மூலமாக கொண்டுவந்து இவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the cut motion. In referring to the administration of the Department of Labour, I would like to point out that the basic function of the Department is to see that there is industrial peace maintained in industry, that efforts are made for the solution of industrial disputes that arise and that by the maintenance of such industrial peace, the industry itself prospers under the plans formulated by the Government. Now in assessing the manner in which the present Ministry is carrying out its work in consonance with the theme I have just mentioned, I am sorry to state that in many instances, it has failed in that objective. I cite one case in point, the industrial dispute that arose in the T.I. Cycle Factory of India at Ambattur. The workers raised that dispute asking for certain increase in wages and bonus. One of their main demands was that the existing structure of wages and the production bonus system should be continued. Now, one year before this particular question was enquired into by the Industrial Tribunal and the Industrial Tribunal gave its award that this system should be continued, the Department intervened, as a sequel to the issue of a strike notice by the workers, to settle all economic issues pending settlement. With regard to wages, dearness allowance, bonus, etc., it appeared that a settlement had been reached. But with regard to the demand that the production

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

[20th March 1956]

11-40
a.m.

bonus system should be continued, the management put forth a counter demand to the effect that a piece-rate system should be introduced. On this particular point, labour agreed that if there was going to be a change in the method of payment for work, that particular method or system, whatever it be, must be first enquired into by a joint committee with an impartial chairman. The attitude adopted by labour in this particular instance is unquestionably right because if a system is to be introduced and if the terms of that system are not known, surely it is incumbent on the employer to state what precisely those terms are. This particular attitude of labour was also endorsed by the Labour Department and the employer was called upon to submit his proposals in writing. At no time, did that employer submit his proposals to the Department for the introduction of the piece-rate system. Now a very serious doubt arises in my mind as to whether the various officers appointed by the Government of Madras in the Labour Department are there for the administration of laws or to subscribe to the very disregard of those laws by the employers. Under the Payment of Wages Act, the particular wages that are to be paid to the labourer must be stipulated. When piece rate is sought to be introduced it should be intimated to the labourers. Here in this case when the new system of wages is sought to be introduced it is not intimated to the workers, it is not intimated even to the Government itself what that system is and the worker is expected to work under that system, an unknown system. The Department which is called upon to administer the Payment of Wages Act allows the employer to introduce a change in the system of wages without knowing what it is. To allow it to do so in this illegal manner is itself supporting the employer. For the maintenance of a department which is not administering the laws, the tax payers are asked to pay. The worker is not told what wages he would get under the new system but he is asked to do the work. That worker very legitimately says: 'Unless that particular system of wages is intimated to me, I am not ready to work. I come under the subsisting system, namely, daily rate of wages and production fixed. If you want to alter the present system, well you tell me the terms on which I am going to work. Unless you tell me what it is going to be I shall not work'. It is a perfectly right and legal attitude for a worker to take up. But the worker is dismissed or suspended. So all the workers go on strike. Thereupon they resume work on the assumption that the piece rate system would be introduced but the management resiles from the original position namely that a Committee should be set up to enquire into the fact whether the proposal is fair or not, whether it would involve an increase in work load or not, whether it would involve any retrenchment or not. I submit that in this particular case the management has had the intention of increasing the work load and reducing the number of men. I ask the Hon. Minister whether it is not a fact that in some of the discussions he stated that there will be a reduction from the total complement of men, from 650 to 615. What is the implication? The implication is that the new system would necessarily involve a reduction in the number of men now employed.

20th March 1956]

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

Sir, now let me ask what is the rational policy behind this rationalization? The Government through its various commissions and sub-committees has taken up a attitude that in a country like India with our problem of unemployment we cannot think of reducing employment by introducing highly mechanised methods of production. Rationalization results in reduced employment. Let us take the attitude of his superior Colleague in the Central Government, Mr. Kandhubai Desai, with regard to proposals of rationalization of the textile factories. Many representations were made to him saying that our textile industry should be put on a competitive footing and automatic looms introduced. What was the attitude taken by Mr. Kandhubai Desai to this representation? If automatic looms were introduced out of a total complement of 2½ lakhs of workers, 180,000 would go out of employment. As a result of this attitude have they given permission to large number of looms being introduced? Then what is the stated policy of our own Government in this State of Madras? Do they not encourage handloom industry which employs large labour with reduced production? Have they not encouraged that system which has increased labour potential? When the whole intention of both the First and Second Five-Year Plans is to increase labour opportunities, here we have a Labour Ministry taking up an attitude that increased rationalization must be introduced. This necessarily involves reduction of men now employed. Apart from that, Sir, whether the new piece rate system would involve increased work load or not, whether there will be reduction in the number of men employed or not, if there is any new proposal the terms of which are not known the exact time and motion study readings are not known, should that scheme not be examined by a Committee? What moral right has either this Hon. Minister or the officers of the Labour Department to say: 'Yes, it is a reasonable scheme'. Does the Hon. Minister claim to know anything about the time and motion study or do the officials of the department know anything about the time and motion study readings? Only the man who wears the shoe knows where it pinches, or whether it pinches or not. It is the workers who will be in a position to know whether a particular piece rate system would involve increased work load or not, whether it will result in the reduction of employment opportunities or not. When the employer resiles from the original position that he would not give in advance the precise piece rate terms to a Committee, what is the difficulty for the Government to say: 'All right; let this question as to whether piece rate should be introduced or not or what that system should be, be referred to the tribunal.' Instead of this the Government have taken up an attitude as though they were living in America following a policy of *laissez faire*. It is suited to their conditions. Under their system though the employer has the right to dismiss workers in an economic strike and recruit fresh labour, the workers simultaneously have the fullest facility to prevent any break up of the strike by opportunity being given to them, the fullest freedom being given to them, to approach the new recruits and persuade them not to break up the strike. Under such conditions Government can say 'we are following a neutral policy, we

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

[20th March 1956]

will not interfere or intervene'. But here what do we see? We see the full potential, the full weight of Governmental authority on the side of the employer. The police are brought there and they escort the workers from the railway station to the factory. Is it possible under such conditions for the workers to picket peacefully and appeal to Government or the management peacefully. Even in the most justifiable strike it is easy for the employed to recruit labour because in this country the unemployment problem is very acute. That being so is that the attitude that the Government should take up? The permanent employment exchange of the Government is there. Does it allow the employer to recruit new labour through that exchange unless it is an illegal strike? The Government can declare the strike as illegal and allow the employer to recruit new labour through these exchanges. But the Government have not the courage to do so.

Now, Sir, I would still appeal to the Government and say they can rectify the situation wherein the employer has dismissed all the workers and is continuing to recruit new labour with the aid of the Police. The Government say they are following a policy of peaceful neutrality. Let me explain what that neutrality is. They have issued an order under Section 144, Cr.P.C., in Ambathur and the area within a radius of four miles of Ambathur. This order has been served on me and my colleague Sri Pakkiriswami Pillai and our other friends, stating that we should not hold meetings there and advise the workers as to what they should do and how they should behave. Defamatory allegations are made that we are inciting the workers to violence, etc. I submit that this very order under Section 144, Cr.P.C., will necessarily induce in the minds of the workers a sense of frustration that their situation is desperate, that the Government refuse to allow them to peacefully carry out their work of picketing and persuading new workers not to take away their employment. This very action of the Government is driving the workers into acts of violence and desperation. That is the kind of attitude which the Labour Minister has taken up. I do not know of a single instance in this State or in any other where the Ministry of Labour or the Labour Department has taken up a similar attitude where an economic strike has been declared, and gave employers full opportunity to discharge men and recruit new labour.

11-50
a.m.

I would like to refer to one other matter which is causing a great deal of concern to workers particularly in Madras City. The Hon. Minister for Labour is connected also with the implementation of the Employees State Insurance Act. As a result of the implementation of that Act in this State, a large number of problems have arisen. Many employers shut out the workmen from going to the dispensaries under the State Insurance Act merely because, if they go there, they come to work a few minutes late. Company doctors of employer-companies like the B. & C. Mills do not recognize the certificates issued by the State Insurance dispensary doctors. The State Insurance company doctor may issue a certificate which prohibits a worker from doing work and

20th March 1956]

[Sri S. C. C. Anthony Pillay]

the employer from employing him. Still the management refuses to pay what the worker would otherwise be entitled to receive unless the certificate had been issued by the Company doctor. When an employer takes up this attitude, where is the moral justification for the Government continuing to give a facility to the employee by recognizing a dispensary and the doctor therein as coming under the State Insurance Scheme? If the Government want to be fair and reasonable, they should take action against the employer who disregards his normal moral obligations, apart from the legal obligations imposed by the introduction of the State Employees Insurance Scheme by refusing to recognize the certificate of a State Insurance dispensary doctor. Alternatively the Government must take up the attitude of the West Bengal Government and grant exemption to workers wherever they do not like the scheme. Here we have got a scheme and the workers are compelled to pay a part of their wages for a curse that has been imposed on them and not for a benefit conferred on them. The Government can very well adopt the attitude adopted by the West Bengal Government and grant exemption in such cases where the workers feel that the implementation of the State Insurance Act imposes a disability on them. If the Government do this, it will be possible for the workers to negotiate with the management and get a better scheme of health facilities than the State Insurance Act.

26-11
1956

SRI T. P. ELUMALAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து சில விஷயங்களைச் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். குறிப்பாக சுதந்திரம் ஏற்பட்டு தேசிய சர்க்கார் இந்த நாட்டிலே வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை ஓரளவு முன்னுக்குத்தான் வந்திருக்கிறதென்று சொல்லவேண்டும். இதை எல்லாத் தொழிலாளத் தலைவர்களும் ஒப்புக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இருந்த தொழிலாளர்கள் நிலைமைக்கும் இப்பொழுது இருக்கும் தொழிலாளர்கள் நிலைமைக்கும் ஒத்திட்டுப் பார்ப்போமானால், எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் முன்னிருந்த நிலைமையை விட, இப்பொழுது அதிகமான முறையில் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் தொழில் சங்கத்திலே தொடர்பு கொண்டு லேபர் கமிஷனர் ஆபீசுக்கு விசாரணைக்கு வந்து அவர்கள் வரிசைக் கிரமமாக நிற்பதைப் பார்த்தாலேயே, அவர்கள் இன்றையதினம் எந்த அளவுக்கு முன்னுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது புரியும். பொதுவாக நாம் எல்லா நிலைமையிலேயும் முன்னுக்கு வந்திருக்கிறோம். இது பெருமைப்படுவேண்டிய விஷயம். இதையெல்லாம் பார்க்கப்போனால் முக்கியமாக நமது சர்க்காரையும் காங்கிரஸ் கட்சியையும் வாழேற்காமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் இன்னும் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை நீக்குவதற்கு முன்னால் நம்மிடத்தில் என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன, அவைகளை எப்படி எப்படி நீக்கவேண்டும் என்பதை யோசித்து, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வழிவகைகளை செய்யவேண்டும் என்பது என்போன்ற தொழிலாளியின் கருத்து.

11-53
a.m.

குறிப்பாக பல இடங்களில் பல போராட்டங்கள் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம். சாதாரணமாக சில தொழிலாளத் தலைவர்கள் மில் முதலாளிகளிடத்தில் ஒரு மாதிரியாக பேசுவதும், தொழிற்சங்க கூட்டத்தில் வேறு விதமாக பேசுவதும், லேபர் ஆபீசரிடம் ஒன்று பேசி விட்டு, தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக பேசினதாக வெளியே வந்து சொல்வதும், இம்மாதிரியான பல காரியங்கள் நடப்பதனால்தான் இவ்விதமான போராட்டங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. மேலும்

[Sri T. P. Elumalai]

[20th March 1956]

தொழிலாளர்கள் வெளி நாட்டாரையும், வெளியே இருந்து வருபவர்களையும் தலைவராகக் கொள்வதும் வரவேற்பதுமாக இருக்கிறது. வெளியே இருந்து வருபவனை மாலைபோட்டு வரவேற்பதைத்தவிர வேறென்றும் அறியேன் பரபரமே என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இது தமிழ் நாட்டிலே சர்வசாதாரணமாகப் போய்விட்டது. தமிழ் மக்கள் இந்த முறையிலே இருப்பதனால்தான் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் பல தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக நமது சர்க்காரை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். லேபர் போராட்டத்திற்குப் பிறகு விசாரணை பற்றியும், தீர்ப்பைப்பற்றியும் சர்க்கார் பேப்பரிலே அறிக்கை அவ்வப்போது கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். லேபர் கமிஷனர் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் என்ன என்ன பேச்சுறுர்கள் என்பதைப் பற்றியும் விசாரணையின் தீர்ப்பையும் அறிக்கை மூலம் பேப்பரிலே போடும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் ஒரு புது தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தினால் பக்கத்திலுள்ள கிராமப் பகுதியிலே இருக்கும் தொழிலாளர்களை எடுப்பதே கிடையாது. கிராமப் பகுதியிலே இருப்பவர்கள் நன்றாக உழைக்கக்கூடியவர்கள், அவர்களை விட்டுவிட்டு நிஜாரும், வெள்ளை ஷாட்டும் போட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களை முதலாளிகள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருப்பவர்களை தேர்ந்தெடுப்பதே கிடையாது. கிராமத்தில் உள்ளவர்களை தேர்ந்தெடுத்தால் உண்மையிலேயே அவர்களால் நல்ல பலனை அடைய முடியும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

11-58
a.m. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், திருவொற்றியூரில் எ.சி.பி. கம்பெனி இருக்கிறது. மற்றத் தொழிற்சாலைகளும் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் அவைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படுவதில்லை. வேறு இடங்களிலிருந்து வரும் தொழிலாளர்களை இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் நியமிக்கிறார்கள்; வேறிடங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் தொழிற் சங்கங்கள் சச்சரவுகளை உண்டாக்குகின்றன. ஆகவே தொழிற்சாலைகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அவைகளில் வேலை கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், தொழிலாளர்-முதலாளி உறவுபற்றிப் பேசப்படுகிறது. இந்த உறவு ஏற்படுவதற்கு தொழிலாளர் தலைவர்கள் என்ன அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் டி.ஐ. சைகிள் கம்பெனி இருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களாக அங்கு வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு, பல சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு, நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்; சுமார் 600 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ. ஜி. ராமானுஜம் ஒரு பெரிய தொழிற் சங்கத் தலைவர் என்று சொல்லப்படுபவர். இன்றைக்குப் பெரும் தலைவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள் எந்த வகையில் பெரும் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. மக்கள் சிலரை பெரும் தலைவர்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நன்றாகப் பேசத் தெரிந்திருப்பவர்களை பெரும் தலைவர்கள் என்று பல மக்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி ஸ்ரீ ராமானுஜம் ஒரு பெரும் தலைவராக இருந்தார். அந்தக் கம்பெனியில் பெரும் போராட்டம் நடந்தது. இரண்டு மாதங்கள் போராட்டம் நடந்தது. ஸ்ரீ ராமானுஜம் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்களிடத்திலும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் பிரச்சனையை எடுத்துவைத்தார்; தொழிலாளர்களிடம் “அமைதியாக இருங்கள், அமைதியாக இருங்கள்” என்று சொன்னார். பிறகு கனசியில் எப்படியாவது இந்த ஜோலியைக் கழித்துவிட்டுப்போகவேண்டுமே என்று எண்ணி, மந்திரி மீது ஒரு பாராங்கல்லைப் போட்டார்; சென்னை சர்க்கார் மீதும் ஒரு பழியைச் சுமத்தினார். “டி.ஐ. சைகிள் கம்பெனித் தொழிலாளர்களுக்கு சென்னை சர்க்காரும், சென்னை மந்திரியும்தான் மோசம் செய்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்

20th March 1956] [Sri T. P. Elumalai]

விட்டார். இதன் பிறகு, அந்தத் தொழிலாளர் வேறு பல தலைவர்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காக ஒன்று கூடிய பேசி, அங்குள்ள பல வாயாடிகளைத் தலைவர்களாக்கியிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள். அங்குள்ள மக்களிடையே இப்போது இந்தப் போராட்டம் காரணமாக பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள ஏழை ஜனங்கள் பயப்படுகிறார்கள். நான் கூட அங்கே போக முடியவில்லை. அங்குள்ள ஏழைத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாததால் கடன்காரர்களாக ஆகி விட்டார்கள் ; அவர்களுக்கும் பசிக்கொடுமை, கிராம ஜனங்களுக்கும் பீதி. இந்தப் போராட்டம் காரணமாக இந்த மாதிரி பலவிதத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ ராமானுஜம் 'அமைதி, அமைதி' என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். இப்போது அங்கே 'போராட்டம், போராட்டம்' என்று பேசப்படுகிறது. இந்த நிலைமைகளைத் தவிர வேறு என்ன ஏற்படுமோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. இது விஷயத்தில், "அவரவர்களுடைய நிலைமை என்ன? சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுடைய போராட்டம் எப்படி நடந்தது? சம்பந்தப்பட்ட தலைவர் எப்படி நடந்துகொண்டார்? தொழிலாளர்கள் எப்படி நடக்கவேண்டும்?" என்பனபற்றி சர்க்கார் ஒரு விளக்கமான அறிக்கை கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் ஹரிஜன வகுப்பில் பிறந்தவன். பல ஹரிஜனங்கள் இப்போது தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் போராட்டங்களிலெல்லாம் ஹரிஜன தொழிலாளர்கள் அதிகமாக முன்னணியில் இருக்கிறார்கள் என்று பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜன தொழிலாளர்களுக்கு கம்பெனிகளில் வேலை கொடுக்கக்கூடாதென்று சில கம்பனி முதலாளிகள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தவறான அபிப்பிராயம். இம்மாதிரியான போராட்டங்களில் ஹரிஜனங்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள் என்று நினைப்பது பெரும் தவறு. அவர்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளாதவர்கள் தான் அப்படி நினைப்பார்கள். நன்றாக உழைக்கக்கூடிய ஹரிஜனங்களை இன்றைக்கு கம்பெனிகளில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வது கிடையாது. இப்படியெல்லாம் பல அநீதிகள் இருக்கின்றன. ஒரு உதாரணம் கொடுக்கிறேன். இப்போது நிறைய மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் மில்களில் நிறைய ஹரிஜனங்கள்தான் வேலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்கு மில்களில் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பு மில்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் உண்டு. அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்குக் கல்வியும் மில் சம்பந்தமான வேலையும் கற்றுக்கொடுக்கப்படும். பல ஹரிஜனப் பள்ளிகளை மில் நிர்வாகஸ்தர்கள் நடத்திவந்தார்கள். இப்போது அந்த வசதிகள் இல்லை; அந்தப் பள்ளிகள் இல்லை. யார் யாரோ செய்யும் குற்றங்கள் ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் மீது சுமத்தப்பட்டு, அவர்கள் அல்லலுறுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்காக, சர்க்கார் ஒரு விளக்கமான அறிக்கையை வெளியிடவேண்டும். அப்படிச் செய்து, தொழிலாளர்களும் நிலைமையை அறிந்துகொண்டு, சர்க்காரோடு ஒத்துழைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவர்களுடைய குறைகளையும் போக்கவேண்டும்.

ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் பல முதலாளிகளைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் சர்க்காரை விரோதித்துக்கொள்கிறார்களா? கிடையாது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்றோ, லேபர் கமிஷனர் அவர்கள் தவறாக நடந்துகொண்டார்கள் என்றோ முதலாளிகள் வாய்விட்டுப் பேசுகிறார்களா? கிடையாது. இந்தத் தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர்களின் தலைவர்களும் தான் அப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும், வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக்கொடுத்து கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[20th March 1956]

SRI M. PALANIYANDI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று தொழிலாளர் மானியத்தைப் பற்றிப் பேசும் காலத்தில், நமது நாடு விடுதலையடைந்த பிறகு, பல கட்டங்களில் முன்னேறியிருக்கிறதென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் இப்போது சோஷலிஸ்ப்பாணியில் செல்கிறோம் என்பதையும் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். 1947-ல் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் **Industrial Policy**-ஐப் பற்றிப் பேசும் காலத்தில், முதலாளிகளின் லாப வரம்பைக் கட்டுப்படுத்தி, தொழிலாளர்களின் நலனைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளிகள் லாபம் வரையறுக்கப்படவில்லை. தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகள் போக்கப்படவேண்டுமென்று போராடினால் அது தவறாகக் கருதப்படுகிறது. தொழில் கோர்ட்டுகள் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக கூறும் தீர்ப்புகள் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். இப்போது நம் நாட்டிலுள்ள டயர் கம்பெனிகளுக்கு கோடிக்கணக்கான லாபம் வருகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் போட்டுள்ள மூலதனத் தொகைக்கும் அவர்கள் அடையும் லாபத் தொகைக்கும் இடையே நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. இந்தியா டயர் கம்பெனி, டன்லப் டயர் கம்பெனி முதலிய பல டயர் கம்பெனிகள் நம் நாட்டில் இருக்கின்றன. அவர்கள் நிறைய லாபம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு “டாரிப் கமிஷன்” அமைக்கப்பட்டது. அந்த டாரிப் கமிஷன் “இந்த டயர் கம்பெனிக்காரர்கள் அதிகமான லாபம் அடைந்துவருகிறார்கள். அவர்கள் பெறும் லாபப் பணத்தை இந்த நாட்டில் மூலதனமாக போடுவதில்லை. அந்தப் பணமெல்லாம் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மேலும், இந்தக் கம்பெனிகளில் தொழிலாளர்கள் மிகவும் அதிகமாக வேலை செய்து வருவதால் அவர்களுடைய வேலை நேரத்தைக் குறைக்கவேண்டும். மேல் அதிகாரிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படும் பணம் குறைக்கப்படவேண்டும். விளம்பரச் செலவு குறைக்கப்படவேண்டும்” என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த சிபாரிசுகள் அமல் நடத்தப்படவில்லை. உதாரணமாக, இந்தியா டயர் கம்பெனியில் தற்போது 13 தொழிலாளர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்குத் தொழில் கோர்ட் இருக்கிறது. தொழில் தகராறுச் சட்டம் இருக்கிறது, சமரச அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வசதிகளெல்லாம் இருந்தும் தொழிலாளர்களுக்கு அவை பிரயோஜனமாக இல்லை; ஏனென்றால் இப்போதுள்ள தொழில் தகராறுச் சட்டம் சில குறைபாடுகள் கொண்டதாக இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் தகராறுச் சட்டம் மாற்றப்படவேண்டும். மீ. பி. ராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்தச் சட்டம் மாற்றப்படவேண்டுமென்று கோரியதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது சட்டம் மாற்றப்படுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் concurrence தேவை என்று கூறினார்கள். ஆகவே இது விஷயமாகப் பரிசீலனைசெய்து, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று, தொழில் தகராறுச் சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளிகளினுடைய நிலை என்ன? தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படவேண்டும் என்ற குறைந்தபட்ச கோரிக்கை கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை. லேபர் டிபார்ட்மெண்டுக்கு எவ்வளவோ கடிதம் எழுதியும் இனியும் அவர்களுடைய கோரிக்கை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடப்படவில்லை. ஏன் இவ்வளவு நாட்கள் ஆகவேண்டும்? அடிப்படைச் சம்பள விஷயத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்பு இன்னும் வரவில்லை. தொழிலாளர்கள் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போனஸ் தகராறு இருக்கிறது. உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்று சொல்லியும் அரசாங்கத்தார் இன்னும் தலையிடாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கம் இதுவிஷயத்தில் தலையிட்டு தொழிலாளிகளுடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றவேண்டும்.

ஆயில் கம்பெனி தொழிலாளிகளும் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். பர்மாஷெல் ஆயில் கம்பெனியார்

20th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

கொழுத்த லாபம் அடித்துவருகிறார்கள். கால்டெக்ஸ் கம்பெனி 200 சதவிகிதம் டிவிடண்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் எவ்வளவு லாபம் என்று பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய சாமான்களை இந்திய அரசாங்கத்தின் ரயில்வேகூட ஏற்றி அனுப்புவது கிடையாது. தங்களுக்கே சொந்தமாக உள்ள லாரிகளின் மூலம் தேவையான இடங்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். வாங்கி உபயோகிப்போருக்கும் லாபம் இல்லை. சர்க்காருக்கும் வருமானம் இல்லை. பொதுமக்களை பாதிக்கக்கூடிய வகையில், தொழிலாளிகளுக்கும் யாதொரு நன்மையும் செய்யாமல், குறைந்தபட்ச சம்பளம் கூட கொடுக்காமல், முதலாளிகள் கொள்ளை லாபம் அடிப்பதை கட்டுப்படுத்தியாகவேண்டும். எதோ மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு இது என்று விட்டுவிடக்கூடாது. நமது அரசாங்கத்திற்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. எனென்றால், நமது மாகாணத்திலுள்ள தொழிலாளிகளுடைய நிலையைச் சீர்திருத்துவதற்கு நாம் எதேனும் செய்ய வேண்டாமா? நமக்கும் இதில் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற திட்டத்தையும் அதற்கு வேண்டிய சௌகரியமான காரியத்தையும் செய்யவேண்டுமென்று நமது அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நன்றாக அமைசரவர்கள் மனதில் இறுத்திக்கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு பங்கு ஒன்றில் ஒரு தொழிலாளி நீக்கப்பட்டும் திரும்ப வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று தொழில் கோர்ட்டுக்குப் பேரகமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏனென்றால் கூட்டுறவு பங்குக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, திருச்சி கூட்டுறவு பங்கியிலிருந்து ஒரு தொழிலாளி வீணாகப் பழிவாங்கப்பட்டார். லேபர் அணிஸ்டெண்டு கமிஷனர் திரு. ஸ்ரீனிவாசன் அவர்கள், அந்தத் தொழிலாளி திரும்ப எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று தீர்ப்புக் கொடுத்தும் இன்னும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. சாதாரண ஒரு தொழிலாளி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் “ரிட்” பெட்டிஷன் போடமுடியுமா? தொழில் கோர்ட்டின் தீர்ப்பையும் கூட கூட்டுறவு பங்கு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையென்றால் அந்தத் தொழிலாளி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் வாத்தாட பணத்திற்கு எங்கே போகமுடியும்?

தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு சமரச கோர்ட்டு, தொழில் கோர்ட் இருக்கும்போது, அரசாங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு மட்டுமே அந்தச் சலுகை கிடையாது. அரசாங்க பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் தங்களுடைய குறைகளை போக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் தொழிற் கோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் என்று நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்க முதலாளிகளுக்கும் ஏன் இந்த வித்தியாசம் இருக்கவேண்டும்? அரசாங்கத்திற்கு லாபம் வரவில்லையா? கேரளா சோப் பாக்டெரியை நடத்துகிறார்களே, அதில் சர்க்காருக்கு லாபம் வரவில்லையா? மின்சாரத்திலும் நல்ல லாபம் வருகிறதே. பஸ் நடத்துகிறார்களே, அதில்தான் நல்ல லாபம் வரவில்லையா? லாபம் வருகிறது. அப்படியிருந்தும், தொழிலாளிகள் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் அரசாங்கம் நடத்தும் தொழில்களுக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் தொழில்களுக்கும் ஏன் மாறுபாடு இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கவேண்டாமா? தொழிலாளிகளுடைய கோரிக்கை தொழிற்கோர்ட்டுக்கு விடப்படவேண்டுமென்று நாங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் போய்க் கேட்கும்போது, அவர்கள் எங்களை என்ன கேட்கிறார்கள்? “உங்கள் அரசாங்கம் என்ன சம்பளம் கொடுத்துவிடுகிறது?” என்று எங்களைத் திருப்பிக் கேட்கும்போது, எங்களுக்கு உண்மையிலேயே வெட்கமாக இருக்கிறது. லேபர் டிபார்ட்மெண்ட்

[Sri M. Palaniyandi]

[20th March 1956]

அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கத்தார் இன்னும் அதிகமான அதிகாரத்தை வழங்க வேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் தான் ஸ்தலத்திலுள்ள நியாய அநியாயங்களை நேரில் பார்த்துக்கொள்ளுகிறவர்கள். ஏன் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்க அரசாங்கம் பயப்படவேண்டும்? அவ்வப்போது உடனடியாக தலைமீட்டு காரியம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு லேபர் அதிகாரி என்ற முறை இருக்கிறது. திருச்சிராப்பள்ளி, தஞ்சாவூர், தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்ந்து ஒரே லேபர் அதிகாரிதான் திருச்சிராப்பள்ளியில் இருக்கிறார். மூன்று ஜில்லாக்களில் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான காரியங்களை அவரால் செய்யமுடியாது.

லேபர் ஆபீஸ்களிலே சரியான சாத்தனங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். லேபர் ஆபீஸில் இரண்டு மூன்று குமஸ்தாக்கள்தான் இருக்கிறார்கள். குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள குமஸ்தாக்கள் இருப்பதால் வேலை விஷயத்தில் நெருக்கடி ஏற்படுகிறது. கால தாமதமாகிறது. ஆகவே, அவர்களை வேலிலாம் நல்ல சொசைரியமான நிலைமையில் வைக்கவேண்டும். சொசைரியமான நிலைமையில் வைத்தால்தான், முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டதென்றால், அதை சுமுகமாக தீர்ப்பதற்கான காரியங்களை அவர்கள் உடனடியாகச் செய்ய முடியும்.

இப்பொழுதெல்லாம் தொழிலாளிகளால்கூட அவ்வளவு தகராறு ஏற்படுவது கிடையாது. முதலாளிகள் தகராறு பண்ணி ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். லேபர் கன்விலியேஷன் தீர்ப்பை அமுலுக்குக் கொண்டுவர அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். லேபர் கமிஷனர் தலையிட்டதன்பேரில், பாரி கம்பெனி துரை, புகளூர் சர்க்கரை ஆலையில் உள்ள தொழிலாளிகளுக்குப் போனஸ் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார். ஆனால், உண்ணாவிரதம் இருந்தபிறகுதான் போனஸ் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை வருகிறது. ஆயில் கம்பெனி தொழிலாளிகள் விஷயமும் ஆர்ப்பிட்டுக் கொண்டுள்ள வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது.

நமது நாட்டிலே, per capita income குறைவு என்று சொல்லப்படுகிறது. நபர் ஒருவரின் சராசரி வருமானம் மிகவும் குறைவு என்பது உண்மைதான். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளைச் சூண்டிக் கொண்டிருப்பதுதான். தொழிலாளிகள் மூலம் கொழுத்த லாபம் வந்தும், தொழிலாளிகளுக்குச் சரியான வகையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படாததன் காரணமாக நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகளின் சராசரி வருமானம் குறைந்துவிடுகிறது.

பர்மா ஷெல் கம்பெனியிலுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பள விதிதத்தை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், கல்கத்தாவிலுள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், டில்லியில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும், சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு மாதிரியும் இருக்கும். சென்னையில் உள்ளவர்களுக்கு சம்பள விதித் மிகவும் குறைவாக இருக்கும். ஏன் இந்த மாறுபாடு? காரணம் கேட்டால், தமிழ் நாட்டில் ஒரு நபரின் சராசரி வருமானம் குறைவாகத்தானே இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது விரும்புதான் என்பது புலப்படுகிறதென்றால், சென்னை ராஜ்யத்தில் முதலாளிகள் அதிகமான அளவுக்கு தொழிலாளிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்காமல் சரணாகிடுங்கள் என்பது புலனாகிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள ஆயில் கம்பெனிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு மிகக் குறைவான சம்பளமே கொடுக்கப்படுகிறது.

சட்ட திட்டங்களுக்குக் கட்டுப்பட தொழிலாளிகள் எப்பொழுதும் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், முதலாளிகள்தான் சட்டத்தை மீறுவதற்கும், சட்டம் எங்கெங்கு இடம் கொடுக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதகமாக நடந்து கொள்வதற்கும் முற்படுகிறார்கள்.

20th March 1956] [Sri M. Palaniyandi]

அம்பத்தூரிலுள்ள டி.ஐ. சைக்கிள் கம்பெனியில் தகராறு ஏற்பட்டு, 70 தொழிலாளிகள் வேலையை விட்டு நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 500, 600 தொழிலாளிகள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹெர்குலிஸ் கம்பெனி சைக்கிள் உற்பத்தி செய்யப்படாமலிருப்பதால் வெளியிலே சைக்கிளின் விலை ஜாஸ்தியாகப் போய்விட்டது. தொழிலாளிகள் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் தொழிற்சாலையையே மூடிவிட்டிருப்பது நல்லதல்ல. ஏராளமான தொழிலாளிகள் இன்று வெளியிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, திறந்த மனதுடன் இந்தத் தகராறைப் பரிசீலனை செய்து, தொழிற் தகராறைச் சீக்கிரம் முடித்து தொழிற்சாலையைத் திறந்து, எல்லா தொழிலாளிகளையும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் எம்.பி. திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சிம்ஸன் கம்பெனி ஆண்டு விழாவிலே சொன்னார்கள். திரு. டி.டி.கே. அவர்களும் சொன்னார்கள். "இண்டஸ்ட்ரியல் ஹெரவ்ஸிங் ஸ்கிம்மக்காக மத்திய அரசாங்கம் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கியும் அதை சென்னை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லியது வாஸ்தவமாக இருந்தால், மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கின்றதோ அதை வாங்கி தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். அதிலும் ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. அதாவது வீடு கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவில் 25 சத விதிக் தொகையை தொழிலாளி கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அதாவது வீடு கட்டுவதற்கு 3,000 ரூபாய் செலவாகுமென்றால், தொழிலாளி 750 ரூபாய் வரை கொடுக்க வேண்டும். சாதாரண தொழிலாளியால் அவ்வளவு தொகை கொடுக்க முடியாது. நமக்கு மத்திய அரசாங்கத் திட்டமிருந்து "ஸ்ப்லிடி" கிடைக்கிறது. கடன் கிடைக்கிறது. நமது அரசாங்கமும் தொழிலாளிகளுக்காக எவ்வளவோ திட்டங்களை வகுத்து ஏராளமான பணம் செலவு செய்கிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசாங்கமோ அல்லது முதலாளியோ 25 சத விதிக் தொகையை தொழிலாளிகள் சார்பாகக் கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சிமென்ட் கம்பெனிக்காரர்கள்கூட தங்களுடைய தொழிலாளிகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதலாளிகளோ, சென்னை அரசாங்கமோ தொழிலாளிகளின் சார்பில் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை ஸ்ப்லிடியாகவோ கடனாகவோ கொடுத்து, குறைந்த வட்டிக்கு பணத்தைத் திருப்பி வாங்கிக்கொள்ள வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

Minimum Wages Act-யை ஆண்டுதோறும் விவசாயத் தொழிலாளிகள் விஷயத்தில் மாற்றிக்கொண்டே போகிறார்கள். விவசாயம் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கேற்ற முறையில் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனம் இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. மாகாண அரசாங்கத்தின் கையில் மாற்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் கூட்டங்கள் கூடப்படாமலிருக்கின்றன. ஆகவே, நமது அமைச்சரவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு முன்வர வேண்டும். ஏனென்றால் அதிக ஊழல் இருக்கிறது. நாலேந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் பதிந்துகொண்டவர்கள் இருக்க, சமீபத்தில் பதிந்துகொண்டவருக்கு வேலை தேடித் கொடுத்தால் மற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு வயிற்றெரிச்சல் உண்டாகிறது என்பதைப் பாரக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களின் செல்வாக்கை அனுசரித்து அந்த ஸ்தாபனங்களில் பதிந்து கொண்டவர்களுக்கு வேலை தேடித் கொடுப்பதென்ற நிலைமை வந்துவிடுமானால் அது தவறு என்பது தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

[Sri M. Palaniyandi]

[20th March 1956]

எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சின் மூலமாக அரசாங்கக் காரியாலயங்களுக்கும் ஸ்தலாஸ்தாபன காரியாலயங்களுக்குத்தான் ஆட்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். ஆனால், கம்பெனிகளும், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களுக்கும் எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக ஆட்கள் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. சர்க்கார் காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள், தனிப்பட்டவர்கள் காரியாலயங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஆகிய எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் தேவையான ஆட்களை எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக எடுத்துக்கொண்டால், வேலையில்லாமல் திண்டாடுபவர்களுக்கு நிவாரணமாக இருக்கும். வேலையில்லாத ஒவ்வொருவரும் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்தாலும் வேலை எங்கே இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, தனிப்பட்ட முதலாளிகளும், டீ. எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக வேலைக்கு ஆட்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தில் இடமில்லாவிட்டாலும் தகுந்த முறையில் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினை போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்ற முறையில் தொழிலாளிகளின் நிலைமை உயர்த்தப்பட வேண்டும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்த்தப்பட வேண்டும், தனிப்பட்ட கம்பெனிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், டி.ஐ.சைக்கின் கம்பெனி விவகாரம் சுமுகமாக தீர்க்கப்பட்டு, கம்பெனியும் திறக்கப்பட வேண்டும், டையர் கம்பெனி, ஆயில் கம்பெனி தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை உயரவேண்டும். அதற்கான முறையில் அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்து நாட்டிலுள்ள தொழிலாளிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கேற்ற வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

*** SRI S. R. ARUMUGAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு முதலில் என்னுடைய வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு ஏற்கெனவே 40 மில்கள் இருந்தன. இப்பொழுது புதிதாக 20 மில்கள் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்காக சர்க்கார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மில்கள் எல்லாம் குவியலாக இல்லாமல் பல இடங்களில் அமைக்கும்படியாக உத்தரவு போட்டால் கிராமங்களிலுள்ள வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைத் தவிர்க்க முடியும். இப்பொழுது பல கிராமங்களில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது அதிகப்படியான மில்களை திறப்பதற்கு உத்தரவு போட்டிருப்பதால் வேலையில்லா திண்டாட்டம் ஓரளவு குறையும் என்பதைக் கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

மில்களில் இப்பொழுது அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றன. எதெற்கெடுத்தாலும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதனால் பொது ஜனங்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்கள் மற்ற தொழிலாளர்களையும் வேலை நிறுத்தம் செய்யும்படி தூண்டி விடுவதுதான். அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதனால் பொதுஜனங்களிடத்தில் அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் சில இடங்களில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் ஒன்றும் இருக்காது. ஏதோ கட்டம் கட்டும் இடங்களில் இரண்டு தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு நிறுத்தி விட்டார்களாம், அதற்காக உடனே வேலை நிறுத்தம். இம்மாதிரி பல இடங்களில் காரணம் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகின்றன. மில்களில் பலதரப்பட்ட கட்சிகளும் வேலை செய்கின்றன. எல்லா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். கோயம்பத்தூரில் ஐ.என்.டி.யூ.சி., கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கம், சோஷியலிஸ்ட் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ய

20th March 1956] [Sri S. R. Arumugam]

வில்லை. வேலை நிறுத்தம் செய்கிறவர்கள் மற்ற சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலைக்குப் போனால் அவர்களைப் போகவிடாமல் தடுக்கிறார்கள். அதனால் ஐ.என்.டி.யூ.சி. சங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு பல சங்கங்களும் கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. அவர்களை மற்ற சங்கங்களாகிய கம்யூனிஸ்ட், சோஷலிஸ்ட் சங்கங்களின் தொழிலாளர்கள் வேலைக்குப் போக விடாமல் தடுக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அவைசியமாக வேலை நிறுத்தம் செய்தால் யாருக்கு நஷ்டம் என்பதை பார்க்க வேண்டும். இதை எல்லோரும் உணர வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் தொழிலாளர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து பல சட்டங்களை இயற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கன்சிலியேஷன் ஆபீசர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள், ட்ரிபுனல்களை அமைத்திருக்கிறார்கள், பல கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி பல சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்தும் அவர்கள் அனாதையாக வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். அதன் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களுக்கு சர்க்கார் எந்த விதத்திலும் ஆதரவு கொடுக்கக் கூடாது. பல தரப்புகளில் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றுவீட்டால்தான் கடைசி முறையாக அவர்களை வேலை நிறுத்தம் செய்வதில் இறங்க வேண்டும். அதைத்தான் கடைசி ஆயுதமாகக் கொள்ள வேண்டும். ஒருவிதமான காரணமும் இல்லாமல் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் எந்த விதத்திலும் ஆதரவு காட்டக் கூடாது என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மில்களில் வேலை செய்வதைப் போலவே தோட்டங்களிலும் அநேகம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். டீ, காப்பி தோட்டங்கள் பல இருக்கின்றன. அங்கே யெல்லாம் பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்கிறவர்கள் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கென்று தனிப்பட்ட சட்டம் கொண்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஏன் கொண்டு வராமல் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. சாதாரணமாக மில் தொழிலாளர்களுக்கு ஸ்டேட் இன்ஷூரென்ஸ் ஸ்கீம், முதலியவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கும் இந்த திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே போய் பலர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் 10 அல்லது 15 மாதங்கள் வேலை செய்துவிட்டு கடைசியில் ஊருக்குத் திரும்பி வருவது போது அவர்கள் கொஞ்சம் மீதிப்பணத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அவைகளை மீதம் வைப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும்போது அவர்கள் மீதப்படுத்தி வைத்திருக்கும் பணம் எல்லாம் அங்கு அவர்களுக்கு வாங்கிக் கண்டால் அதை சொஸ்தம் செய்து கொள்வதிலேயே செலவு செய்து விடுகிறார்கள். தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது கல்வி வசதி கிடையாது, மருத்துவ வசதி கிடையாது. அதனால் இந்த ஸ்டேட் இன்ஷூரென்ஸ் திட்டத்தைத் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இண்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின்படி அநேகமாக மில் தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடங்களில் அந்த திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்து அவர்கள் குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஒரே இட்டில் நாலுந்து பேர்கள் குடியிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரமும் அந்த அளவில்தானிருக்கிறது.

காரணம் என்னவென்றால் ஒருவிதமான வசதியும் இல்லாமல் மிகவும் சின்ன வீடுகளில் நாளைக்குத் பேர்கள் இருந்துகொண்டு வாழ்க்கை நடத்து வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும் மழை காலங்களில் பெண்களும், ஆண்களும் மழையைக்கூட பாராமல், மழையில்

[Sri S. R. Arumugam] [20th March 1956]

நனைந்து கொண்டே வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் கம் பனியைப் போட்டுக் கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். மலையா முதலிய நாடுகளில் குடைகள் பொருத்தப்பட்ட தொப்பிகளை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்கள் மழைக் காலங்களில் வேலை செய்வதாக நான் அறிகிறேன். அதே போலவே நம் நாட்டிலும் குடைகள் பொருத்தப்பட்ட தொப்பிகளைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திருப்பூரில் 250-க்கும் மேற்பட்ட பனியன் பாக்கடிகள் இருக்கின்றன. அனேகமாக அவை குடிசைத் தொழில்களாக இருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று ஹார்ஸ் பவரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தங்கள் வீடுகளிலேயே பனியன் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பனியன் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பலர் உதவி செய்ய வேண்டும். பெண்கள் கோன் நூல் சுற்றி வருவார்கள். உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பனியன்களை சலவைத் தொழிலாளர்கள் எடுத்துப் போய் வெளுத்து வந்து தருவார்கள். பெண்களால் சுற்றப்படும் கோன் நூலுக்கு அவர்களுக்கு திண்பட அவர்கள் எவ்வளவு சுற்றினார்களோ அவ்வளவுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படும். பாக்கடில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சில சமயங்களில் இந்தப் பெண்களைப் பார்த்து விட்டு, இவர்கள் திண்படி வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் என எண்ணி, பல தொந்தரவுகளை பனியன் உற்பத்தி செய்கிற திரு தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு மூன்று ஹார்ஸ் பவரை வைத்துக் கொண்டு குடிசைத் தொழில் போல் நடத்தப்படுகிற பாக்கடிகளுக்கு பாக்கடரி சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பாக்கடரி சட்டத்தை அமுல் நடத்தி அந்த பாக்கடிகள் வெண்டிலேஷன் உள்ளதாகக் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், திருப்பூரில் பாதி வருஷத்திற்குமேல் ஒரே வெய்யிலாகத்தான் இருக்கும். அந்தச் சமயத்தில் ரோடு புழுதி எல்லாம் வெண்டிலேட் வழியாக உள்ளே வந்து துணிகள் அழுக்கடைந்து போகும். ஆகவே சிறிய பாக்கடரிக்கு எல்லாம் பாக்கடரி சட்டத்திலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

12-26 * **SRI M. PAKKIRISAMY PILLAI :** கனம் உதவி சபாநாயகர்
P.m. அவர்களே, சென்ற பட்ஜெட் விவாதங்களின்போது பல முக்கியமான பிரச்சினைகள் இங்கே எழுப்பப்பட்டன. தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களில் சில விதிகள் தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்கு முரணாக இருப்பதை சர்க்கார் அறிந்து அவற்றை திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் சொன்ன யோசனையின்படி திரு. எம். வி. சுப்ரமணியம் அவர்களை ஒரு ஸ்டாஷல் அதிகாரியாக நியமித்து மெட்ராஸ் ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்டை திருத்தி அமைக்கச் சொன்னார்கள். அவர் சில திருத்தங்களைச் செய்தார்கள். அந்த திருத்தப்பட்ட சட்டம் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டால், அவர் “சிபார்சு செய்திருக்கிற திருத்தங்களை உடனே கொண்டுவர வேண்டுமென்பதில்லை. இது அகில இந்தியப் பிரச்சினை. இந்தியா முழுவதற்கும் இந்தப் பகுதி தொழிலாளர்களின் விஷயமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்படும்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் மத்திய அரசாங்கம் அந்தச் சட்டத்தை எப்போது கொண்டு வரும் என்பதை தெரியவில்லை. ஒரு வருஷத்தில் வருமா? ஐந்து வருஷங்களில் வருமா? என்பது ஒன்றும் தெரியவில்லை. கொண்டுவரப்படாமலும் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்க இடமிருக்கிறது. திருத்தங்கள் உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கூச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட சர்க்கார் அதனை கவனிக்கவில்லை. இருக்கும்படியான சட்டங்களில் எந்த விதமான மாறுதல் செய்யவும் சர்க்கார் இஷ்டப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. மேலும் திரு. ஜீவானந்தம் சொன்ன மாதிரியாக இருக்கும்படியான சட்டங்களை உறுதியாக அமுல் நடத்தப் போவதாகக் கூறினாலும் கூட, அவை நல்ல முறையில் முன்னேற்றக் கருத்துடன் அமுல் நடத்தப்படாமலிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். உண்மையில் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கான வகையில் அந்தச் சட்டங்களை லேபர் கமிஷனரும், இதா சிப்பந்திகளும் அமுல் நடத்துவது இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும்.

20th March 1956] [Sri M. Pakkirisamy Pillai]

அவர்கள் திறம்பட வேலை செய்தால்தான் சட்டங்களை நன்றாக அமுல் நடத்த முடியும். நமது லேபர் கமிஷனர் ஆபீஸில் உள்ள ஆபீஸர்கள் திறமையானவர்கள். அவர்களை பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அவர்களால் வழி காண முடியாத, அவர்கள் கண் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள், லேபர் பகுதியின் மேலதிகாரிகள், மந்திரி உள்பட, நியாயத்தை கடைபிடிப்பதாக கானோம். அந்தச் சமயத்தில் பலத்த கட்டுப்பாடுள்ள சங்க மமைத்துள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் மூலம் பயமுறுத்தி தொழில் கோர்ட்டுக்குவிட இணங்கும்படி செய்கிறார்கள். ஆனால் சிறிய எண்ணிக்கையில் கம்பெனி தொழிலாளர்கள் அவர்கள் ஆத்திரம் பெருக விட்டு குமுறி அடங்கும்படியான நிலைமையிலிருக்கின்றனர்.

உதாரணமாக பக்ஷிஹராம் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்த நோட்டீஸ் கொடுத்தார்கள். நோட்டீஸ் கொடுக்கும் வரையில் மேலதிகாரிகள் யாரும் அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளைக் கவனிக்கவில்லை. ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் செய்தபிறகுதான் தமக்கு ஒரு தொழில் கோர்ட்டோ, மத்தியஸ்தக் கோர்ட்டோ நியமிக்கப்பட்டது பார்த்திருக்கிறோம். இப்படி பெரிய முதலாளிகள் இந்த அதிகாரிகளை தங்கள் கையில் போட்டுக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்ய முடியாமல் செய்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சின்னஞ்சிறு சலுகைகள் கூடப் பெற முடியாதபடி செய்கிறார்கள். T.I. ஸ்கால் கம்பெனி போன்ற சிறிய பாக்டரி தொழிலாளர்கள் நியாயம் காண முடியாதபடி வேலை நிறுத்தத்திலேபட்டு பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றதையும் பார்க்கிறோம்.

இந்த மாதிரி நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் இன்னும் எத்தனை காலம் இன்னல்களை அனுபவிப்பார்கள் என்பதை வருத்தத்துடன் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அத்துடன் வாழ்க்கை செலவினங்கள் இப்போது நாராசம் போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கை புள்ளி விவரங்கள் தயாரிக்கும் டிபார்ட்மெண்ட் வேண்டுமென்றே, முதலாளிகளுக்கு உதவி செய்யும்படியான நிலைமையில் புள்ளி விவரங்களை குறைந்த, ஒரு எல்லைக்குள் எப்படியாக தயாரிக்கும் முறையை அறிவிக்கிறார்கள் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அரசாங்க அதிகாரிகளில் அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டு, சரியான கணக்கெடுத்து புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்கிறார்களா என்று கவனிக்க யாருமில்லை. இதன் விளைவாகத் தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வு, பஞ்சப்படி இவைகளை இழந்து கஷ்டப் படுகிறார்கள். விலைவாசிகள் அதிகமானதிலிருந்து தொழிலாளர்களுக்கு கடன் பளுவு அதிகமாகிக் கொண்டே போய், தற்போது அந்தக்கடன் பளுவை சமக்க முடியாமல் திணறுகிறார்கள். கடங்காரர்கள் ஒவ்வொரு மாதமும், சம்பளத் தேதியன்று, மில் கேட்டிடமும், கம்பெனி கட்டிடங்களின் முன் காத்துக் கொண்டிருந்து, தொழிலாளர்களுடைய சம்பளப் பணத்தைப் பிடிங்கிக் கொண்டு போகும் காட்சியை பார்த்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறோம். இந்த கடன் பளுவை அவர்கள் சமாளிக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது? விவசாயிகளுக்காக கொண்டு வந்த மாதிரி, தொழிலாளர்களுடைய கடன்களை ரத்து செய்ய ஒரு மார்டோரியம் கொண்டு வரமுடியுமா என்று பார்த்தால், அம்மாதிரி கொண்டு வர முடியாதென்று தெரிகிறது. பஞ்சப்படி அளவையும், சம்பள அளவையும் உயர்த்திக் கொடுக்கும் முறையிலும் அவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு என் அதிக போனஸ் அந்தக் தொழிலாளர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் முயற்சிக்கக் கூடாதென்று கேட்கிறேன். அப்படி தனிக் சலுகையை லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் செய்து கொடுத்தால் தான் தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்தவர்கள் ஆவார்கள், எப்படி இருந்த போதிலும் சென்ற வருஷம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நலன் எதுவும் செய்யவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்பத்தில் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI : சபை நடத்த கோரமில்லை என்று தெரிகிறது. காங்கிரஸ் பெஞ்சில் கூட மூன்று பேர் தான் இருக்கிறார்கள்.

[20th March 1956]

DEPUTY SPEAKER : கோரம் இருக்கிறது—சபை நடத்த கோரம் இருக்கிறது.

SRI R. S. ARUMUGAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, தற்போது இந்தச் சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் தொழில் மானியத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மிக அநுபவம் வாய்ந்த அமைச்சர் அவர்கள், இந்த இலாகாவை பரிபாலித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். சமீபத்தில் தான் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புக்காக சட்டங்கள் சர்க்கார் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில சட்டங்கள் இயற்றப்பட இருக்கின்றன. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே சர்க்கார் ஓரளவுக்கு ஆலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களினுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதி பாதுகாப்பு சட்டங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர் சமூகம், அதைக்குறித்து சந்தோஷப்பட்டு, அந்தச் சட்டங்களை செய்கிறவர்களுக்கு நன்றி பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். என்னதான் இவ்விதமான சட்டங்கள் இயற்றியபோதிலும்கூட தொழிற்சாலைகளில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை சில காரணங்களைக் காட்டி வேலையினின்றும் விலக்கும் அந்த கஷ்டமான நிலை அகன்றதாகத் தெரியவில்லை, சில சந்தர்ப்பங்களில் கஷ்டத்தை அநுபவித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டு லேசான முறையில் நீக்க முடியாமல் சட்டம் இருந்தும் கூட, இன்று முதலாளிகள் அவர்களை சில காரணங்களைக்காட்டி வேலையிலிருந்து நீக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியாதது அல்ல. தொழிற்சாலையில் ஒரு சிறு தவறு செய்ததாகவும், யாருடையது சண்டை போவதாகவும், ஒரு தொழிலாளி மீது குற்றஞ் சாட்டி வேண்டுமென்றே காரணங்காட்டி, அவர்களை நீக்குவதற்கு சாதகமாக சட்டம் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஒரு முதலாளி தனக்கு சாதகமாக இல்லாத தொழிலாளி மீது குற்றங்களை சுமத்தி, அந்தக் சாட்சியங்களை தயாரித்து விசாரணை செய்து, அந்த முதலாளியே அந்த தொழிலாளியை நீக்கி விடலாமென்ற சட்டம் இருப்பதால், அந்த முதலாளி தொழிலாளர்களை வெகு சலபமாகவும், லேசாகவும் வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். இந்த மாதிரி, முதலாளிகள், தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கினதின் காரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அநேக தொழிலாளர்களை வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே தொழிலாளர்களை லேசாக வேலையை விட்டு நீக்கும் ஷரத்தை சட்டத்திலிருந்து எடுத்து விட்டு, அவ்வித காரியம் செய்யாத நிலைமையை கனம் அமைச்சர் காலத்திலேயே உண்டாக்க, ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஒரு தடவை தள்ளப்பட்ட தொழிலாளி, மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து அந்தத் தொழிலை பெறுவது என்றால் அவர்களுக்கு மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சாப்பாடு இல்லாமல் ஏழைகளாக கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, அவர்கள் எவ்வாறு தனிப்பட்ட முறையில், முதலாளிகளின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க முன் வர முடியும்? இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தொழிற் சங்கங்கள் சில காரியங்கள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் தொழிலாளர்களுடைய வறுமையை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் தொழிலாளர்களை தப்பான வழியில் திருப்பி விட்டு, முதலாளிகளுக்கும், சர்க்காருக்கும் விரோதமாக நடக்கும்படி செய்து விடுகிறார்கள். இது எல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து ஆரம்பத்திலேயே ஒரு தொழிலாளி லேசாக நீக்க வழியில்லாத வரையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தற்போது விவசாயிகள் சம்பந்தமாக 60, 40 வாரம் என்று சட்டம் வருவது போல், தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கணிசமான அளவில் சம்பளம் கொடுக்கும் நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும். மற்றும் தற்போது ஒரு தொழிலாளிக்கு அடிப்படை சம்பளம்

20th March 1956] [Sri R. S. Arumugam]

இவ்வளவு இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் இருந்தாலும் அநேக முதலாளிகள் அதை அமுல் நடத்துவதில்லை. திருநெல்வேலி தாலுக்காவில் நடைபெறும் மில்லில் தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை எனத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக எவ்வளவோ மனுக்கள், மகஜர்கள் அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் கொடுத்தும், முதலாளியோ, சர்க்காரோ அவைகளை கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. தற்போது அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஒரு போராட்டம் நடத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நிலைமையைவிட்டு விடாது சர்க்கார் அந்தக் காரியத்தில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அநேக சந்தர்பங்களில் முதலாளிகள், சர்க்கார் உத்தரவுகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. சில நேரங்களில் தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கும் பணியாற்றும் முதலாளிகள் மீறுகிறார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. அப்படி மீறும் முதலாளிகளின் பேரில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் சிறு சிறு தவறுதல்களுக்காக, அல்லது சட்டவிரோதமான காரியங்கள் செய்த தற்காக, சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் தாங்கள் அறியாது செய்த குற்றங்களுக்காகக் கூட தொழிலாளர்கள் சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். முதலாளிகளில் அநேகர் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள். அவர்களை கட்டுப்படுத்த ஏன் சர்க்கார் சரியான முறையில் நடந்துகொள்ளக் கூடாது? ஏதாவது ஒரு முதலாளி சரியான முறையில் சட்டதிடங்களுக்கு அடங்கி நடக்கவில்லை என்றால் அவரின்மேல் உடனடியாக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் முறையில், முறையாக சர்க்கார் நடக்கவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

சில தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிகள் ஏராளமான ரிசர்வ் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை சரியான முறையில் பயன் படுத்துவதில்லை. Simpson கம்பனிக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் ரிசர்வ் பண்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த கம்பனியில் தொழில் செய்யும் தொழிலாளர்கள் கோடம்பாக்கம் முதலிய தூர இடங்களிலிருந்து வந்து வேலை செய்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படி தூரமான இடங்களில் குடி இருப்பதால் அவர்கள் சரியான நேரத்திற்கு வேலைக்கு வர முடியாமல், அதன் காரணமாக பல தொல்லைகளுக்கு உள்ளுகிறார்கள். இதை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து இந்த தொழிலாளர்களுக்கு குடி இருக்க தொழிற்சாலை பக்கத்திலேயே மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் உதவி நிதியையும், ரிசர்வ் நிதியையும் பயன் படுத்தி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்படி ஏன் நம் சர்க்கார் அம் முதலாளியை வற்புறுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இவ்விதமான காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று முதலாளிக்கு அழுத்தம் திருத்தமான தாக்கீது சர்க்கார் அனுப்பவேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவ்விதமாக எல்லாம், சர்க்கார் செய்யாவிடால் நாட்டில் சோஷலிச சமுதாயம் எப்படி. ஏற்படமுடியும்? சோஷலிச சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தி ஓரளவுக்காகவது ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசமில்லாத நிலைமையில் ஓர் சுபீட்சநாடாக ஆக்க சர்க்கார் பொருப்பெடுத்து கடமையை சிறந்த முறையில் செய்யவேண்டுமென்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கோயம்புத்தூரை சேர்ந்த கனம் குப்புசாமி அவர்கள் பேசும்போது, ஆலை முதலாளிகள் பல தொழிலாளர்களை பல வருஷங்களாக தற்காலிகமாக என்று வேலையில் நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்த நிலைமை பல இடங்களிலே இருக்கிறது. அதுவேல்லாம் நமக்கு தெரியாததல்ல. அந்த அளவுக்கு முதலாளிகள் தப்பித்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையை நாம் ஏன் உண்டாக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து, முதலாளிகளை வற்புறுத்தி அவர்களை நிரந்தரமாக நியமிக்கக்கூடிய தன்மைமை கண்டிப்பாக செய்யவேண்டும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல தொழிலாளர்கள் இருப்பதற்கு வீடு இல்லாது வெகு

[Sri R. S. Arumugam] [20th March 1956]

தூரத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏராளமான பண உதவி வருகிறது. பாதித் தொகைக்கூட வீடு கட்டுவதற்கு உதவித் தொகையாகக்கொடுக்க அவர்கள் சம்திப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட எங்கே அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அதற்கு அருகாமையிலேயே இருக்கக் கூடிய நிலத்திலே வீடுகட்டக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையை கட்டாயமாக வற்புறுத்தி, மில் முதலாளிகள் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சென்னை அரசாங்கம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அதை செய்கின்ற காரியத்திலே முன் நிற்கிறது. ஆகவே அந்த நல்ல பெயரை இந்த விஷயத்திலும் அனுபவம் மிகுந்த அமைச்சரவர்கள் செய்து காட்டவேண்டும் என்று தெரி வித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-44
p.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே! காலேயிலிருந்து பல அங்கத்தினர்கள் தங்களுக்குத் தகுந்த நல்ல முறையிலே எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். கலட்சியாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஆறுமுகம் அவர்கள்கூட இந்த மானியத்தை வரவேற்றாலும் முதலாளிகளின் மேல் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றியெல்லாம் கொஞ்சம் கடுமையாக எடுக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும் பேசினார். எங்களை பொருத்த வரையிலும் சென்ற வருஷத்திலே நம்முடைய லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் ஓரளவு முன் வந்து இந்த பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு முயன்றிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக நான்கள் வரவேற்கிறோம். கடந்த 4 ஆண்டு காலமாக சட்ட சபையிலே தொழிலாளர் பிரச்சனையை எடுத்து எதிர்க்கட்சி தரப்பிலே பேசுகிற நேரத்திலே சர்க்கார் தரப்பில் குறிப்பாக லேபர் டிபார்ட்மெண்டில் முயற்சி தீவிரமாக எடுக்கப்படவேண்டும்; தொழிலாளர்களுடைய விஷயங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே தாமதமாக நடவடிக்கை எடுக்கின்ற காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னோம். அதை அனுசரித்து ஓரளவு அவர்களுடைய தரப்பில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு பல பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது தொழிலாளர்களுடைய மாபெரும் முயற்சிக்கு பின் எதையும் நாங்கள் உணர்கிறோம். அதே சமயத்தில் சர்க்கார் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துகின்ற தொழில்களிலே ஏற்படுகின்ற தொழில் சச்சரவுகளை தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று மற்றவர்களுக்கு சொல்வதைப் போல் சர்க்காரே நேரடியாக நடத்துகின்ற பல தொழில்களை இன்றையதினம் உள்ள சிக்கல்களையும், தகறருகளையும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பார்ப்பார்களையானால் என்ன நினைப்பார்கள். நம்முடைய லேபர் ஆபீஸ்களும், லேபர் கமிஷனர்களும், தொழில் அமைச்சர் அவர்களும், அந்த தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு யோசனை சொல்லப்போகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் திருப்பி நம்மை கேட்பார்கள் “பாருங்கள், சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்கள் 10 தினங்களாக பாட்ஜுகளை அணிந்து கொண்டு 10 ரூபாய்க்கும் குறைந்த சம்பளம் இருக்கிறது, கூட்டிக் கொடுங்கள் என்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; ஒரு பக்கம் மின்சாரத் தொழிலாளர்கள் அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 18 ஆனால் தனி நபர்கள் நடத்தக்கூடிய கம்பெனிகளிலே முதலாளிகள் கொடுக்கும் சம்பளம் ரூ. 30, மற்றொரு பக்கம் நகர சபை தொழிலாளர்கள் நேரடியாக அரசாங்கத்தின் கீழ் இல்லாவிடாலுங் கூட, அவர்களுடைய பிரச்சனை தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. அதே போல் பல்லாயிரக்கணக்கான நகரத்திலே இருக்கக் கூடிய பஸ் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள். இப்படி சர்க்கார் நேரடியாகவோ அல்லது சர்க்காரின் கீழ், உத்தரவுக்கு கீழ் நடக்கும் இதர ஸ்தாபனங்களிலேயோ இருக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களில் குறைந்த பட்ச கோரிக்கைகளை கவனிக்க சர்க்கார் தயாராக இல்லை என்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துகிற தொழில்களில் ஏற்படுகின்ற தகறரை பார்த்து மந்திரியை பார்த்து கேட்காவிட்டால் கூட வெளியிலே சொல்வார்கள் நம்மை போனால், லீவ் கொடுங்கள் என்று சொல்கின்றார்களே என்ன நியாயம்” என்று. ஆகையினாலே இன்றைக்கு சர்க்கார் நடத்துகிற தொழில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண தொழி

20th March 1956]

[Sri K. T. Raju]

லாளர்களின் குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். அந்த பிரச்சனைகளை தீர்க்கவேண்டும். ஆகவே இன்றைய தினம் ஆஸ்பத்திரி தொழிலாளர்களைப் பற்றி சொன்னால் அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி தான் பொறுப்பாளி என்றுலுங்கூட அவர்கள் தொழிலாளர்கள், அவர்களுடைய பிரச்சனையை கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டும். அதே மாதிரிதான் மின்சார தொழிலாளர்களைப் பற்றியும், நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருக்கக்கூடிய ஹோட்டல் தொழிலாளர்களைப்பற்றியும். ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது தொழில் சட்டத்தின் கீழேயும் இல்லை, ஷாப் சட்டத்தின் கீழேயும் இல்லை. அவர்களுக்காக உடனடியாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கனம் அமைச்சரவர்களும் செய்து கொண்டிருப்பதாக சொன்னார்கள்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே புதிய வேலை வாய்ப்புகளை செய்து கொடுக்கப் போவதாக சொல்கிறோம். என்னுடைய கருத்தில் ஏற்கனவேயுள்ள தொழிலாளர்களின் வேலை போகாமல் இருப்பதற்கு முதலில் வகை செய்தாகவேண்டும். நினைத்தால் பழிவாங்குவது, suspend செய்வது, வேலையிலிருந்து நீக்குவது போன்ற நடவடிக்கைகள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொடர்ந்து நடக்குமேயானால் தொழிலாளர்களுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு சமூகமான உறவு இருக்காது. எதற்கு வேலை நிறுத்தங்கள் அதிகம் நடந்திருக்கின்றன என்பதற்கு புள்ளி விபரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பழிவாங்குதல், வேலையிலிருந்து நீக்குதல், சஸ்பெண்டு செய்தல், இவைகளுக்காகத்தான் வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதும் தெரியும். இந்த மாதிரி முதலாளிகள் நினைத்தால் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குவது என்ற ஆயுதத்தை நினைத்தபோது பிரயோகப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஆயுதத்தை இந்த முதலாளிகள் கையிலே விட்டு வைப்பது இந்த நாட்டுக்கு பலன் அளிக்காது. பெரிய அபாயம் வரும். ஆகையினாலே, நாம் கொடுக்க வேண்டிய முதல் பாதுகாப்பு இன்றைக்கு அவர்கள் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலுக்கு எந்த விதமான ஆபத்தும் இல்லை என்ற உத்தரவாதம் தான்.

அடுத்தபடியாக பல சிறு தொழில்கள் நடத்தப்படுகின்ற இடங்களிலே நூற்றுக்கணக்கானவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கி விடுகிறார்கள். இப்பொழுது திண்டுக்கல்லிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு மாட்ச் பேடரியில் 90 பேரை நிறுத்திவிட்டார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்த சரக்கு மார்க்கட்டிலே தங்கிக்கிடக்கிறது. ஆகையினாலே அவர்களை வேலையிலிருந்து நிறுத்தி விட்டோம் என்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் இருக்கிற வேலையை பங்கு போட்டுக் கொள்கிறோம், 6 நாள் வேலை 3 நாளைக்கு போதும், கிடைக்கிற கூலி போதும் என்று கோரிக்கை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே நம் லேபர் ஆபீசர் உடனே அதில் தலையிட்டு முதலாளிக்கு எதில் எந்த விதமான நஷ்டமும் கிடையாது.; எல்லா தொழிலாளர்களும் பங்கு போட்டுக்கொண்டு வேலை செய்தால் முதலாளிக்கு என்ன ஆட்சேபம் இருக்க முடியும் என்று உடனே அவர் சமரசம் செய்து இருக்க வேண்டாமா?

ஈரோட்டிலே நடேசர் மில்ஸ் இருக்கிறது. அதிலே 75 பேரை நிறுத்தி விட்டார்கள். பிறகு 20 பேருக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி 50 பேர் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எல்லா தொழிலாளர்களும் “rotation” அடிப்படையிலே வேலை செய்கிறோம், மாதம் 13 நாள், 12 நாள் இருந்தால் போதும் என்று சொல்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் லேபர் ஆபீசர் கூட ஒரு ரிப்போர்ட் அனுப்பி இருக்கிறார். ஆனால் முதலாளி ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்கிறார். ஆகவே இன்றைக்கு இந்த மாதிரியான நிலைமையெல்லாம் கவனிக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை இந்த சபையிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்.

மேலும் தொழில் தகறருகலோ, தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களோ, வேலை நிறுத்தங்களோ தனிப்பட்ட தலைவருடையவோ அல்லது தனிப்பட்ட ஸ்தாபனத்தினுடைய தூண்டுதலாலோ நடப்பதில்லை.

[Sri K. T. Raju]

[20th March 1956]

தொழிலாளர்களுக்கு தெரியும். வேலை நிறுத்தத்தின் கஷ்டங்களை நல்ல முறையிலே தொழிலாளர்கள் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். பத்து நாளைக்கு சம்பளம் போகும், கஷ்டங்கள் வரும் என்பது தெரியும். ஆகவே தொழிலாளிகள் தனிப்பட்ட நிலைவரோ, கட்சியோ சொல்கின்ற ஒரே காரணத்திற்காக ஒரு பொது வேலை நிறுத்தத்திலே இறங்க முடியாது. எல்லா முயற்சிகளும் செய்து வேறு வழியில்லை என்ற பிறகுதான் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கடைசி நேரத்திலே ஏதாவது ஒரு முயற்சியிலே இறங்குகிறார்கள். ஆகையினால் இன்றைக்கு ஒரு சிலர் தூண்டுகின்ற காரணத்தால்தான் இப்படிப்பட்ட வேலை நிறுத்தம் நடக்கின்றது என்ற மனோபாவம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு மாற வேண்டும். இதற்கு அடிப்படையான காரணம் என்ன? போனஸ். போனஸ் என்பது ஏதோ முதலாளி மனமுவந்து அவருடைய மனிதாபிமானத்தாலே கொடுக்கப்படுவது என்று சொல்லப்படுகிறது. எங்களை பொருத்த வரையிலும் போனஸ் என்பது கொடுப்பதா சம்பளம். தொழிலாளருடைய உழைப்பினாலே கிடைக்கும் மூலதனத்திலே ஒரு பகுதியை தொழிலாளி கேட்பது. முதலாளி மனமுவந்து கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற மனோபாவம் இருப்பதால்தான் இப்படிப்பட்ட தகராறு வருகிறது. ஆகவே தோட்ட தொழிலில் 1952-53 வருஷ போனஸ் இன்றைக்கும் கொடுபடவில்லை. “உபாசி” இந்த பிரச்சினையை மூன்று வராமாக பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்களாம். இன்னும் எத்தனை வாரம் பேசுவார்களோ தெரியவில்லை. ஆகவே எப்பொழுது முடியுமோ அந்த கோர்ட் என்று தோட்ட தொழிலாளர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். இந்த போனஸ் பிரச்சினையே தொழிற்சங்கம் கொண்டும்கூட முதலாளிகள் கேட்கப் போகிறதில்லை. சர்க்கார் சொன்னாலும் கேட்கப் போகிறதில்லை. கடைசியிலே தொழிலாளர்கள் தங்களது உரிமைகளைப்பற்றி ஏதாவதொரு போராட்டத்தில் இறங்கவேண்டிய நிலைமைதான் வரும்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

முதலாளிகள் பத்தாயிரக்கணக்கான ரூபாய்களை தொழில் துறையில் மூலதனமாகப் போட்டு தொழில்களை நடத்திவருகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாக சம்பளமோ, போனசோ கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர் ஜீவானந்தம் பேசிய காலத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு 9 சதத்திலிருந்து, 10 சதமாக கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அவர்களுக்கு மனம் வருவதில்லை. சட்டரீதியாக தொழிலாளர்கள் எந்த விதமான முயற்சி செய்தாலும் எந்த விதமான சமரசத்திற்கும் வருவது கிடையாது. சாதாரணமாக ஒரு சதம் அதிகமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும்கூட அவர்கள் ஒத்துவர மறுக்கிறார்கள். முக்கியமாக தொழில் கோர்ட்டு அளிக்கும் தீர்ப்பின்படி எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள், எத்தனையோ தொழிலாளர்கள் சிறைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் முதலாளிகள் தவறு செய்துவிட்டால், அதீதரீப்பின்படி நடக்க மறுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எதற்கெடுத்தாலும், வான்கள் போலீஸ் பந்தோபஸ்துகள் இருப்பதனால்தான், அவர்கள் சட்டத்தை மீறுவதற்கு தைரியம் அதிகம் உண்டாகிறது. அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் பக்கமும் இருந்தால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு அவர்கள் உதவியாக இருப்பார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டிலே லேபர் டிபார்ட்மென்ட் மிக நல்ல முறையிலே நடந்து வந்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. RATNAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த நடு சுதந்திரம் அடைந்த போதிலும் வெள்ளையன் காலத்தில் இருந்ததை விட ஏழை எளியவர்கள் ஆக இருக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக சட்ட திட்டங்கள், தலைவர்கள் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அரசியல் அதிகாரங்களுக்குட்பட்டவர்களாக

20th March 1956]

[Sri A. Ratnam]

இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் முதலாளிகள் எல்லாவித சௌகரியங்களைப் பெருவதற்கு வழி இருக்கிறதே தவிர, தொழிலாளர்கள் வாழ முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் சட்ட திட்டங்களெல்லாம் முதலாளிகளின் பாதுகாப்பாக, ஆலை முதலாளிகள் அதிகமாக இயந்திர சாதனங்களைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கும், அதன் மூலம் தொழிலாளிகளை அதிக மாக்கிக்கொண்டு, அதிகமான பணம் சம்பாதிப்பதற்கும், கடன் மானியம் வழங்குவதற்குமாகத்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படுவதில்லை. மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கப்படும் மான்யத்தில் தொழிலாள மக்களுக்கும், தொழில் அபிவிருத்திக்கும் பயன் படுத்தினால் நலமாக இருக்கும். இதுதான் அவர்களுக்கு செய்யும் நன்மையே தவிர, முதலாளிகளுக்கு கடன் மான்யம் வழங்குவதினாலும், அவர்களின் பணம் பெருக்கத்திற்கு உதவி செய்வதாலும், தொழிலாளிகள் எந்தவிதமான நன்மையும் அடைய முடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஆங்கிலேயன் ஆட்சி புரிந்த காலத்திலே தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி, ஆஸ்பத்திரி வசதி, முதலியவைகள் செய்துக்கொடுத்தான். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் முதலாளிகள் தொழிலாளர்களுக்கு குறைவான சம்பளமும், வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி முதலியவைகளைச் செய்து கொடுக்காமல், அவர்களை வாட்டி வதைத்து ரத்தத்தைப் பிழிந்தெடுக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் முதலாளிகளுக்கு கடன் மான்யம் கொடுத்து சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் வாங்கிக் கொண்டிருந்த கூலியைத் தான் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கம் அளிக்கும் மான்யத்தை தொழிலாளர்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்துகொடுப்பதற்கு உபயோகப்படுத்தும் படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இத்தொழிலாளர்களின் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய சிறகில காரியங்களைச் செய்வதற்கும் அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்வதற்கும் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே அவர்களுடைய போனஸைப்பற்றியும் யோசிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்களினுடைய லீவு, வீட்டு வசதி முதலியவைகளை கவனிப்பதற்கு ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டியை ஏற்படுத்துவது அவசியம் என்று கூற விரும்புகிறேன். இன்னும் இப்பொழுது கொண்டுவரப்போகும் நில்சீர்த்திருத்தச் சட்டத்தில் விவசாயிக் கூலிகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும். நடுத்தர தார்கள் மூன்று பங்கை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டும், ஒரு பங்கை விவசாயிக் கூலிகளுக்கு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். நியாயமான கூலி பண்ணையாட்களுக்குக் கொடுப்பது கிடையாது அவர்களுடைய கஷ்டத்தை தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் மூலம்தான் பிராமணர்களும் மற்றவர்களும் மேம்பாடு அடைகிறார்கள். அத்தொழிலாளிகள் தோலை தனியாக உரித்தெடுத்து பதனிடப் பக்குவப்படுத்தினால்தான் வியாபாரிகள் அதை நல்ல விலையில் விற்கமுடியும். இத் தோல் ஏற்றுமதி வியாபாரத்தின் மூலம் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் மொத்தம்-50 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதிய வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, சுகாதார வசதி முதலியவைகள் செய்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதலால் இந்த விஷயங்களின் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். அதே சமயத்தில் தொழில் முதலாளிகளுக்கு தொழில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய கடன் மான்யம் கொடுக்கிறார்கள், இன்னும் எல்லாவித சலுகைகளும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆதலால் அரசாங்கம் இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் அஸட்சியமாக இருந்து அவர்களை உதாசீனம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Ratnam]

[20th March 1956]

மேலும், நிறைய ஹரிஜனங்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். “எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு ஆபீஸ்” ல் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். சென்னை ஸெக்ரடேரியட்டில் வேலை பார்க்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு அளிக்கப்படுவதில்லை. அங்கே ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் கூட ஸ்பரிண்டென்டாகவோ, கக்ஜெட்டெட் உத்தியோகஸ்தராகவோ இல்லை. அங்கே ஒரு தாழ்த்தப்பட்ட மகன் தான் இருக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும், அவன் கூடப் புறக்கணிக்கப்படுகிறான். இந்த மனப்போக்குடன் ஹரிஜனங்கள் கண்காணிக்கப்படுகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் 16 சத விதிக் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லியிருந்தாலும் கூட, அப்படிச் சொல்லியிருப்பது இன்று மிலேச்சத்தனமாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அது இன்றைக்கு அமல் நடத்தப்படவில்லை. சர்க்கார் இலாக்காக்களில் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதிய உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஹரிஜன நலக் கமிட்டி ஓராண்டு காலத்திற்கு முன்பு சிபாரிசு செய்திருந்தாலும் கூட, அந்த சிபாரிசு இன்றைக்கு அமல் நடத்தப்படவில்லை. இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு தபால் இலாகா, ரயில்வே இலாகா முதலிய இலாக்காக்களில் உத்தியோகங்கள் வழங்கி வருகின்றன. அதே மாதிரி சென்னை சர்க்காரும் போக்குவரத்து இலாகா, மின்சார இலாகா முதலிய இலாக்காக்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு நிறைய உத்தியோகங்கள் வழங்கவேண்டும். அரசியல் சட்டத்தில் குறிப்பிட்ந்ளபடி 16 சத விதிக் சர்க்கார் உத்தியோகங்கள் ஹரிஜனங்கள் பெறும் வரையில், நிறைய ஹரிஜனங்களுக்கு உத்தியோகங்கள் வழங்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனேக தொழிற்சாலைகளில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை இல்லை. அவர்களுக்கு அங்கே வேலை கிடைக்கச் செய்வதற்கு சட்டத்திலேயோ, சட்ட திருத்தத்திலேயோ வழி வகைகள் இல்லை.

MR. SPEAKER : The hon. Member's time is up.

* SRI K. T. SREEDHARAN : Mr. Speaker, Sir, this Government cannot claim to have solicitude for workers' welfare. They have failed to implement most of the directive principles of State policy laid down in the Constitution for the purpose. Nothing substantial is done to secure the right to work. Many a lakh of people are unemployed even according to the Government's own calculations. The number of underemployed people is incalculable. The question of unemployment and underemployment of women is hardly paid any attention to. No attempt has been made to secure to women equal pay for equal work. The Constitution directs the State to endeavour to secure to all workers, industrial and agricultural, a living wage and conditions of work ensuring a decent standard of life. The tripartite conference of 1947 agreed to ensure to industrial workers a fair wage. But the Government got enacted only the minimum wage law which has been brought into operation haltingly in selected industries. The tripartite conference of 1947 agreed to labour's share in the profits of industry. But no attempt has so far been made by this Government to implement this agreement. The workers' right to strike is unduly curtailed and in almost all cases, strikes are ruthlessly suppressed and the workers are brutally be laboured by the Police. I.N.T.U.C. unions are sponsored by the Congress and they function merely as a liaison between the Government and the capitalists. They are Government unions and tend to function as 'company unions'. These are my general observations about the Government's policy regarding labour.

20th March 1956] [Sri K. T. Sreedharan]

Now I wish to bring to the notice of the Government the great crisis that is enveloping the hosiery industry in Malabar. The Commercial Textile Corporation of Cannanore is a hosiery factory and has been closed for want of work. All other hosiery factories in Cannanore, viz., Chenoli Hosiery Factory, Express Knitting and Hosiery Factory, Britannia Hosiery Factory, and the Taj Mahal Hosiery Factory are now not able to give full work to the workers. For a week, the workers are getting not more than three days' work now. The hardship of the workers in this industry has been brought to the notice of the Government many times. I would request the Government and the Hon. the Minister to apply their mind to the hard situation that is enveloping this industry and save it from ruin.

About 22 workers of the Commonwealth Weaving Factory at Cannanore have been discharged by the management under the superannuation scheme. These workers have put in their claim petitions for retrenchment benefits and the Commissioner of Labour after a prolonged enquiry has recommended to the Government to take proper action in the matter under the Revenue Recovery Act. May I request the Hon. the Minister to see that action is taken without any further delay? The workers were discharged more than two years ago.

The hardship of workers in the Handloom Factories in Malabar is due to the fact that they are paid very low wages now. The Government have not taken any steps to see that the wage cut that had been affected previously due to slump in the handloom market is restored. Immediate steps should be taken in this matter also.

Regarding the working of the Works Committees I should like to draw the attention of the Government to the fact that they are not useful at all. Even in the matter of the constitution of these Committees irregular practices are followed by the managements. For example the recent formation of the works committee in the Western India Plywood Factory, Baliapatam, has been very irregular and illegal and this has been brought to the notice of the Government. I request that necessary enquiry should be instituted in this respect and the irregularities remedied.

Thank you, Sir.

* **SRI P. G. MANICKAM :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன் பேசிய பலர் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைப்பற்றி மிக விளக்கமாகப் பேசினார்கள். தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நானும் சில விஷயங்கள் கூற விரும்புகிறேன். தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களாக இருப்பவர்களில், ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றெல்லோரும் ஹரிஜனங்களாவார்கள். அவர்களுடைய குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சுமார் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு தோட்டங்களிலே எந்த சங்கமோ அல்லது எந்த அரசியல் கட்சியின் நடவடிக்கைகளோ இருந்ததில்லை. பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு எந்த அரசியல் கட்சியும் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் சென்றதில்லை. சுமார்

1-10
p.m.

[Sri P. G. Manickam] [20th March 1956]

10 அல்லது 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு நானும் ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியாக இருந்தேன் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தக் காலத்தில் எந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சங்கமும் இல்லை. ஆனால் பத்து வருஷ காலத்திற்குள் எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும் இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய சங்கத்தில் நுழைந்து, இந்த ஏழை ஹரிஜனத் தொழிலாளர்களை சின்னாபின்னப்படுத்திவிட்டார்கள். ஆகவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுடைய குறைகளை அறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கவர்ன்மென் டாரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய ஒரு சட்டசபை உபகேள்வியில் கூட, “இன்றைய தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்பு வசதிகள் கூட சரிவர செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. தோட்ட முதலாளிகள் மூலமாக அவர்களுடைய படிப்புக்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். மற்ற இடங்களில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு புஸ்தகங்கள், துணிமணிகள் முதலியவைகள் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுவது போல தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் அவை இலவசமாகக் கொடுக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கப்படுவது போல, தோட்ட முதலாளிகள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு மத்தியானச் சாப்பாடு கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும்” என்று சொன்னேன். அந்தக் கோரிக்கையையெல்லாம் கவனிக்கிறேன் என்று கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வப்போது சொன்னார்கள். அவற்றை கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 55 வயது ஆனவுடன் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நாம் நன்றாக சிந்திக்க வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டத்தை உருவாக்கிய வர்கள் இந்தத் தொழிலாளர்களே. அவர்கள் ரத்தத்தைச் சிந்தி, நிலத்தைப் பண்படுத்தித் தோட்டமாக்கிறார்கள். முதலாளிகளாகிய ஆங்கிலேயர்கள் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை வாரிக் கொண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில், 55 வயதானவுடன் தோட்டத் தொழிலாளர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுகிறான். அதன் பிறகு வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு அவனுக்கு எந்தவிதமான நிதியும் இல்லை. ஆகவே தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அவசியம் “பிராவிடெண்ட் பண்டு” வசதி அளிக்கவேண்டும். அவர்களைக் கட்டாயம் ராஜ்ய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஐம்பத்தைந்து வயதுக்குப் பிறகு உள்ள அவர்களுடைய முதிய பருவத்தில் அவர்களுக்குத் தக்க பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இந்த வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தார் வேண்டிய சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் சொல்லப் போகும் விஷயத்தை மற்ற நாடுகளில் செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாமும் ஏன் செய்யக்கூடாதென்று கேட்கிறேன். அதாவது, உதாரணமாக, இப்போது நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவருகிறோம்; நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி, ஒவ்வொருவரும் வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய நில அளவிற்கு வரம்பு கட்டுகிறோம்; அதே மாதிரி இந்தத் தோட்டங்களுக்கும் வரம்புகூட வேண்டுமென்று தான் நான் சொல்கிறேன். இந்தத் தோட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்கள் நமது தேசத்தைச் சேர்ந்தவையே. ஆகவே, உழைப்புக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சிந்தாந்தப்படி, யார் இந்த நிலங்களைப் செப்பனிட்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதைச் சொந்தமாக்கலாம். தோட்டங்கள் விஷயத்திலும் நில வுடமைக்கு ஏன் வரம்பு கட்டக்கூடாதென்று நான் கவர்ன்மென்டாரைக் கேட்கிறேன். அம்மாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து தோட்டங்களைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குச் சொந்தமாக்கினால் இந்த நாட்டில் ஹரிஜன முன்னேற்றம் வேகமாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

20th March 1956] [Sri P. G. Manickam]

முடிவாக நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எல்லா வசதிகளும் தொழிலாளர்களுக்கு இன்று கிடைப்பதில்லை; வைத்திய வசதிகள், படிப்பு வசதிகள் முதலியவை அவர்களுக்கு சரியானபடி கிடைப்பதில்லை. இந்த வசதிகளெல்லாம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கிருக்கும் நமது சர்க்கார் கேஷமநல சர்க்காராக இல்லை; “கோவாபரேடிவ் காமன்வெல்த் அடிப்படையாகக் கொண்ட சர்க்கார் கூட இல்லை; ஸோஷலிஷ் பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அந்த ஸோஸலிஷ் பாணி சர்க்காராகவும் இல்லை. ஸோஸலிஷ் சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தப்போவதாக அரசாங்கத்தார் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால், நாட்டில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்குள்ளே கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று வைத்திருக்கின்றேன். அப்படி இருக்கும் பொழுது இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நாட்டிலுள்ள தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். **Indian Labour Gazette**-ல் சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன்படி, 1950-ம் வருஷத்தில் முதலாளிகளின் லாபம் 58 சத விகிதம் ஆக இருந்தது என்றால், 1954-ல் 67 சத விகிதம் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது; அதாவது சுமார் ரூ. 560 கோடியிலிருந்து ரூ. 760 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. அந்த மாதிரி 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி சக்தியையும், 1954-ம் வருஷத்திய தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி சக்தியையும் ஒப்பிடுகிறபோது, 1954-ம் வருஷத்தில் உற்பத்தி சக்தி 38 சத விகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் 1936-ல் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளம்தான் இன்றைக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நம் ராஜ்யத்தில் முதலாளிகளுடைய லாபம் வர வர ரொம்பவும் உயர்ந்து வந்திருப்பதைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். பி. அண்டு சி. மில்லின், மூலதனம் ரூ. 1,68,00,000; இந்தக் கம்பெனியில் 1954-ல் மட்டும் ரூ. 16,00,000 லாபம் வந்திருக்கிறது. பழனியாண்டவர் மில்லின் மூலதனம் ரூ. 10 லட்சம், ஆனால் 1954-ல் மட்டும் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 8,69,000. கோயமுத்தூர் பரீமியர் மில்லில் போட்டிருக்கும் மூலதனம் ரூ. 12½ லட்சம். ஆனால், 1954-ல் மட்டும் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 7½ லட்சம். திருச்செங்கோடு புலிகார் மில்லின் மூலதனம் ரூ. 4,66,000. ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்து நான்கில் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 3,89,000. ராதா கிருஷ்ணா மில்லில் போடப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 20 லட்சம். ஆனால் 1954-ல் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 14,36,000. சூடாமபிகா மில்லில் போடப்பட்ட மூலதனம் ரூ. 9,56,000. 1954-ல் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் 7,19,000. ராமகிருஷ்ணா மில்லில் போட்டிருக்கக்கூடிய மூலதனம் 8 லட்சம் ரூபாய். ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்து நான்கில் அடைந்திருக்கக்கூடிய லாபம் ரூ. 7,13,000.

இம்மாதிரி ஏராளமான லாபங்களை முதலாளிகள் அடைந்துவந்தும் கூட, தொழிலாளிகளின் நிலைமை உயர்த்தப்படாமலே இருக்கிறது. முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடம் நியாயமாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? முதலாளிகளுக்குத் தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல உறவு ஏற்படுவதற்கு அரசாங்கம் எந்த வகையில் உதவி செய்திருக்கிறது? அவர்கள் கேட்பது அடிப்படைச் சம்பளம், இருபத்தாறு ரூபாயிலிருந்து ரூ. 28-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இரண்டு ரூபாய்தான் அதிகம் கேட்கிறார்கள். மைனர் இன் ஜினீரீங் இரிகேஷனில் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகள் கடனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ஒரு ரூபாய், தினசரி அலவன்ஸ் ஒரு ரூபாய்; ஆக ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாயும் வீதம் வசதியும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிபார்சு இருந்தாலும் ஏன் அமுல் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள்? சோஷலிச

[Sri N. K. Palaniswamy] [20th March 1956]

சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற சர்க்கார், நாட்டில் இருக்கும் செல்வத்தை மக்களுக்கு சரியாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று சொல்கிற சர்க்கார், தொழிலாளிகள் சற்று அதிகச் சம்பளம் கேட்டாலும் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். பிழைப்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கம் வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். முதலாளிகள் மூலதனத்தின்பேரில் லாபம் பெறுவதைப்போல, தொழிலாளிகள் தங்கள் உழைப்பிற்கு லாபத்தில் பங்கு கூட கேட்கவில்லை. சற்று அதிகச் சம்பளம் கேட்டால் அதைக் கூட கொடுக்க ஏன் மறுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு சோனையார் தினம் என்று ஒரு தினத்தைக் கொண்டாடினார்கள். காங்கிரஸ் காரர்களும் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து கொண்டாடினோம். பத்தாயிரம் பேர்களுக்குமேல் தொழிலாளிகள் கலந்து கொண்டார்கள். பிர்லா எஸ்டேட், சாதாரண தொழிலாளிகளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி கொடுக்க மறுத்ததினால் அங்கிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் கிளம்பினார்கள். அந்த நாளில் கலந்து கொண்டதற்காக அங்கிருக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரிகள் “ஷோ கால் நோமஸ்” கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலாளிகள்தான் இம்மாதிரி நோட்டீஸ் கொடுப்பது வழக்கமாக இருக்க, அதற்குப் பதிலாக போலீஸ் கொடுத்திருக்கிறது. பெண் தொழிலாளிகளை மண்டையில் அடித்து கோய மத்தூருக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். கல்லார் எஸ்டேட் விஷயத்தில் போலீஸ் தலையிட்டு அடிப்பது போன்ற நிலைமை அதிகப்படியாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் சோஷலிசம் பேசிக் கொண்டு மறுபக்கம் தொழிலாளர்களை மண்டையில் அடிப்பது என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அது சோஷலிஸ்டிக் சமுதாயம் அல்ல, “சோஷல்-ஸ்டிக்பிளஸ்” சமுதாயம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறதென்றால், அவர்கள் அடஜூடிகேஷன், சமரசம், கன்ஸிலியேஷன் வேண்டுமென்றாலோ அது மாதம் ஆகிறது. ட்ரிப்யூனலுக்குப் போனால் ஒன்றரை வருஷம் கூட ஆகிறது. அப்பெல்ஸ்ட் ட்ரிப்யூனலுக்குப் போனால் இரண்டு வருஷம் ஆகிறது. ஏதோ தொழிலாளி வேலை செய்யும்போது தொப்பியை வைத்துக்கொள்ளவில்லை, முதலாளி வரும்போது எழுந்திருக்கவில்லை என்ற அல்ல காரணங்களுக்காக தொழிலாளிகள் நீக்கப்படுகிறார்கள். தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்தால் அவன் நீக்கப்படுகிறான். இப்படி சாதாரண காரணங்களுக்காக தொழிலாளிகள் நீக்கப்படுவதனால் அவர்கள் தெருவில் பிச்சைக்கொடுக்கலாக அலைய வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. சென்ற மூன்று வருஷ காலத்தில் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. இவ்வளவு வருஷத்திற்கு பிறகு “அவார்டு” கொடுக்கப்பட்டாலும்கூட அதை “இம்ப்ளெமென்ட்” பண்ணுவதற்கு உத்தரவாதம் கிடைப்பது மூன்று வருஷமாக தீர்ப்பு அமுல் செய்யப்படவில்லையென்றால், அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட அவார்டு நிறைவேற்றாத முதலாளிகள் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது? ட்ரிப்யூனல் தீர்ப்பைக்கூட அமுல் நடத்தாமலிருக்கும் முதலாளிகளை ஏன் ஜெயிலில் போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

1-23
a.m.

* SRI K. P. GOPALAN : Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Mr. Kuppaswamy has well explained the unsympathetic attitude of the managements and factory owners towards labour. Even though he belongs to the Congress Party, he has spoken very plainly about the attitude of the capitalists in this State. I agree with the statements made by him.

I wish to make one point clear. Among the various departments of the Government, the Labour Department has done some good work during this one year. Whatever may be its shortcomings, I quite appreciate the good work it has done. I know

20th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

so many disputes were settled by that department and so many disputes are still pending settlement by it. As far as the Labour Minister is concerned, if only he wants to settle labour disputes, I am sure he will be able to do it. As far as my knowledge goes, his timely intervention in some of the disputes settled those disputes. From this I get the idea that the Government can settle disputes if they seriously want settlement. If the Government take a very bold attitude, a very just attitude towards labour, I am sure they can settle so many disputes and even disputes in which the worst managements are involved. There is no capitalist in our State who can withstand the Government. In all just causes the workers will always support the Government. I request the Government to take a firm and stiff attitude in settling labour disputes.

The Office of the Labour Commissioner at Chepauk and the Labour Officer's Office at Kozhikode are understaffed. Nowadays there are so many labour disputes and the Labour Department has to face so many questions. Coimbatore is a very important industrial area. There is only one Labour Officer there and it will be impossible for him to cope with the situation. It has been the longstanding request of the labour unions there, whether the unions belong to the Indian National Trade Union Congress, the All-India Trade Union Congress or the Hind Mazdoor Sangh, that an Assistant Labour Officer should be appointed for the Coimbatore district. Members have pleaded that more officers and more staff should be appointed in some other districts also.

As I have not got sufficient time, I will confine myself to only a few points. I said that the Secretary to Government in the Labour Department, the Labour Commissioner and the Assistant Labour Commissioner had done some good work and I appreciated it. I want to bring some facts to the notice of the Labour Department and the Government.

Under the L.A.T. Award, the tramway workers should get Rs. 8 lakhs. The Government also should get some money from the Tramway Company. I understand now there is property worth Rs. 10 lakhs belonging to the Tramway Company. The Company is going to take away this property to Britain, a foreign country. This property or asset is a product of labour. My request to the Government is to see that this product of labour does not go to a foreign country before the workers and the Government realize what is due to them. I would even welcome the Government passing an ordinance in this matter. The Government can very well understand the plight of the 1,600 ex-tramway workers and their families. Most of the workers are unemployed and they are thrown in the streets as it were. So I request the Government to take urgent steps in this matter.

I want to bring to the notice of the Government that so many estates in South Malabar have declared lock-outs. When the workers ask for the payment of minimum wages, so many of the

[Sri K. P. Gopalan] [20th March 1956]

1-30
p.m.

estate owners come forward with the plea that there is economic crisis in their estates. To some extent even the Government and the Collector of Malabar believed it. We the people of the locality know very well whether an estate is in a position to pay the minimum wage or not. After knowing the position only, the workers asked for the payment of the minimum wages. But the estates declared lock-outs. Some of the closed estates have re-opened now. They want to bring in new workers to their estates, and here arises the trouble. In order to help the managements, the Police Force comes. The workers are arrested, molested, and tortured in Perintalamanna and other places. In Anakaranam estate in South Malabar, one estate Manager with his unlicensed gun attempted to shoot the workers.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member likely to take more time?

* SRI K. P. GOPALAN: I want ten more minutes, Sir.

MR. SPEAKER: If the House agrees to sit for some more minutes, I have no objection.

SRI K. RAJARAM: Sir, the hon. Member may be allowed to finish his speech to-day so that the Hon. Minister may reply day after to-morrow.

MR. SPEAKER: Sri K. P. Gopalan will continue his speech.

* SRI K. P. GOPALAN: Sir, I want to place my view regarding Labour Department before the Government. The Labour Department and the Government should tackle the problem of human approach to the labour problems. If the Labour Department takes timely action, further disputes can be easily avoided, Sir, the workers are ready to come to an honourable settlement with the owners. We are ready to help the Government to come to a settlement with the estate managements in South Malabar.

The working classes are willing and ready to help the Government in carrying out the Second Five-Year Plan. I want to make it clear to the Government that for the last four or five years the workers had produced more goods worth Rs. 200 crores. Thus they have increased the wealth of the Nation. Even though these workers are responsible for the increased national wealth to the extent of forty per cent and more production, still they are receiving the same wages and nothing more. They are getting their wages on the 1939 level. With the present day rise in prices, these wages are found to be quite insufficient. Therefore, it is the duty of the Government to see that the just demands of the working classes are conceded to implement successfully the Second Five-Year Plan. I am sure the Government will institute enquiries into the conditions of estate workers. Even after Independence, the condition of the estate workers is very miserable. I went to Arthala estate in Ernad taluk, and there it was reported

20th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

to me that there was a shop on the top of the hill, and that anybody slipping from that top of the hill was likely to meet with his death. In that shop, the children of the poor workers are put into a *creche*. The mothers used to leave their children there after tying them to the pillar of the shop with rope and in the evening they took them home. That is the miserable condition of the poor estate workers' children in estates. The Munderi estate is owned by the Indian planters. Nobody is permitted to enter into the estate including T.U. workers. The Government should acquire plots in the estates for T.U. offices and for the workers. The Munderi estate owner has constructed a road. Nobody is allowed to use that road. No worker or no one from the Congress party or any other party is allowed to use that road. No member of the INTUC is allowed to go on that road. That is the condition in Munderi estate. If the Government are in favour of establishing the socialist pattern, and if the Government are seriously considering the establishment of the socialist pattern, why not the Government increase the wages of workers by 25 per cent? Even Sri Vasavada of the INTUC has pleaded for the increase of wages of workers by 25 per cent. Why do the Government declare that they are for socialism and that they are for bettering the condition of the working classes? Why do they say that they have decided to increase the wages of the working classes. The Government should see that the wages are increased so as to inspire confidence in the workers to implement effectively the Second Five-Year Plan.

Regarding the legislation on beedi industry and legislation regarding hotel workers, the Government should declare on what date they will bring forward their Bills. I am not giving any ultimatum to Government. I never wanted to give any ultimatum to Government. I am not a person to give any ultimatum. But I want to say that before the next elections, some legislation should be brought forward for bettering the conditions of the workers. I request the Government to bring forward that legislation expeditiously. This Government should make the workers feel that they have done something for bettering the condition of workers.

As regards bonus, Sir, for 1952-53 a bonus of 6½ to 8½ has been given to the workers of estate owners. Bonus for 1954 is based on the same principle as bonus for the previous year. For 1955, a bonus of 9 per cent is given. Why is only 9 per cent bonus given? Even the Secretary of the Labour Department agreed that the management can easily give 10 per cent. Even this the management is not prepared to give. I never want to criticise the Government unnecessarily. But I want to ask the Government, for how long are the workers to wait. For how many years are the workers to wait for getting their bonus? The Government should institute enquiries in the matter. Why not the Government call a conference of the UPASI and other estate owners and say, 'This is the view of the Government' and ask them to agree to arbitration? I think the Government are only

[Sri K. P. Gopalan]

[20th March 1956]

adopting dilatory tactics. This delay on the part of the Government only goes to the benefit of the plantation owners, who are mostly Europeans. The people who are workers do not get any benefit. This delay will never help the poor working classes in this country.

1-40
p.m. Coming to Cinchona plantations, I wish to make one point. The total area under these plantations is about 12,000 acres. During 1948, there were about 7,000 workers employed in these plantations. But, there are only 1,500 workers now employed. I want to know, what has happened to other workers? Have they been given any other employment by the Government? My suggestion to the Government is that coffee and tea may be grown in this area and this will provide work for all those who have been thrown out of employment.

Then, Sir, I wish to say a word about Municipal workers. The Congress Party always speaks about the uplift of Harijans. Mahatma Gandhi also spoke about the same. We also agree with that. But may I ask, whether the Congress Government have considered the condition of thousands of municipal workers who mostly belong to the Harijan community? What is their present state now? It is really shameful for the Government that Harijan workers employed in Municipalities or Panchayat Boards get so low a salary as Rs. 8 they are getting now. Still they are talking of bringing about a Socialist society in this country. Even at the meetings of the Minimum Wages Fixation Board, the Labour Commissioner, the Capitalists and all agree that Government should take immediate steps to see that the conditions of municipal workers are improved immediately and their salary increased. But it is the case when such questions come before the Government for taking necessary action, the Government say that municipal workers can wait for some time more. I want to inform the Government that the workers of our country are very humble and that they are also very disciplined workers. I hope that the minimum wages of the workers serving in municipalities, panchayat boards, etc., will be refixed according to the provisions of the Minimum Wages Act.

I have to say a word also, in the above connexion, about black-legs. It is these people who stand in the way of the progress of the working class movement in this country. These black-legs are employed when a strike is on in a factory. But as soon as the strike is over, the management of that factory have no business to keep these black-legs in employment further. The services of these people will have to be dispensed with the moment the strike is over. The Government also should see that this is done.

Sir, I welcome the Employees State Insurance Scheme introduced by the Government. Recently when the Government started giving B.C.G. vaccination in Malabar, it was found that in Kozhikode town 76 per cent of the people were suffering from T.B. symptom. We regret very much that the Employees State Insurance Scheme has not been introduced in Kozhikode, Feroke,

20th March 1956] [Sri K. P. Gopalan]

Cannanore and other places in Malabar district. With regard to the working of the State Insurance Scheme, I wish to mention one or two points. The contribution taken from the workers must be reduced by at least 25 per cent. The sick claim money is given only after nine months. Workers who are sick for two days do not get any benefit as a result of this scheme. On the one side the workers appreciate the introduction of this scheme. But, at the same time, they want that many of the defects found in the working of the scheme require to be removed at an early date. When this scheme was being considered by the Central Government there was a proposal that managements of factories must contribute three or four times the amount contributed by the workers towards their Provident Fund. But at present the contribution made by the management is very little. It is only with the help of the provident fund that workers will be able to carry on during their old age after serving for 30 or 40 and in some cases even 50 years. I hope the Government look into this question of provision of adequate provident fund for workers also.

MR. SPEAKER: The hon. Member has already taken more than ten minutes. His time is over.

* SRI K. P. GOPALAN: I wish to refer to one more matter, and that is with regard to Pappiniseri Mills. I know the Government have done some good work in re-opening the mills. The Hon. Minister for Labour has taken a very sympathetic attitude in this matter towards the workers. But still the management have not taken back all the workers. In this connexion I want to tell the Hon. Minister that capitalists in this country are not as good as the Hon. Minister or as the Government think. Further in that factory, there were 36 accidents due to the fact that the speed of the working of the machines has been accelerated. The workload of the workers has considerably been increased. I know the Hon. Minister is taking very great pains to set right things. The capitalists will neither support the workers nor this Government. Their main idea is only to earn more and more profits. They are for sucking the blood of the workers and earning profit at any cost. I request the Hon. Minister to see that the ex-workers of the factory are reinstated in service. The matter relating to grant of bonus to handloom workers in Cannanore was referred to the Industrial Tribunal and subsequently to the Appellate Tribunal. Though the managements have earned a lot, they are refusing to give any bonus to the workers. They are flouting the awards given in this connexion. I do not say that capitalists should be put in jail for flouting the laws. I only want that they should be made to implement the provisions of the awards given by Industrial Tribunals. I want the Hon. Minister to take immediate steps under Land Revenue Recovery Act to see that the workers get the bonus amounts due to them.

MR. SPEAKER: I think, if the hon. Member wants to refer to all the items contained in the notes he is having, it will take another half an hour at least.

[20th March 1956]

SRI K. P. GOPALAN : Sir, I agree with the suggestions made by hon. Members regarding the housing scheme. I appreciate all the suggestions made. With regard to starting cultural activities for the workers, I want to make certain suggestions. The Government should start, clubs, reading rooms, night schools, etc., for the workers at Government's cost. I know the Hon. Minister approaches these things in a constructive manner. I hope, he will carry out the schemes. I do not know whether it is due to the policy of the Government or it is due to the fact that the Hon. Minister does not want to adopt a bold line of action, many things for the welfare of the workers are not being done. In order to fulfil the targets laid down in the Second Five-Year Plan, it is absolutely necessary that attention is paid to the welfare of the workers. In Kozhikode town, the coir workers work for 12 hours and get as low a wage as three annas. Even in the coir factories managed by the Europeans, no amenities for the workers like crèches for the children of the workers, etc., are provided in Kozhikode. Of course, there are many Labour Inspectors who are doing their duties very correctly and who are trying their best to set right things. But there are certain Labour Officers who do not support the cause of the workers, when it comes to a question of retrenchment. There is one Tyre Company owned by Europeans in Madras called India Tyre Company. Twelve workers in that company were retrenched. The Labour Officer, Saidapet, gave written permission to management to retrench 12 workers. As far as the Dindigal Match Factory is concerned, I can state straightaway that out of 270 workers 91 workers were retrenched and I understand that the Labour Officer gave his moral support to the factory owner in this matter. What does this mean? Of course, we are not against Labour Officers as such. If there is no work in the factory, the owner can reduce the number of working days; but the Labour Officers should not act in such a way that the owners have their own way and do things against the interest of the workers. Of course, there are some officers who do their duties properly. But if there are Labour Officers as in Saidapet and Madurai how can workers have confidence in them? The Labour Officer of Saidapet should be dismissed straightaway for sending the alleged letters for retrenchment.

There seems to be an impression in the minds of the Ministers that the labourers are undisciplined and they would not hear their words. This is baseless. The workers respect the Hon. Ministers and respect the Labour Department also. But what the workers want is that they must be paid a fair living wage and they should be allowed to live as human beings, as decent people in the society. They must be allowed all the facilities for a decent life in this country.

MR. SPEAKER : The hon. Member has taken too much time.

1-50
P.m.

20th March 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I move—

“ That the further stages of the Demand XXIII—Labour including Factories—for Rs. 32,50,600 be taken up on the 22nd March 1956 after question time.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : There will be no further discussion on the 22nd; there will be only the reply of the Hon. Minister, after question time. The House now stands adjourned to to-morrow 9 a.m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

1. *Amendment of rule 9 of the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, issued in a notification with G.O. No. 660, Revenue, dated 13th February 1956. [Laid on the table under section 7 (2) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.]*

2. *Notification issued with G.O. Ms. No. 222, Home, dated 20th January 1956, fixing the seating capacity of taxis in Madras City and mufassal. [Laid on the table under section 11 (2) of the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.]*

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[20th March 1956]

The Hon. Mr. M. BHAKTAVATSALAM : I move—
That the further stage of the demand X/111—Labour
including Labour—be taken up on the 22nd
March 1956 after question time.

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : There will be no further discussion on this
year; there will be only the reply of the Hon. Minister, after
question time. The House now stands adjourned to to-morrow
at 11 a.m.

The House then adjourned.

